பதம்.—நெஞ்சு, உருகி, கண், பனிப்ப, நிற்கும், (௫) சோரும், நெடிதுயிர்க்கும், உண்டறியாள், உறக்கம்பேணாள், நஞ்சு, (௧௦) அரவில், துயில்அமர்ந்த, நம்பீயென்னும், வம்புஆர், பூ, (௧௫) வயல், ஆலி, மைந்தாவென்னும், அஞ்சிறைய, புட்கொடி, (௨௦) ஆடும், பாடும், தோழீ, அணி, அரங்கம், (௨௫) ஆடுதுமோ, என்னும், என்சிறகின் கீழ்அடங்கா, பெண்ணைப் பெற்றேன், இருநிலத்து, (௩௦) ஓர்பழிபடைத்தேன், எபாவமே. (௩௨)

உரை.—மநஸ்ஸானது, (நீர்ப்பண்டமாக) உருகி, கண்களினின்றும், தாரைதாரையாகவிழ, அசைவற்றுநிற்கிறாள்; (௫) மோஹங் கதையாகிறாள்; நெடு மூச்சு விடாநின்றாள்; போஜநம்செய்தறியாள்; உறக்கத்தை ஆதரியாள்; விஷத்தை உமிழா நின்றுள்ள, (௧௦) திருவனந்தாழ்வான்மேலே, யோகநித்ரைபண்ணுகிற, பூர்ணனே! என்றுசொல்லாநின்றாள்; பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைய, (௧௫) வயல்கள் சூழ்ந்த, திருவாலியிலெழுந்தருளியிருக்கிற, யுவாவானவனே! என்று சொல்லா நின்றாள்; அழகிய சிறகையுடைத்தான, சருடத்வஜத்தை, (௨௦) அநுகரிக்கும்; காநம்பண்ணும்; என் உயிர்த் தோழியே!, (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, கோயிலிலே போய், (௨௫) அவனுடன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவோமோ, என்றுசொல்லாநின்றாள்; என்னைக் கடங்காத, பெண்ணைப் பெற்றேன்; இந்தமஹாப்ருதிவியிலே, (௩௦) ஒப்பற்ற பழியையலபித்தேன்; நான் செய்த பாபமே! (௩௨)

வ்யா.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (௧) "கடல்வண்ணர்" என்று கட்டுவிச்சி திருநாமத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்தைத் திருத்தாயார் அநுபாஷித்தும், வினவவந்தார்க்குச்சொல்லியும், இவள்தான் வாய்வெருவினாற்போலே, (௧) "எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று தன்வாயாலே திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலும், பூர்வாவஸ்த்தையிற்காட்டில் சிறிதுணர்த்திபிறந்தது, அவ்வளவிலும் அபிமதன் வந்து முகங்காட்டாமையாலே அதுவும் ஆற்றாமைக்குடலாய் இடைவிடாமல் கூப்பிடத் தொடங்கினாள்; அத்தை வினவவந்தார்க்குச்சொல்லி இன்னாதாகிறாள். இவளுடைய க்லேசம்நின்ற நிலையிது, † ஸ்வரூபஹாநிநின்றநிலையிது, எனக்கு அபவ்யையானபடியிது, இத்தனைக்குமடி என்பாபமிறேயென்று அவர்களுக்குச் சொல்லி இன்னாதாகிறாள். † லோகாபவாதம் பரிஹரிக்கச்

பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (நெஞ்சுருகி) (நம்பீ) என்று நாமக்ரஹணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபஹாநி. கீழ்ப்பாட்டில் இவளாற்றாமை ஹார்த்தமாக இஷ்டமாயிருந்தவள் இப்போது இன்னாதாகவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லோகாபவாதமித்யாதி).

(௧) ௧௧.

சொல்லுகிறாளித்தனைபோக்கி அகவாயில் இவ்விஷயத்தில் இவளுடைய அவகாஹநம் தனக்கு அகிஷ்டமாயிருக்கிறதன்றிறே.

(நெஞ்சித்யாதி) கீழிற்பாட்டில் "இரங்கும்" என்ற இரக்கத்தினுடைய வகைகளிருக்கிறபடி. (நெஞ்சுருகி) நிரவயவமான மநஸ்தத்வம் நீர்ப்பண்டமாகா நின்றது. அக்நிஸகாசத்திலே மெழுகுபோலே விரஹாக்நியாலே த்ரவத்ரவ்யமாகா நின்றது. † லௌகிகாக்நிக்கு உருகாதென்றால் விரகாக்நிக்கு உருகாதொழியுமோ? விரஹாக்நிக்குருகாதபோது § ஜ்ஞாநத்வாரா ப்ரஸரமின்றியிலேயொழியக்கடவதிறே. (கண்பனிப்ப) அது உள்ளடங்காமையாலே பரீவாஹரூபத்தாலே புறப்படுகிறபடி. அந்தஃகரணமுருகி பாஹ்யகரணத்தாலே புறப்படுகிறபடி. (நிற்கும்சோரும்) அவையிரண்டினுடையகார்ய மிருக்கிறபடி. க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகம் பண்ணமாட்டாமையாலே ஸ்தப்த்தையாய்நிற்கும்; க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகத்துக்கடியான நெஞ்சழிகையாலே ஒரு வ்யாபாரக்ஷமையன்றியே நிற்கும். (க) † "𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 - ஶத்ருக்நோநந்தரஸ்த்திதஃ" என்னக்கடவதிறே. † ஸ்வாமி தரைப்பட்டுக்கிடந்து ப்ரலாபியாநிற்கச் சேஷபூதன் தரித்து நின்றானென்கை ஓரர்த்தமன்றே. க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம் பண்ண மாட்டாமையாலே ஸ்தப்த்தனாய்நின்றானென்கை. இவனுடைய ப்ரலாபத்தைத் தவிர்க்கமாட்டான், பெருமானை யழைக்கமாட்டான்; ஆகையாலே ஸ்தப்த்தனாய்நின்றானென்கை. (சோரும்) ஓராலம்பநம் பெறிலிறே ஸ்த்திதையாய் நிற்கலாவது, அதில்லாமையாலே மோஹங்கதையானாள். க்ருத்யாக்ருத்ய விவேக மின்றியிலேயொழிந்தாலும் ஒருப்ரவ்ருத்தி பண்ணலாவது † கண்ணுண்டாகிலிறே, அதழிகையாலே மூச்சடங்கினாள்.

(நெடிதுயிர்க்கும்) உள்ளுண்டான சோகாவேசத்தாலே நெடுமூச்செறியா நிற்கும். கோடரத்திற்பற்றின அக்நிபோலே அந்தஃகரணத்தையுருக்கி விடுமளவன்றியே தச்சேஷம் நெடுமூச்சாய்ப் புறப்படாநின்றது. (உ) "𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍈𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃-தஹந்தீமிவநிஶ்வாஸைஃ வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிணஃ" என்னக்கடவதிறே. திருவடி, லௌகிகாக்நியாலே ஊரைச்சுட்டான், இவள் விரஹாக்நியாலே அசோகவநிகையைச் சுட்டாள். (உண்டறியாள் உறக்கம்

நிரவயவமாய் அதவெ அதாஹ்யமான நெஞ்சு உருகக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகாக்நிக்கித்யாதி).

க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகம் பண்ணமாட்டாமல் நின்றவிடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்ந இத்யாதி). கண்-சாடு.

"𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃-அநந்தர ஸ்த்திதஃ" என்று தரித்துநிற்கையயன்றோகாட்டுவது, ஸ்தப்த்தனுகையைக் காட்டும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார்

(க) ரா-அயோ. (உ) ரா-ஸு-க௭-உக.

§ (பா) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமின்றியிலே.

பேணுள்) தன்கார்யம் தலைக்கட்டினபடியிது, என்கார்யத்தில் இவள் நின்றநிலையிது. இவளுடைய ஊணுமுறக்கமும்போலேகாணும் - தனக்கு உத்தேஶ்யம்.

(உண்டறியாள்) உண்கிறிலளென்கையன்றியே முதலிலே ஊணை மறந்தாளென்கிறாள். ஸம்ஶ்லேஷ தசையில், (க) "உண்ணுநாள்பசியாவதொன்றில்லை" என்றும், (உ) "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன்" என்றுமிருக்கையாலே ஊணில்லை; தத்விஶ்லேஷத்தில் உபவாஸக்ருசையா யிருக்கையாலே ஊணில்லை.

(உறக்கம்பேணாள்) நித்ரையைக் காற்கடைக் கொள்ளாநின்றாள். (ங) "பட்டுடுக்கும்" என்று - அவன் ஆதரித்த வுடையென்றன்றோ நீ அவ்வுடை யுடுக்கத் தொடங்கிற்று, அவ்வோபாதி அவனாதரித்த உடம்பன்றோ உன்னுடம்பு, அவன் வந்து முகங்காட்டினால் தன்போக்ய மழிந்ததென்று விஷண்ணனாகாதபடி உன் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுகூலமாக வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுங்காணென்ன, அவற்றையும் அநாதரியாநின்றாள். (பேணாள்) என்கிறவிது - வருந்தியாகிலு முறங்கவேணுமென்று சொன்னத்தைக் காட்டுகிறதிறே. (ச) "அநாதிமாயயா ஸுப்த:– அநாதிமாயயாஸு-ப்த:" என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தைக்கிட்டுவதுக்கு முன்பு உணர்த்தி யறியாதாப்போலே பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டினால்உறக்கமறியா திருக்கக்கடவதிறே.

(நஞ்சித்யாதி) தன்ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க என் ப்ரயோஜநமுங்கிடக்க ஸ்வரூப மழிந்தபடி பார்க்கலாகாதோ வென்கிறான். † அபிமதவியோகத்தால்வந்த வாற்றாமையாலே அகவாயழியாநிற்கச் செய்தேயும் அத்தைப் பிறரறியாதபடியடக்கிப் பொரிபுறந்தடவி எதிர்த்தலையை யழிப்பிக்கையிறே ஸ்த்ரீத்வலக்ஷணம், அது தவிர்ந்து வாய்விட்டுக்கூப்பிடாநின்றாள். (ரு) †"எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று அத்தை வாய்வெருவினாளென்று நினைத்திருந்தோம், அதுபோய் இடைவிடாமல் வாய்புலத்தத் தொடங்கினாள். முன்பு (ரு) "திருவரங்கம்" என்று ஊரைச்சொன்னாள்; கட்டுவிச்சி,-

---

(ஸ்வாமியித்யாதி). (அபிமதவியோகத்தாலித்யாதி). முன்னும் வாய்விட்டாளே, இங்குவாசியேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமா னித்யாதி).

(க) பெரி-திரு-ங-க-சு.
(உ) தி-வாய்-சு-எ-க.
(ங) கக.
(ச) மாண்டே.
(ரு) க௬.

(க) "கடல்வண்ணர்" என்று - பெரியபெருமாளைச் சொன்னாள்; இப்போது படுக்கையைச் சொல்லுகிறாள். முதல்படுக்கை கோயில் போலேகாணும் இவளுக்கு.

(நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பியென்னும்) தானழியாநிற்க எதிர்த்தலையைப் பேணுகின்றாள். (நஞ்சரவு) ப்ரதிகூலர்க்குக்கிட்டவொண்ணாதபடுக்கையாகப் பெறுவோமே!. (அரவு) படுக்கைக்கு ஸம்பாத்யமான லக்ஷணங்கள் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகப் பெற்றோமே. மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றமென்கிற விவை ஜாதிப்ரயுக்தமாயிறே ஸர்ப்பத்துக்கிருப்பது. சேதநமான படுக்கையுமாகப் பெற்றோமே. (உ) "ప్రకృష్టవిజ్ఞానబలైకధామని- ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைக தாமநி" என்கிறபடியே அவஸ்தாநுகுணமாகக், குழைய வேண்டுமிடத்திலே குழைந்து உறையவேண்டுமிடத்திலே யுறைந்துகொடுக்கும் படுக்கையாகப் பெற்றோமே. (துயிலமர்ந்த) படுக்கைவாய்ப்பாலேவீசி வில்லிட்டெழுப்பினாலும் எழுந்திராதபடியாயாயிற்றுப் படுக்கைவாய்ப்பிருக்கிறபடி. †கிர்ப்பயமாகக் கண்வளரப்பெற்றோமே, போகரூபமாகக் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றோமே. பொருந்திகண்வளரப்பெற்றோமே.

(நம்பியென்னும்) திருவநந்தாழ்வான்மடியிலே சாய்ந்தபின்பு தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே அழகால் வந்த பூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. (ந) "సమయాబోధితశ్శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరన్తపః- ஸமயாபோதிதஸ்ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீகஸுப்தஃபரந்தப:" என்று ஆலத்திவழிக்க வேண்டும்படியிறே உறங்கும்போதை யழகிருப்பது. அதவா (நஞ்சித்யாதி) ப்ரணயரோஷந்தோற்ற வாய்விடாநின்றாளென்கிறாளாகவுமாம். நஞ்சரவு - ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு நஞ்சை யுமிழாநின்றிருந்தோம், அதுஒருவ்யாஜமாய், அவ்வஸ்துவையொழியச்செல்லாதார்கிட்டாதபடி நஞ்சையுமிழும்படியாவதே! படுக்கையின் ஸ்வபாவம். அவனோடு இன்னாதாமதொழியப் படுக்கையோடின்னாதாவானென்னென்னில்; அவனோடு தான் இன்னாதாகைக்கு ஹேது அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு மன்றோ; அவ்வோபாதி ததீயரோடும் அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமும் போக்யதையு முண்டானால் கிலாய்க்கத்தட்டில்லையிறே. அவனுடைய அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்திலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயசேஷத்வமும்; அவனுடைய போக்யதையிலே அந்தர்ப்பூதமிறே ததீயருடைய போக்யதையும். ஆகையாலே படுக்கையோடு கிலாய்க்கை ப்ராப்தம். (துயிலமர்ந்த)

(நஞ்சரவு) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (கிர்ப்பயமாகவித்யாதி).

(க) கக.
(உ) ஸ்தோ-ரு-நக.
(ந) ரா-ஸுந்-கூஅ-உகு.

இருவருக்குப் படுத்த படுக்கை ஒருவர்க்குப் பொருந்துவதே! எனக்குத் தாய்மடி பொருந்தாதிருக்கத் தமக்குப் படுக்கை பொருந்துவதே!. பரமப்ரணயிகளாயிருக்கிற தம்முடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு நமஸ்காரமென்கிறாள். (நம்பியென்னும்) இத்தலை வெறுந்தரையாயிருக்க அத்தலை குறைவற்றிருக்கிறபடி.

(வம்பார்பூமித்யாதி) அப்படுக்கையோடேசேருகைக்கு பாணிக்ரஹணம்பண்ணின தேசத்தைச் சொல்லுகிறது. பரிமள ப்ரசுரமான பூவை யுடைத்தான வயல். அவனுடைய யுவத்வம் நித்யமானாற்போலே வயலும் நித்யவஸந்தமா யிருக்கிறபடி. தம்முடைய (க) "அரும்பினையலரை" என்கிற பருவத்துக்கு அநுகூலமாக நித்ய வஸந்தமான வயலாகப் பெற்றோமே. அதவா, நானிருக்கிற தேசம் நீரும் பூவும் பரிமளமுமின்றிக்கே வறண்டு தரையாய்க்கிடக்கத், தானிருக்கிறதேசமகப்படத் தளிரும் முறியுமாம்படியாவதே!. அவனுடைய † செந்தளிப்பேயிறே அத்தேசத்துக்கும் செந்தளிப்பு. அப்படியே தன்னுடைய செந்தளிப்பாயிருக்குந் தேசமாகையாலே தான் உறாவுகையாலே அத்தேசமுமுறாவிக் கிடக்கிறதிறே. (மைந்தாவென்னும்) என்னையுபேக்ஷிக்கப் பார்த்தால் தன் பருவத்தைக் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹ மாக்குவானென்? † அடியிலே நான் விஷயப்ரவணனாய்த் திரிய, (க) "வாடினேன்" என்று சொல்லும்படி உன் † போக்யதையைக்காட்டிப் புறம்புள்ள துவக்கையறுத்து உன்னையொழியச் செல்லாதபடி பண்ணிற்று, இன்று என்னைக்கைவிடுகைக்கோ ?

(அஞ்சிறையபுட்கொடியே யாடும்பாடும்) பாணிக்ரஹணம்பண்ணிவைக்கக்கொண்டுவந்த விஶ்வாமித்ரனைச் சொல்லுகிறது. அழகிய சிறகையுடைய பெரியதிருவடியாகிற த்வஜத்தை அநுகரியாநின்றாள். † வந்தால் ப்ரியப்படுகையன்றியிலே வருகிறானென்று தூரத்திலே கண்டால் விஶ்வஸிக்கும்படியிறே பெரியதிருவடியுடைய ஔதார்ய மிருப்பது. பெரியதிருவடி தூரத்திலே தோற்றி ஆஶ்வஸிப்பிக்கும்படியை நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள், அவன் வரக்காணாமையாலே அவனை யநுகரிக்கத் தொடங்கினாள். விடாய்த்தார் ஹஸ்தமுத்ரையாலே தண்ணீர்வேண்டுமாபோலே அவன்

(செந்தளிப்பு) - குளிர்த்தி. அநந்யார்ஹை யாக்கினபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அடியிலே நானித்யாதி). பருவத்தால்வந்த போக்யதை.

விஶ்வாமித்ரனைப்போலே திருவடியும். (ஆடுகை) - அநுகரிக்கை. நாயகனை யநுகரியாமல் திருவடியை யநுகரிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வந்தாலித்யாதி.)

(க) தி-மொ-எ-க௦-௬.   (உ) தி-மொ-க-க-க.

வரவில் தனக்குண்டான ஆகாங்க்ஷைதோற்ற அவன்வரும்படியை பாவிக்கத்தொடங்கினாள்.

(புட்கொடியேயாடும்) † பெரியதிருவடிமுதுகிலே அவன்றான் வரும்படியைப் பாவிக்கையன்றியே கொடியையே பாவியாநின்றாள். (பாடும்) அவனை அநுகரிக்கையாலே பிறந்த ஆஶ்வாஸத்தாலே வாய்திறக்க வல்லளாய் ஆர்த்திதோற்றக்கூப்பிடத் தொடங்கினாள். † பாட்டாவது - கண்ணும் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு கால் தாழ்ந்திருக்கும்படியான த்வநியிறே; அப்படியே இவளும் உரக்க ஆர்த்தநாதத்தாலே, (௧) "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்கிறபடியே பிறர் கால்தாழ்ந்து கண்ணும் கண்ணீருமாயிருக்கையாலே (பாடும்) என்கிறது. †சோகரஸத்தோடு போகரஸத்தோடு வாசியில்லையிறே - பிறரைக்கால்தாழப் பண்ணுகைக்கு.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவளுடைய ஆர்த்தநாதத்தைக் கேட்டதோழி, "தாயானவள் கடக்கநின்று ஹிதஞ்சொல்லுமவளாகையாலே ஆஶ்வாஸகரையாக மாட்டாள், நம்முடைய ஸந்நிதி ஆஶ்வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து, (௨)"ఏకం దుఃఖం సుఖఞ్చ నౌ - ஏகம்துக்கம்ஸுகஞ்சநௌ" என்றிருக்குமவளாகையாலே காய்ந்த தலையும் க்ருசமானவடிவும் உருவினமுகமுமாய்க் கொண்டு தன்னார்த்தியெல்லாம் வடிவிலே தோற்றும்படி முன்னே வந்துநின்றாள்; அவள்முகத்தைப்பார்த்துத், தோழீ! நாம்கோயிலிலேபோய்ப் பெரியபெருமானை யநுபவிக்க வல்லோமோ வென்கிறாள். (௩) "ఏష బ్రహ్మ ప్రవిష్టోస్మి గ్రీష్మే శీతమివ హ్రదమ్ - ஏஷப்ரஹ்மப்ரவிஷ்டோஸ்மி க்ரீஷ்மேசீதமிவஹ்ரதம்" என்று ஈஶ்வரனைத் தடாகமாகச்சொல்லக்கடவதிறே. †தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாயிருக்கையாலும் விரஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபசாமகமா யிருக்கையாலும் (ஆடுதுமோ) என்கிறாள். (அணியரங்கமாடுதுமோ) (௪)†"தொல்லை வேங்கடமாட்டவுஞ் சூழ்கின்றிலர்" என்று - கல்லைப்பொய்கையாகச் சொல்ல

அவதாரணத்தைப் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமுதுகிலேயித்யாதி). கூப்பீட்டைப் பாட்டாகச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாட்டாவதித்யாதி). சோகமானகூப்பீட்டுக்குக் கால்தாழ்க்கக் கூடுமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (சோகரஸத்தோடித்யாதி).

மடுஸாம்யமே தென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாபத்ரயாதுரரித்யாதி).

ஸர்மடுவாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொல்லைவேங்கடமித்

---

(௧) தி-வாய்-௬-௫-௧. (௩) பார-மோக்ஷ-௪-௫௦.

(௨) ரா-கி-௫-௧௮. (௪) தி-வி-௮௧.

வல்லவர்கள் ஆற்றைப் பொய்கையாகச் சொல்லச் சொல்லவேணுமோ? † அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருப்பார்க்கிறே இவ்வூரில் புகுந்தால் ஒருமடுவிலே புகுந்தாற்போலே ஶ்ரமஹரமா யிருப்பது. (தோழீயென்னும்) அவள்முகத்தில் பயிர்ப்பைக் கண்டு, "நாம் போய்க்கோயிலிலே யநுபவித்து நம்முகம் பண்டுபோலே செந்தளித்திருக்க நாம் காண்பதெப்போதோ?" என்னும்.

உன்வயிற்றிற் பிறந்தவளை ஸ்வரூபஹாநியிலே இழியப்புக்கால் நியமிக்கக் குறை யென்னென்னில்; (என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்) என்கைக் கடங்காத படியானாள். "ஆஶ்ரயணதசையில் அவன் மேல்விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பிக்க ஆஶ்ரயித்தவோபாதி, போகதசையிலும் அவன் செய்தபடி கண்டிருக்கைகாண் ஸ்வரூபம், நீமேல்விழுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராதுகாண்" என்று நானறிந்தத்தைச் சொன்னாலும் அத்தைக்காற்கடைக்கொள்ளா நின்றாள். (என்சிறகு) என்பக்ஷத்திலே; என்னபிமாநத்திலேயென்றபடி. அவனபிமாநத்திலே யடங்கினவளாகையாலே என்னபிமாநத்தை விட்டாளிறே. †ஸ்வரூபத்தை நோக்கினாளல்லள், என்னபிமதஞ் செய்தாளல்லள், எனக்கு பவ்யையானாளல்லள். (பெற்றேன்) இதெல்லாம் இவள் குற்றமாக்காதே பெற்றதன் குற்றமாக்குகிறாள்.

(இருநிலத்து ஓர் பழிபடைத்தேன்) இவளைப் பெற்றத்தாலுண்டான பேறு இதுவிறே. பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையானபூமிப் பரப்படங்கலும் வ்யாப்தமாம்படியான பழியைப் படைத்தேன். தன்கார்யத்தே ப்ரவர்த்திக்கை குடிப்பழியாம்படியிறே இக்குடியினுடைய வேற்றமிருப்பது. (ஓர்பழி) அத்விதீயமானபழி. (ஏபாவம்) இவள் குறையுமன்று, அவன் குறையுமன்று, நான் பண்ணினபாபமே இதுக்கு ஹேதுவென்கிறாள். (௧) "𑌨𑌮𑌨𑍍𑌥𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃-நமந்தராயா:" இத்யாதி. [𑌨𑌮𑌨𑍍𑌥𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃- நமந்தராயா:] இவ்வநர்த்தத்துக்கெல்லாம் ஹேதுபூதை மந்தரையென்று நினையா, அவளுடைய தோஷமன்று; அவள்வார்த்தைகேட்ட கைகேயிதோஷமென்று நினைத்தான்; [𑌨𑌚𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃- நசமாதுரஸ்யா:] இவளுடைய தோஷமுமன்று; இவள்வார்த்தைகேட்ட சக்ரவர்த்தி தோஷமென்று

யாதி). அப்படி மடுவாகத் தோற்ற வில்லையேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹராயித்யாதி).

கீழ்ப்பதங்களெல்லாவற்றையும் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தை நோக்கினாளல்ல ளித்யாதி).

---

(௧) அயோத்யாகாண்டமென்று பகவத்விஷய ப்ரமாணத்திரட்டில்.

கினைத்தான்; [𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃- தோஷோநராஜ்ஞ:] ராஜாவுக்கு ஒரு தோஷமுமில்லை, அவன்வார்த்தையைக்கேட்டுத் தமக்குவகுத்தவபிஷேகத்தைப் பொகட்டுக் காட்டிலேபோனவவர்குற்றமித்தனை; [𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯- நசராகவஸ்ய]† அவர்க்குத் தான் குற்றமென், அவர் அபிஷிக்தராயிருந்தால் அநுகூலவ்ருத்தி பண்ணக்கடவனாயிருக்க அதுக்கல்லாத வென்பாபமே இவ்வநர்த்தத்துக்கெல்லாம் ஹேதுபூதம்; [𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯- வநப்ரவேசேரகுநந்தநஸ்ய] இக்குடி வாழப்பிறந்த செல்வப்பிள்ளை வநவாஸம் பண்ணுகைக்கு நிமித்தம் என்பாபமேயாமித்தனை.

கூனிசொன்னது கைகேயிக்குக் கேட்கவேண்டா, அவன் சொன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா, அவன் சொன்னது பெருமாளுக்குக் கேட்கவேண்டா. கூனிசொன்னது கேட்கவேண்டா தொழிகிறது - அடியாட்டியாகையாலே; கைகேயி சொன்னது சக்ரவர்த்திக்குக் கேட்கவேண்டா தொழிகிற தென்னென்னில்; ஸ்த்ரீ புத்ரவாத்ஸல்யத்தாலே சொன்ன வார்த்தையை பர்த்தாவுக்குக் கேட்கவேணுமோ? சக்ரவர்த்தி சொன்னது பெருமாளுக்குக் கேட்க வேண்டாவோ வென்னில்; தர்மாபாஸத்தை ஆலம்பநமாகக்கொண்டு ஸ்த்ரீபாரதந்த்ர்யத்தாலே ப்ரமித்துச் சொன்னவார்த்தையைப் பெருமாளுக்குக் கேட்கவேணுமோ? தம்முடைய அந்வய வ்யதிரேகங்களில் நான்படும் பாடறிவர், தாம் ராஜ்யப்ராப்தரென்னுமிடமறிவர், ஆனபின்பு அவனைக்கட்டி இட்டுவைத்து ராஜ்யத்தை யாளத் தட்டென்? அவன் சொன்ன வசநத்தை யநாதரித்து ராஜ்யத்தை யாண்டாராகில் தம்முடைய வ்யதிரேகத்தில் நான் முடியாதபடி ரக்ஷித்தாராகலாயிற்றதே; ஆகையால் என்பாபமே இதுக்கு நிமித்தமென்றானிறே ஸ்ரீ பரதாழ்வான்.... ... ... (௧௨)

மூ.—கல்லெடுத்துக்கன்மாரிகாத்தாயென்னும்
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாயென்னும்
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்னும்
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தேயென்னும்
மல்லடர்த்துமல்லரையன்றட்டாயென்னும்
மாகீண்டகைத்தலத்தென்மைந்தாவென்னும்
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (௧௩)

---

† பெருமாள் ஸத்யஸந்தராகையாலே - பித்ருவசந பரிபாலநம்பண்ணவேணும், ஆகையாலே அவர்தோஷமன்று என்பாபமே யாமத்தனை யென்றபடி. ()

பதம்.—கல்மாரி, கல்லெடுத்து, காத்தாய்என்னும், காமர், பூ, (௫) கச்சி, ஊரகத்தாய்என்னும், வில்இறுத்து, மெல்இயல், தோள் தோய்ந்தாய்என்னும், (௧௦) வெஃகாவில், துயில்அமர்ந்த, வேந்தேஎன்னும், அன்று, மல்அடர்த்து, (௧௫) மல்லனைஅட்டாய்என்னும், மாகீண்ட, கைத்தலத்து, என்மைந்தாஎன்னும், தன்கிளியை, (௨௦) சொல்லெடுத்து, சொல்லென்று, துணைமுலைமேல், துளிசோர, சோர்கின்றாள். (௨௫)

உரை—(இந்த்ரன் வர்ஷித்த) கல்வர்ஷத்தை,மலையை எடுத்து, (தடுத்து) ரக்ஷித்தவனே! என்கிறாள்; ஆசைப் படத்தக்கதாய், அழகிதாயிருந்துள்ள, (௫) காஞ்சீபுரத்திலே, திருவூரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனே! என்கிறாள்; (ஜநகமஹாராஜன் பலபரீக்ஷார்த்தமாக வைத்த,) வில்லைமுறித்து, ம்ருதுஸ்வபாவையான பிராட்டியுடைய, புஜங்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தவனே! என்கிறாள்; (௧௦) திருவெஃகாவிலே, கண்வளர்ந்தருளுகிற, ராஜாவானவனே! என்கிறாள்; கம்ஸன் தன்னை நலிகைக்காக மல்லனை வாசலிலே காவலாக வைத்தவன்று, அவர்கள் பலத்தைப்போக்கி, (௧௫) (சாணூர முஷ்டிகர்களாகிற) மல்லர்களை நிரஸித்தவனே! என்கிறாள்; குதிரை வடிவையுடைய கேசி என்னும் அஸுரனுடையவாயைக் கிழித்துப்பொகட்ட, புஜபலத்தையுடையனாய், யுவாவானவனே! என்கிறாள்; (இப்படி பலவகையாகக் கூப்பிட்டு) தன்னுடைய கிளியை(ப் பார்த்து), (௨௦) (அதுக்குத் திருநாமத்தின்) முதலையெடுத்துக்கொடுத்து, மேலுள்ளதை நீயே சொல்லென்றுசொல்லி, ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள் பாயத், துவளாகின்றாள். (௨௫) ... ... (௧௩)

வ்யா.—பதின்மூன்றும்பாட்டு. (கல்லெடுத்து) திருத்தாயார், "இவள், திருநாமத்தைத்தன்வாயாலே சொல்லாநின்றாள், திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசைபோலே யிருந்தது" என்று பார்த்து, "இவள் வார்த்தை கேளாதே உறாவிக்கிடக்கிற கிளியை இவள்கண்முகப்பே வைத்துத் திருநாமத்தைச் சொல்லுவிக்க இவளுக்கு ஆஶ்வாஸம் பிறக்கும்" என்றுநினைத்து இவள்முன்பே கிளியைக்கொண்டுவந்துவிட்டவிடத்திலும் அது பேசாதேயிருக்க, இவள் "திருநாமத்தைச் சொல்லீர்" என்றாள்; இவள்தசையைக்கண்டு உறாவியிருக்கையாலும், "சேஷபூதரான நாம் இவள் கற்பித்தவையேயாகிலும் இவள் ஸந்நிதியில் சொல்லக்கடவோமல்லோம்" என்னும் நினைவாலும் பேசாதேயிருந்தது; "ஆசார்யன் போக்கினவையேயாகிலும் தத்ஸந்நிதியிலே சொல்லக்கடவ தல்ல" என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தம் இவ்விடத்திலே வெளியிடப்படுகிறது. "நான் உச்சரிக்க அநந்தரம் உனக்கும் உச்சரிக்கலாமே" என்ன; அடியிலும் கற்பித்த ப்ரகாரமதுவாகையாலே அதுக்கிசையத் தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ண அநந்தரம் சொன்னவாறே, † இது ஒருமுகத்தாலே ஸாத்மியாமையாலே தளர்ந்தாளென்கிறாள். திருநாமம் ஸாத்மிக்குந் தசையென்றும் ஸாத்

பதின்மூன்றும்பாட்டு. (ஒருமுகத்தாலே) - ஆபத்ஸகத்வம் முதலான வர்த்தமுகத்தாலே.

யாத தசையென்று முண்டோ வென்னில்; திருநாமந்தான் ஓரவஸ்த்தையில் பாவநமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் போக்யமுமாய் ஓரவஸ்த்தையில் ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் ஸாதநமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் தாரகமுமாய், ஓரவஸ்த்தையில் நஞ்சுமாயிருக்கும். † தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு அந்நம் இத்தனையு மாகாநின்றதிறே. (க) "ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః - ஆஹாரசுத்தௌ ஸத்வசுத்திః" என்கிறபடியே அந்நம் பாவநமுமா யிருக்கும், தாரகமுமாயிருக்கும், போக்யமுமாயிருக்கும், தாநாதிமுகத்தாலே புருஷார்த்தஸாதநமுமாயிருக்கும், அதிசயித்தவாறே நஞ்சுமாயிருக்குமிறே; அப்படியே, ‡"பரசேஷம்ஆத்மா" என்றிருக்குமவனுக்கு; (உ) "పవిత్రాణాం హి గోవిన్దః పవిత్రం పరముచ్యతే - பவித்ராணாம் ஹிகோவிந்தః பவித்ரம்பரமுச்யதே" என்கிறபடியே ப்ரதமத்தில் பாவநமுமாயிருக்கும்; அநந்தரம் (ங) "పుణ్యానామపి పుణ్యోఽసౌ - புண்யாநாமபிபுண்யோஸௌ" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவநஸாதநமுமாயிருக்கும்; (ச) "మఙ్గళానాఞ్చ మఙ్గళమ్ - மங்களாநாஞ்சமங்களம்" என்கிறபடியே ப்ராப்யமுமாயிருக்கும்; (ரு) "యన్నామసఙ్కీర్తనతో మహాభయాత్ విమోక్షమాప్నోతి - யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ மஹாபயாத்விமோக்ஷமாப்நோதி" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரபயநிவர்த்தகமுமா யிருக்கும்; இது ருஷிகள் கோஷ்டியில்பரிமாற்றம்; ஆழ்வார்கள் கோஷ்டியிலுள்ள தொன்றுயிற்று; - திருநாமம் போக்யமென்றும், தாரகமென்றும், பாவநமென்றும், நஞ்சென்றும் சொல்லுகிற விது. (சா) "அச்சுதாவமரரேறே ஆயர்தங்கொழுந்தே" என்று திருநாமம்போக்யமா யிருக்கிறபடியைச் சொன்னார்கள்; (எ) "நின்னுமங் கற்றவாவலிப்பு" என்று பாவநமென்னுமிடம் சொன்னார்கள்; (அ) "கோவிந்தன் குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேன்" என்று - தாரகமென்னுமிடம்சொன்னார்கள்; (கூ) "கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்" என்றும், (கo) "பிழைப்பில் பெரும்பெயர்" என்றும் - நஞ்சென்னுமிடத்தைச்சொன்னார்கள்.

(கல்லெடுத்தித்யாதி) தான் ஆபந்நையா யிருக்கையாலே ஆபந்நிவர்த்தகமான திருநாமங்களை யெடுத்தாயிற்றுஅவற்றைச் சொல்லச்சொல்லுகிறது. (கல்லித்யாதி) ரக்ஷகனைவைத்த இந்த்ரன் பா

† ஒன்றுக்கே அநேகாவஸ்த்தை யுண்டாகக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கித்யாதி). ‡ பரசேஷம்-ஈஸ்வரசேஷம்.

(க)
(உ)
(ங)
(ச) ஸஹஸ்ர-உபோ-
(ரு)
(சா) தி-மா-உ.
(எ) தி-மா-க.
(அ) நா-தி-அ-ங.
(கூ) தி-வாய்.
(கo) உ-திரு-கூo.

தகனுக, ரக்ஷ்யவர்க்கம் அவன்கையிலே பாத்யமாய்கிற்க, நிருபாதிகரக்ஷகன் ரக்ஷித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதிக்கப்புக, க்ருஷ்ணன் அத்தை நிஷேதித்து, "நமக்கு ரக்ஷகம் காடும் மலையுமாயிற்று, அவற்றை யாராதிக்க வமையும்" என்றுசொல்ல, அவர்களும் அப்படியே மலையை யாராதிக்க, மலைத்தெய்வமா யிருந்து அத்தை யமுது செய்தானாயிற்று.

தன்னபிமாநத்தில் கிடந்தவர்கள் தேவதாந்தரபஜநம்பண்ணுகையாகிறவிது - ஸ்வஸ்த்ரீயைப் பிறர்க்குக் கொடுத்தாற்போலேயிருந்ததாயிற்று ஈஸ்வரனுக்கு. இவ்வளவிலே "'நமக்கு' என்றுநிவேதித்தத்தை 'அபிமாநோபஹதம்' என்று பாராதே அமுது செய்யப்பெறுவதே!" என்று அவைகளை வாங்கிவரப்ராப்தமாயிருக்க, "க்ருஷ்ணனையண்டை-கொண்டு நம்முடைய யாகபங்கத்தைப் பண்ணினார்கள் இடையர்" என்று குபிதனாய் ஸம்வர்த்தக்கணங்களை யழைத்து, "கல்வர்ஷமாகச் சொரிந்து திருவாய்ப்பாடியை யழித்துப்போடுங்கள்" என்ன; திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளாரும், (க) "ഗോഗോപീജനസങ്കുലമതീവാർത്തം-கோகோபீஜநஸங்குலமதீவார்த்தம்" என்கிறபடியே ஆபந்நராக; அத்தசையிலே, "மலையை யாராதித்தோம், க்ருஷ்ணன் ரக்ஷித்தான்" என்னவொண்ணாதென்று பார்த்து, இவர்கள் ஆராதித்த மலைதன்னையேயெடுத்து ரக்ஷித்தபடி.

(கல்லெடுத்து) அவனெடுத்தது(உ) *சோலைசூழ்குன்றாயிருக்க, (கல்லெடுத்து) என்று - ஒருசிலாமாத்ரத்தை யெடுத்தாற்போலே ஓசழக்காகச்சொல்லுகிறாள், ஸ்ரீ கோவர்த்தநத்தை யெடுத்தபோதை அநாயாஸத்தைக் கண்டிருந்தவளாகையாலே. இந்தசக்தியிறே இவளுடைய ஹ்ருதயத்தில் கிடப்பது. † "கிட்டுவதும் அநுபவிப்பதும் பெறுவதும் ஈஸ்வரசக்தியாலே" என்றிருக்கு மவளிறே. † அசக்தாதிகாரமிது, சக்தாதிகாரம் ஸாதநாந்தரங்களென்கிற வார்த்தைகள் நம்மாசார்யர்கள்கோஷ்டியிலே புகுரக்கடவதன்றியேயிறேயிருப்பது. "சக்தரோடு அசக்தரோடு வாசியில்லை ஈஸ்வரசக்தியைக்கொண்டு தலையெடுக்கைக்கு" என்றிருக்கும் கோஷ்டியிறே. (ங) "ശീതോപവഹനുമതഃ-சீதோபவஹநுமத:" என்கிறசக்தி

---

§ (வாங்க)எழுத்துவாங்க; இந்த்ரன் தன்னை யெழுதிக் கொடுக்கப்ராப்தமாயிருக்க. அவன்சக்தி ஹ்ருதயத்திலே கிடக்கவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கிட்டுவது மித்யாதி). அவன்சக்தியை யநுஸந்திக்கை அசக்தர்க்கோ, சக்தர்க்கு வேண்டாவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அசக்தாதிகார மித்யாதி).

(க) வி-பு-இ-கக-கரு. (உ) க-திரு-அக. (ங) ரா-ஸு-இரு-உக.

§ இங்கு வ்யாக்யாநாரும் பதபங்க்திகளுக்கு ஆநுரூப்யமில்லை.

ஸ்வாஶ்ரயத்திலேகிடக்க, (௧) "నరావణసహస్రం మే యుద్ధే ప్రతిబలం భవేత్ - நராவணஸஹஸ்ரம்மே யுத்தேப்ரதிபலம்பவேத்" என்கிற சக்தியுடையவன்†ஸஹகாரியாகத், தனக்கோராற்றாமை அதிசயித்திருக்க, (௨) "త త్తస్య సదృశం భవేత్ -தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிறே-ப்ரதமாசார்யையானபிராட்டியிருந்தது. "கன்மாரியாகையாலே கல்லையெடுத்து ரக்ஷித்தான், நீர்மாரியாகில் கடலையெடுத்து ரக்ஷிக்குங்காணும்" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். இத்தால் - இன்னதைக்கொண்டு இன்னகார்யஞ் செய்யக்கடவோமென்னும் நியதியில்லை; ஸர்வசக்தனென்கை. பிறரால்வந்த ஆபத்திலோ ரக்ஷிக்கலாவது? உன்னால்வந்தவாபத்தில் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? கல்வர்ஷத்திலகப்பட்டாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? (௩) "బహుధారా సంతత దుర్దిన వర్షిణీ-பஹுதாஸந்தத் துர்திகவர்ஷிணி" என்கிற துர்திகவர்ஷத்திலகப்பட்டாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ஒருவூராரகப்பட நோவுபட்டாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அவ்வூராகப்பட்ட நோவை ஒருத்திபட்டால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் மலையையெடுக்கவேணுமோ? மலையையெடுத்த தோளைக் காட்டவமையாதோ?

(காமரு பூமித்யாதி) அக்காலத்தில் பிற்பட்டார்க்கு முன்னை ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுகைக்கன்றோ திருவூரகத்திலேவந்து நின்றருளிற்று. திருவூரகத்தில் த்ரைவிக்ரமாபதாநவேஷத்தோடே வந்து நிற்க க்ருஷ்ணன்வந்து நின்றாகப் பேசுவானென்னென்னில்; வரையாதே எல்லாரையும் தீண்டுகையும் தன்பேறாகக் கார்யஞ் செய்கையும் இரண்டவதாரத்துக்கும் நிரூபகமாயிருக்கையாலே, தத்ஸாம்யத்தைப்பற்ற அபிந்நமாகப்பேசாநிற்பர்கள். (காமரு பூங்கச்சி) ஆதரிக்கப்படுவதாய் தர்சநீயமாயிருக்கை. போக்யங்களாலும் போகோபகரணங்களாலும் ஸம்ருத்தமான காஞ்சிபுரமென்கை. திருப்பதிகளால்ஸம்ருத்தமாயிருக்கையாலே போக்யங்களால் ஸம்ருத்தமான தேசமென்கிறது. படைவீடாகையாலே போகோபகரணங்களாலே ஸம்ருத்தமான தேசமென்கிறது; பரமபதத்துக்கும் ஏற்றம் இதுவேயிறே. விமுகர்க்கு ஸுலபமான திருவடிகள ஆற்றாமையுடையவெனக்கு துர்லபமாவதே! என்கிறாள்.

அந்த தூளிதாநந்தான் ப்ராதேசிகமாய்த்தான் ஆறியிருக்கிறேனோ; அக்காலத்தில் பிற்பட்டார்க்கு முதவவந்து நிற்க அக்காலத்திற்குப் பிற்பட்டேனென்றாறியிருக்கிறேனோ; ஒன்றில் அவதாரங்களைச் சேர அநுபவிக்கிறிலர், ஒன்றில் திருப்பதிகளைச் சேர அநுபவிக்கிறிலர்; கலசியாயிற்று அநுபவிக்கிறது.

(ஸஹகாரி) திருவடி.

(௧) ரா-ஸு-௪௨-௩௯, (௨) பா-ஸ-௩௭-௪௨. (௩) ஸ்தோ-ர-௪௬.

அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிடிதோறும் நெய்வார்ப்பாரைப்போலே திருப்பதிகளை யொழியத் தமக்குச் செல்லாதபடியாலே. திருப்பதிகளினுடைய அடிப்பாடு வேண்டுகையாலேயிறே அவதாரத்தி லிழிகிறது. அல்லாத ஆழ்வார்களுக்கும் இவர்க்குமுண்டானவாசி யிதுவிறே. அவர்கள் மேன்மையை யநுபவிக்கும்போது பராவஸ்த்தையைப் பேசுவர்கள்; நீர்மையை யநுபவிக்கும்போது அவதாரங்களைப் பேசுவர்கள்; அந்நீர்மையை ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்காகத் திருப்பதிகளிலே யிழிவர்கள்; இவர், மேன்மையை யநுபவிப்பதும் திருப்பதிகளிலே, நீர்மையை யநுபவிப்பதும் திருப்பதிகளிலே, அத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதும் திருப்பதிகளிலே.

(வில்லிறுத்தித்யாதி) பிராட்டியை லபிக்கைக்கு இடைச்சுவரான வில்லை முறித்து, அவ்வாண்பிள்ளைத் தனத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தால் வந்தவபிமாநத்தையும்போக்கி, ப்ரக்ருத்யா ம்ருதுவாயிருந்துள்ளபிராட்டியோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தவனே! ஸ்ரீ ஜநகசக்ரவர்த்தி "இவ்வில்லை முறித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்றுப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகையாலே, வில்லையெடுத்து நாணியேறிட்டு வலிக்கப்புக்க வளவிலே வில்லுமுறிந்தது, அவ்வளவிலே பொற்கிண்டியைக்கொண்டுவந்து உதகம்பண்ணப்புக, "ராஜகுமாரராகையாலே வீரவாசி கொண்டாடவந்தோ மித்தனையொழிய விவாஹம் தாழ்த்துப் பெண்தேடிவந்தோமோ நாங்கள், அத்தை வஸிஷ்டாதிகளையும் ஐயரையுங் கேட்பதென்ன; வில்லைமுறித்த ஆண்பிள்ளைத்தனத்தையும் வார்த்தைசொன்ன சீர்மையையுங்கண்டு இனியளானாள் பிராட்டி, அவ்வில் முறித்த ஆயாஸத்தால்வந்த ஸ்ரமந்தீர அவள் தோளிலே முழுகினானாயிற்று.

(தோள்தோய்ந்தாயென்னும்) விபுதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. அல்லாத அவயவங்களும் ஆத்மகுணங்களும் தேஹகுணங்களும் குமரிருந்துபோமித்தனை. இத்தால் - நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியைப்பிரிந்தாலும் உதகம் பண்ணுவாரும் சேர்ப்பாரும் வேண்டி யிருக்கிறபடி. சேதநனுக்கும் இவளோபாதி அநந்யார்ஹத்வம் ஸ்வரூபத்திலே யுண்டானாலும் ஆசார்யஸமாஸ்ரயணமும் புருஷகாராபேக்ஷையுமுண்டாயிறே ஈஸ்வர விஷயீகாரத்துக்கு இருப்பது. உன்னைப்பிரிந்து தனியிருப்பாருடைய ஆபத்தைப் போக்கின நீ என்தனிமையால்வந்த ஆபத்தைப் போக்காதொழிவதே!

---

§ (அடிப்பாடு) பிராட்டி யிணக்கவென்று பூரிப்பது.

---

§ இங்கு பங்க்தியிலக்ஷரங்கள் ஸ்கலிதங்களாயிருக்கலாம்.

(வெஃகாவில் துயிலித்யாதி) பிராட்டியைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிவந்துகிடந்ததேசம் திருவெஃகாவாயிற்று.

(வேந்தேயென்னும்) ஒருராஜகுமாரன் வந்து கிடக்கிறனென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியாயிற்றுத் திருவெஃகாவில் நாயனார் கண்வளர்ந்தருளும்படி. இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே யநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அதுகிடையாதே நோவுபடுகிற வெனக்கும் † அச்சேர்த்திக்குமென்ன ஸங்கதியுண்டு.

(மல்லடர்த்தித்யாதி) சாணூர முஷ்டிகர்களை நிரஸிக்கிறபோது ப்ரதமத்திலே அவர்கள் மிடுக்கையழித்துப்பின்னையாயிற்று அவர்களை நிரஸித்தது. (க) "మృగమధ్యేయథాసింహౌ గర్వలీలావలోకినౌ-ம்ருகமத்யேயதாஸிம்ஹௌ கர்வலீலாவலௌகிநௌ" என்கிறபடியே-குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து அதினுடைய கொம்பை இருவரும் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு சத்ருபக்ஷமென்று மதியாதே குறுவேர்ப்பும் தாங்களுமாய்ப் பெரியசெருக்கோடே ரங்கமத்யத்திலே புகுந்தபோது ஒருமான் குழாத்தின் நடுவே இரண்டுஸிம்ஹம் புக்காற்போலே யிருக்கையாலே தர்சித்தபோதே மிடுக்குப்போயிற்று, பின்னை ஆச்ரயத்தை யழித்துவிட்டா னத்தனையாயிற்று. ‡ அங்ஙனன்றியே, (மல்லடர்த்து) வரும் மல்லரை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். திருத்தோள்களின் மிடுக்கு "நான் குமரிருந்து போமித்தனையோ, என் தினவுதீர விஷயங்காட்டவேணும்" என்ன; நெருக்கி விஷயங் காட்டிக்கொடுத்தபடி.

(அன்றித்யாதி) அன்றுமின்றும்போலேகாணும் ஆபத்துள்ளது. ஸ்ரீ வஸுதேவரும் தேவகிப்பிராட்டியும், "பிறந்தவன்று கண்டுவிட்டோம், ஸமாப்திவேளையிலேயாகிலும் பிள்ளைமுகத்திலே விழிக்கவல்லோமே" என்று ஆபந்நராய்க்கிடந்த அவர்களாபத்துத் தன்னுபத்துக்கு நிதர்சநமா யிருக்கையாலே (அன்று) என்கிறாள். இவர்கள் முகத்திலே சென்று விழித்துப் பின்னை விரோதிநிரஸநம் பண்ணப்ராப்தமா யிருக்க அது செய்யாதொழிந்தது, "விரோதி கிடக்கச்செய்தே சென்று விழிக்கிறவிதுக்கு ப்ரயோஜந மென்" என்னும் நினைவாலே. விரோதி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிறே ப்ராப்ய ஸித்தியிருப்பது. (மல்லரையன்றட்டாயென்னும்) மாதாபிதாக்களுக்கு வந்த ஆபத்தோ போக்கலாவது, ப்ரணயிநிக்கு வந்த ஆபத்

---

† (அச்சேர்த்திக்கும்) என்றது, அகத்தைப் போக்கினாலன்றோ அச்சேர்த்தி, சேர்த்தியாவது-ஸுகமாவது; அதுஸுகமன்றென்றபடி.

‡ மல்லடர்த்து-திருத்தோளில் மிடுக்கு விஷயத்தைக்காட்டென்று அடர்க்க வரும்மல்லரை எதிர்த்து; - வருகிறமல்லரை யட்டானென்று இரண்டாம் தாத்பர்யம்.

(க) வி - ௫ - ௫ - ௨௦ - ௪௩.

துப்போக்கலாகாதோ? மஹாபாபிகளான சாணூர முஷ்டிகர்கள் பெற்றதோள், அத்தோளை யொழியச் செல்லாத வெனக்கு அரிதானதே! என்கிறாள். நான் இவ்வாற்றாமையை விட்டு ப்ரதிகூலவேஷத்தைக்கொண்டுவந்தேனாகில் தோளையநுபவிக்கலாமே! என்கிறாள்.

(மாகீண்ட வித்யாதி) பஞ்சலக்ஷம்குடியிற் பெண்களுக்கும் தன்னை யநுபவிக்க வருகிற வழியிலுண்டான வன்னியமறுத்துக் கொடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. கம்ஸப்ரேரிதனாய்வந்த கேசி இவனுடையபருவத்தையும்ஸௌகுமார்யத்தையுங்கண்டு, "இவன் ஒருபொருளோ? எடுத்துவிழுங்குகிறோம்" என்றுவாயைத்திறந்து கொண்டுவர, சிறுபிள்ளைகள் த்வாரங்கண்டவிடத்திலே கையை நீட்டக்கடவர்களாயிறே யிருப்பது, அத்தாலேகையைநீட்டினான்; ரக்ஷகனுடைய கையாகையாலே ரக்ஷணதர்மம் பெற்றவாறே வளர்ந்துகொடுத்தது; வெள்ளரிப்பழம் விரிந்தாற்போலே விரிந்து கிடந்தா னித்தனையென்கை. (என்மைந்தாவென்னும்) திருவாய்ப்பாடியிற் பெண்கள் வசீகரித்த பருவத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! என்னும். இப்படிக்கு ஆபத்ஸகமான திருநாமங்களை ஆதிக்ரஹணம்பண்ணி.

(சொல்லெடுத்து) சப்தோச்சாரணம் மலையெடுத்தாற்போலே யிருக்கிறது காணும் இவளுக்கு. †அவன் மலையை யெடுக்கிறபோது அவனுடைய சக்தியைநினைத்து, (கல்லெடுத்து) என்றாள்; தன்னளவிலே வந்தவாறே வாய்விடுகைக்கும் சக்தியற்றிருந்தபடி. (தன்கிளியை) தான் விரும்பிவளர்த்தகிளியை. (க) "பாவைபேணாள்" என்று அது போக்யமாய்த்தோற்றினவாறே பாவையை யநாதரித்தாள்; இதுக்குத் திருநாமஸ்பர்சமுண்டாகையாலே யாதரிக்கிறாள். பரிக்ரஹங்களில் வந்தால் ஸ்வரூபேண த்யாஜ்யமுமில்லை, ஸ்வரூபேண உபாதேயமு மில்லையிறே. ப்ரதிகூலமானபோது ஸர்வமும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது, † அநுகூலமானபோது ஸர்வமு முத்தேஶ்யமாகக் கடவதிறே.

(சொல்லேயென்று) திருநாமத்தைச் சொல்லீரென்று ஆதிக்ரஹணம் பண்ணிக்கொடுத்தாள், அநந்தரம் அது சொல்லத் தொடங்கிற்று. (துணைமுலையித்யாதி) கேட்பாரைப் பெற்றதில்லையென்கிறாள். ஸ்த்ரீத்வ †பாவனை யொழிய ஶ்மஶ்ருவியோகமும்பிறந்து ஸ்த

சொல்லெடுக்கை ஆயாஸமாகில், (கல்லெடுத்து) என்று அநாயாஸமாகச் சொல்லும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன்மலையித்யாதி). அநுகூலம்-பகவத்ஸ்பர்சம்.

பாவனையொழிய - பாவிக்கைமாத்ரமன்றிக்கே, ஸ்த்ரீத்வம் முற்றிற்றாவென்றபடி.

(க) கக.

நோத்பேதமும் பிறந்ததோவென்னில்; ஸ்மஸ்ரு ஸ்வதந்த்ரலக்ஷணம், ஸ்தநம் பரதந்த்ரலக்ஷணம், அந்தஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் பாரதந்த்ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸ்த்ரீகளுக்கு போகோபகரணமிறே முலை. சேஷபூதனுக்கு, முலையென்கிற வித்தால் - பக்தியை நினைக்கிறது. இவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; அவனுக்கும் போகோபகரணம் பக்தி; (க) * [illegible] - பக்திக்ரீதனிறே.

(துணைமுலை) போக்தாவுக்கு போகோபகரணமிறே துணைமுலையாவது. அங்ஙனன்றிக்கே, ஒருமுலைக்கு ஒருமுலை துணையாமித்தனையொழியவேறொப்பின்றிக்கேயிருக்கை. †அவனுடைய திருவடிகளைப் போலேயாயிற்று இவளுடையமுலையுமிருப்பது. †அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலன்றியே ஸுகுமாரராயிறே திருமங்கையாழ்வாரிருப்பது. மலையாளர் ஒருமாஸத்துக்கு ஒருகாலே யுண்ணவும் வல்லர்களாய் ஒருமாஸம்பட்டினிவிடவும் வல்லர்களாயிருக்குமாபோலே, ஸம்ஶ்லேஷதசையில் நெடுநாள் தரித்திருந்து அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய் விஶ்லேஷத்தில் நெடுநாள் தரிக்கவும் வல்லர்களாயிறே மற்றையாழ்வார்களிருப்பது; ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும் மாட்டாதே விஶ்லேஷிக்கவும்மாட்டாதபடியாயாயிற்று இவருடைய ஸௌகுமார்யமிருப்பது. இவர் உண்ணவும்மாட்டார், பட்டினிவிடவும்மாட்டார். (உ)"நும்மடியாரொல்லாரோடுமொக்கவெண்ணியிருத்தீரடியேனை" என்னக்கடவதிறே. (துணைமுலைமேல் துளிசோர) ஸ்பர்சேந்த்ரியமும் த்ருஷ்டியும் ஸ்வபோகங்களை யிழந்து தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறாப்போலே யிருக்கிறபடி. கண்ணநீர் அல்லாத ப்ரதேசங்களிலே விழாதே முலையிலே விழுகையாலே - கண்ணும் முலையும் தன்னிலே கட்டிக்கொண்டுகிடந்து கதறுகிறாப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று. (சோர்கின்றாளே) போகோபகரணமான ஜ்ஞாநபக்திகளழிகையாலே தானும்சோராநின்றாள். "முன்பு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையாலே ஆஶ்வாஸம் பிறந்தது; ஆகையாலே திருநாமம் ஆஶ்வாஸஹேதுவாமோ" என்று பார்த்து அத்தைச்சொல்லுவிக்கத் தொடங்கினாள்; அதுக்குள்ளீடான வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மோஹங் கதையானாள்; "ஆபத்ஸகனானவன் ஆபந்நையானவெனக்கு உதவாதொழிவதே!" என்று மோஹங் கதையென்றாளென்கை. ... ... (கஅ)

துணைமுலை-போக்தாவுக்குத் துணையாதல்; ஒன்றுக்கொன்று துணையாதல். ஒப்பில்லாமைக்குத் திருவடிகள் த்ருஷ்டாந்தம். வேறொப்பில்லையென்பானென், மற்றை யாழ்வார்களில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாத வாழ்வார்களித்யாதி). ... ... (கஅ)

(க) (உ) தி - மொ - ச - க - க.

மூ.—முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலைமூவா
மூவுலகுங்கடந்தப்பால்முதலாய்நின்ற
அளப்பரியவாரமுதையரங்கமேய
வந்தணனையந்தணர் தஞ்சிந்தையானை
விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினாளே. (௧௪)

பதம்.—முளைகதிரை, குறுங்குடியுள்முகிலை, மூவாமூவுலகுங்கடந்து, அப்பால், முதலாய், (௫) நின்ற, அளப்பரிய, ஆரமுதை, அரங்கம், மேய, (௧௦) அந்தணனை, அந்தணர் தம்சிந்தையானை, விளக்கொளியை, திருத்தண்காவில், மரதகத்தை, (௧௫) வெஃகாவில், திருமாலை, பாட, கேட்டு, வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன், (௨௦) வருக என்று, மடக்கிளியை, கைகூப்பி, வணங்கினாள். (௨௪)

உரை.—பாலஸூர்யனையொத்தவனாய், திருக்குறுங் குடியில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறமேகத்தை யொத்தவனாய், நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்துக்கு மவ்வருகானவனாய், பரமபதத்திலே, (உபயவிபூதிக்கும்) காரணபூதனாய்க்கொண்டு, (௫) எழுந்தருளியிருக்கிறவனாய், (ஸ்வரூபரூபகுணங்களால்) அளவிடக்கூடாதவனாய், அம்ருதக் கடல்போலே நிரதிசயபோக்யபூதனாய், கோயிலிலே, நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, (௧௦) பரிசுத்தனாய், பரிசுத்தரானாருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய், விளக்கொளிபோலே நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்குமவனாய், திருத்தண்காவிலே, § மரதகம்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனான பச்சைவண்ணராய், (௧௫) திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற, ஸ்ரியப்பதியான ஸர்வேஸ்வரனை, ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தாலே பாட, (ப்ரீதியுடன்) கேட்டு, உன்னைவளர்த்ததனாலுண்டான ப்ரயோஜநத்தைப் பெற்றேன், (௨௦) இங்கேவாவென் றழைத்து, லஜ்ஜா விஷ்டமான கிளியை, அஞ்சலிபண்ணி, அதின்காலிலும் விழுந்தாள். (௨௪) (௧௪)

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு. (முளைக்கதிரை) திருநாமம்ஸாத்மியாததசையும், ஸாத்மிக்குமோவென்று ‡சங்கிக்குந் தசையும், ஸாத்மிக்கும் தசையுமாயிருக்கிறபடியையிறே இம்மூன்று பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறது. "ஆபத்ஸகங்களான திருநாமங்களைத் தான் ஆதிக்ரஹணம்பண்ணித்தந்து சொல்லச்சொல்லுகையாலேசொன்னோம், அது மோஹஹேதுவாயிற்று" என்றுபார்த்து, கிளி, தன்னுடைய விவேகத்தாலே முன்பு தெளிந்தகாலத்தில் † தான் உஜ்ஜீவித்தப்ரகாரத்திலே கற்பித்த திருநாமங்களை அடைவே சொல்லக்கேட்டுத் தரித்து,

---

பதினாலாம்பாட்டு.—(முளைக்கதிரை) சங்கிக்குந்தசை - (நெஞ்சுருகி) என்கிறபாட்டு. (தான் உஜ்ஜீவித்த) - நாயகியான தான்தரித்த.

---

§ இது காஞ்சிநகரத்தில் வடவெல்லையிலிருக்கிற பச்சைவண்ணரென்று ப்ரஸித்தமான திவ்யதேச விஷயமென்பர்.

(வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன் வருக) என்று கிளியைக்கொண்டாடுகிறாள்.

(முளைக்கதிரித்யாதி) அடியில் †அவற்றைக் கற்பித்த திருநாமங்களுடைய அடைவிருக்கிறபடி. (முளைக்கதிர்) என்னீர், (குறுங்குடியுள் முகில்) என்னீர், என்றாயிற்றுக்கற்பித்தது. (முளைக்கதிரை) உதிக்கிற ஆதித்யனைப் போலே கண்ணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனை (க) "ప్రసన్నాదిత్యవర్చసమ్-ப்ரஸந்நாதித்யவர்ச்சஸம்" என்னக்கடவதிறே. தம்மை, அடியிலே அவன் விஷயாந்தரங்களினின்று மீட்டதும், ஸ்வவிஷயத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்ததும் வடிவைக்காட்டி, ஆகையாலே அத்தையாயிற்று இதுக்கு ப்ரதமத்திலே யுபதேசித்தது (உ)†"மணியுருவில் பூதமைந்தாய்" என்றன்றோ அடியிலே விஷயீகரித்த வடிவைச் சொல்லிற்று, இங்கு (முளைக்கதிரை) என்பானென்னென்னில்; வஸ்து §த்தேஶ்யம் ப்ரயோஜகம், ப்ரகாசகத்வமேயாயிற்று ப்ரயோஜகம். ஆகையாலே தேஜோமயமான விக்ரஹமென்கை. (குறுங்குடி யுள்முகிலை) இவ்வடிவை சாஸ்த்ரமுகத்தாலுமன்று, ஆசார்யோபதேசத்தாலு மன்று, திருக்குறுங்குடியிலேயாயிற்று ப்ரகாசிப்பித்தது, இரண்டாம்பாட்டில், "முகிலுருவம்" என்று - வடிவின் ஶ்ரமஹரதையையும் ஔதார்யத்தையும் பற்ற வருளிச் செய்தார், அத்தை இங்கே சொல்லுகிறார் (குறுங்குடியுள் முகிலை) இன்ன பர்வதத்திலேமேகம்படிந்ததென்றால் வர்ஷம் தப்பாதென்றிருக்குமாபோலே திருக்குறுங் குடியிலே நின்றானென்றால் லோகமெல்லாம்க்ருதார்த்தமாம்படியாயாயிற்றிருப்பது. (உள் முகிலை) வந்து வர்ஷித்துப்போம் மேகம்போலன்றே, ஸ்த்தாயியாய்நிற்கும் மேகமாயிற்று இது.

திருக்குறுங்குடியில்வந்து நின்றருளின சீலாதிகனுடைய அடிப்பாடு சொல்லுகிறது மேல் (மூவாமூவுலகித்யாதி) மூவாமூவுலகென்று - நித்யமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தை யருளிச்செய்கிறார். (கடந்து) ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கு மவ்வருகாயிருக்குமவன். (அப்பால்) பரமபதத்திலே.

(அவற்றைக் கற்பித்த) - அந்தக்கிளியைக் குறித்துக் கற்பித்த. (முளைக்கதிர்) என்று முன்னே பரமபதநாதனை, (மணியுரு) என்று - நீலவர்ணனாகச் சொல்லி, இப்போது, (முளைக்கதிர்) என்று சிவப்பாகச் சொன்னால் கறுப்பும் சிவப்புமான இரண்டுவிக்ரஹ விசிஷ்டமான வஸ்து விரண்டுண்டோவென்று சங்காபிப்ராயம்.

(க) (உ) ௧.

§ (பா) ஆசார்யோபதேசத்தாலுத்தேஶ்யம். (பா) பேதமப்ரயோஜகம்.

(முதலாய்நின்ற) உபய விபூதிக்கும் ஸத்தாஹேதுவாய் நின்ற. நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யதையாலே ஸத்தாஹேதுவாய் ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கரணகளேபரப்ரதாநத்தாலே ஸத்தாஹேதுவா யிருக்குமென்கை.

(அளப்பரியஆரமுதை) ஸ்வரூபரூபகுணங்களால் அபரிச்சிந்நனாய் அம்ருதஸாகரம்போலே நிரதிசயபோக்ய பூதனா யிருக்குமவனை. (அரங்கம்மேயவந்தணனை) அந்த அம்ருதஸாகரத்தில் நின்றும் ஒருகுமிழி புறப்பட்டு ஒரு தடாகத்திலே வந்து தேங்கினாற்போலேயாயிற்று - கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந் தருளுகிறபடி. பெரியபெருமாளுக்கடி க்ஷீராப்தியன்றுகாணும், பரமபதமாயிற்று. (௧) "அண்டர்கோனணியரங்கன்" என்னக்கடவதிறே. (அரங்கம்மேய) பரமபதத்திருப்பு † பேருகைக்கு யோக்யதையுண்டு, அவதாரங்கள் தீர்த்தம் ப்ரஸாதிக்கயோக்யதையுண்டு, ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடுத்தாலல்லது கிளம்போமென்றுகிடக்கிற கிடையிறே. கல்பாவஸாநத்திலும் விஷயமில்லாமையாலே போகிறவித்தனை. (அந்தணனை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரமும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யமுமாகிற அசுத்தியைப்போக்கும்படியான சுத்தியையுடையவனை.

(அந்தணர்தஞ்சிந்தையானை) சுத்தரானவருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை. ‡கோயில்வாஸமும் ராகாதிதூஷிதனன்றியே யிருப்பானொருசுத்தனுடைய ஹ்ருதயத்தைக் கணிசித்திறே. (௨) "அன்று வெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம்" என்னக்கடவதிறே. (விளக்கொளியை) தன்வடிவழகைக்காட்டி அஹங்காரத்தையும் விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தையும் போக்கிவிடுகையன்றியே நெஞ்சிலே புகுந்து முறையுணர்த்தினவனை. (விளக்கொளியை) ப்ரகாசகனானவனை. அதாகிறது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தத்விரோதி ஸ்வரூபத்தையும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்படியான உபாய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கை.

(திருத்தண்காவில் மரதகத்தை) "அருமணவனை" என்னுமாபோலே (திருத்தண்காவில் மரதகம்) என்கிறார். இன்னதீவிலே

பேருகை - சலிக்கையாய் - அவதரிக்கைக்கு யோக்யதை யுண்டென்றபடி.

கோயிலை யநுபவிக்கிறவர் ஆஸ்ரித விஷயத்தி லிருப்பைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கோயில்வாஸமுமித்யாதி).

அருமணவன் - த்வீபவிசேஷம். விளக்கொளி யெம்பெருமான் - பூர்வம் கண் வளர்ந்தவிக்ரஹம்.

---

(௧) அமல-௧௰. (௨) தி-ச-வி-௯௪.

பட்டவானை யென்றால் விலக்ஷணமாயிருக்குமாபோலே திருத்தண்காவில் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய வடிவென்றால் விலக்ஷணமாயிருக்கிறபடி. (க) "பச்சைமாமலைபோல்மேனி" என்கிற வடிவையுடையவன். † வடதேசத்திநின்றும் பெருமாளையநுபவிக்கவருமவர்கள் இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே அவர்களை எதிர்கொண்டு அநுபவிப்பிக்கக் கிடக்கிறகிடை.

(வெஃகாவில்திருமாலை) (திருத்தண்காவில் - மரதகம்) என்று வடிவிலே மினுக்கமுண்டானாற்போலேயாயிற்றுத் திருவெஃகாவிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளின பின்பு ஶ்ரியஃபதித்வம்சிறப்பெற்றபடி. (உ) "வில்லிறுத்து மெல்லியல் தோள் தோய்ந்தா யென்னும் வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தேயென்னும்" பிராட்டியைத்திருமணம்புணர்ந்த மணக்கோலத்தோடேகூட இருவரும்வந்து கிடக்கிறகிடையாக வருளிச்செய்தாரிறே - கீழே; ஆஶ்ரயணவேளையோடு போகவேளையோடுவாசியற ஒருமிதுநமாக ஆஶ்ரயமாயிறேயிருப்பது. (பாட) திருநாமம் ஸாத்மித்தபடியாலே அவகாசத்திலே கிஞ்சித்கரிக்கப்பெற்றோமென்கிற ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலேசொல்ல. (கேட்டு) ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க் கொண்டு கேட்டு. (சொல்லே என்று - சோர்கின்றாள்) என்று - முன்பு திருநாமஞ் சொன்னவிடத்தில் கேட்பாரைப்பெற்றதில்லை; இப்போது ஸாத்ம்ய மாகையாலே கேட்பாரைப்பெற்றதென்கிறாள்; (௩) "செல்வன் நாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்" என்னுமாபோலே.

(வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன்) இது சொன்ன திருநாமம் தனக்குதாரகமாயிருக்கையாலே உன்னை வளர்த்தப்ரயோஜநம்பெற்றேனென்கிறாள். ஆபத்ஸகனானவன் ஆபத்தை விளைத்துப்போனான், அத்தசையிலும் நீ ஆபத்ஸகமாகப் பெற்றேனென்கிறாள். (வருக) என்று - †முன்கை முப்பதின்காதமா யிருக்கிறபடி. (மடக்கிளியை) லஜ்ஜாவிஷ்டமான கிளியென்னுதல்; பவ்யமான கிளியென்னுதல்.

மரதகம் போல் வடிவையுடையார் அங்குக்கண்வளரவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வடதேசத்திநின்றுமித்யாதி).

போக வேளையிலும் ஶ்ரியஃபதித்வம் சொல்லவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணவேளையோடித்யாதி). இங்கேப்ரீதியோடேகேட்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சொல்லேயென்று - சோர்கின்றாளித்யாதி). ஸாத்ம்யமான - கடகையானபிராட்டியைச்சொல்லுகை. பிராட்டிசேர்த்தியாலல் கேட்கலாயிருக்குமென்னு மத்தை யருளிச்செய்கிறார் (செல்வன் நாரணனித்யாதி). கிட்டவிருக்கிறத்தை, (வருக) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (முன்கையித்யாதி).

(க) தி-மா-௨-　　(௩) தி-வாய்-௧-௧௦-௮.
(உ) ௧௫-

(வளர்த்ததனல் பயன்பெற்றேன்) என்று - தன்னேட்டை ஸம்பந்தத்தை ஔபாதிகமாக்குவதே! என்றும், சேஷபூதரான நாம் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப்பண்ண உபகாரங் § கொண்டாரைப்போலே சொல்லுவதே! என்றும் லஜ்ஜாவிஷ்டமாயிருந்தது; †சேஷபூதன் ஸ்வரூபப்ராப்தமான கிஞ்சித்காரத்தைப் பண்ண, (க)"𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃- தர்மதஃபரிரக்ஷிதஃ" என்றுனிறே †சேஷி. பவ்யதையானபோதுஇவள்கொண்டாடப்புக்கவாறே தன்னுடைய சேஷத்வந்தோற்ற, (உ) "𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌃-நிப்ருதஃ ப்ரணதஃ ப்ரஹ்வஃ" என்கிறபடியே ஒதுங்கின படியைச் சொல்லுகிறது.

(கைகூப்பிவணங்கினள்) அந்தஉபகாரஸ்ம்ருதியானது அவ்வளவில்பர்யவஸியாமையாலே அஞ்சலியைப்பண்ணினள். இது லஜ்ஜை தன்னையுங்கைவிட்டது. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; வாத்ஸல்யத்தாலே செய்ததுக்கு வழக்குப் பேசக்கடவோமோவென்னும் நினைவாலே. (வணங்கினளே) அஞ்சலி ஸாத்மித்ததிறே யென்னுக் காலிலே விழுந்தாள். †உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாக நீராடவெழுந்தருளுகிறபோதை ஸமூஹத்தைக்கண்ட ப்ரீதியாலே பெரியநம்பி தெண்டனிட, "விநயம்பாவிப்போமாகில் தண்டனை ஸ்வீகரித்தோமாவுதோம்" என்று பேசாதே யெழுந்தருளினரிறே. (கச)

மூ.—கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறென்றும்கடல்கிடந்தகனியேயென்றும்
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவம்மானென்றும்
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகையிறையேதோன்றநக்கு
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றுமென்பேதையே. (கரு)

பதம்.—கல், உயர்ந்த, நெடு, மதிள், சூழ், (ரு) கச்சி, மேய, களிறுஎன்றும், கடல், கிடந்த, (க0) கனியேயென்றும், அல்லி, அம், பூ, மலர், (கரு) பொய்கை, பழனம், வேலி, அணி, அழுந்தூர், (உ0) நின்று, உகந்த, அம்மான் என்றும், சொல்உயர்ந்த, நெடு, (உரு) வீணை, முலைமேல், தாங்கி, தூமுறுவல், நகை, (ங0) இறையே, தோன்ற, நக்கு, மெல்விரல்கள், சிவப்பெய்தத்தடவி, (ஙரு) ஆங்கே, என்பேதை, மென்கிளி போல், மிகமிழற்றும். (ஙசு)

கிஞ்சித்காரத்தை உபகாரமாகக் கொண்ட விடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷபூதனித்யாதி). திருவடியைப் பெருமாள் சொன்னர்,

வாத்ஸல்யத்துக்கு வழக்குண்டோவென்றிருந்த பேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உடையவரித்யாதி). ... ... (சச)

---

§ (பா) கொண்டாப்போலே.

(க) ரா-கி. (உ) ரா-கி.

உரை.—கல்லாலே செய்யப்பட்டதாய், உயர்த்தியையும், விஸ்தாரத்தையுமுடைத்தான, மதிளாலே சூழப்பட்ட, (௫) கச்சிநகரில் (திருப்பாடகத்திலே), பொருந்தி வர்த்திக்கிற, யானையென்றும், திருப்பாற்கடலிலே, கண்வளர்ந் தருளுகிற, (௧௦) கனிபோலே போக்யபூதனானவனே! என்றும், தாது மிக்கு, பரிமளத்தை யுடைத்தாய், தர்சநீயமா யிருந்துள்ள, புஷ்பங்களையுடைத்தான, (௧௫) தடாகங்களையும், நீர்நிலங்களையும், வேலியாகவுடைய, அழகிய, திருவழுந்தூரிலே, (௨௦) ஆஸ்ரிதர்க்காக நின்றருளி, (அவர்கள் ஆஸ்ரயிப்பதற்கு) உகந்த ஸ்வாமீ! என்றும் (சொல்லி), நாதம்மிக்கிருப்பதாய், இசைநீண் டிருந்துள்ள, (௨௫) வீணையைத், தன்ஸ்தநங்களிலே தரித்துக்கொண்டு, பரிசுத்தமான (மந்த)ஹாஸத்தாலே, பற்களின்வரிசை, (௩௦) அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி, சிரித்து, (தன்னுடைய) மெல்லிய விரல்களானவை, சிவக்கும்படியாக (அவ்வீணையை)த்தடவி, (௩௫) அதுக்குமேலே, என்பெண்ணானவள், கிளிப்பிள்ளைபோலே, பலபடியாகப்பாடாநின்றாள். (௩௬) (௧௫)

வ்யா. — பதினஞ்சாம்பாட்டு. (கல்லுயர்ந்த) கீழ்ப்பாட்டிலே - கிளி, திருநாமத்தைச் சொல்லக்கேட்டு ஆஶ்வஸ்தையாய் அதின்பக்கலிலே உபகாரஸ்ம்ருதியும் கொண்டாடினளாய்நின்றது; இதில் - அத்தசைபோய்த் தன்வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லி அது தன்னை வீணையிலேயேறிட்டு † நனுக்கினாள், அந்த வீணையோட்டை ஸ்பர்சம் ப்ரத்யபிஜ்ஞா ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்படிகளையும் அவன்படிகளையும் வீணையிலே யேறிட்டுவாசிக்கும்படிக்கு ஸ்மாரகமாக, அந்த வீணைமுகத்தாலே அவன் வடிவை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அந்த வீணையை அவனாகக்கொண்டு அவனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷதசையில் பண்ணும் வ்யாபார விசேஷங்களை இவ்வீணையிலே பண்ணாநின்றாள். இவள் உணர்ந்தால் என்னாய்விழப் புகுகிறதோவென்று இன்னாதாகிறாள்.

(கல்லுயர்ந்தவித்யாதி) திருநாமந்தான் ஆபத்ஸகமாயும் உஜ்ஜீவநஹேதுவாயும் போக்யமாயுமிறேயிருப்பது. அதில் அவையிரண்டும் கீழேசொல்லி போக்யமான திருநாமங்களை இங்கேசொல்லுகிறாள். (கல்லித்யாதி) உள்ளுகிற்கிற ஆனையினுடைய ஶ்லாக்யதையெல்லாம் மதிளிலே தோற்றுகிறபடி. †ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்கள் அப்ரயோஜகம், விஷயத்துக்குப் பரியுமதுவே ப்ரயோஜகம்; சேஷவஸ்துவுக்கு அநுவ்ருத்தாகாரம் சேஷியை அதிசயிப்பிக்குமிது விறே. கல்லாலே செய்யப்பட்டு ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான ஒக்கத்தையுடைத்தாய் ஆனைக்கு ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ணலாம்

பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(கல்லுயர்ந்த) நனுக்குகை - வீணையிலே யிட்டு வாசிக்கை; ஆலாபித்தாளென்றபடி.

விஶ்லேஷதசையிலே பரியக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்க ளித்யாதி).

படியான விஸ்தாரத்தையுமுடைத்தான மதிளென்கை. (கச்சிமேய களிறு) என்கிறது - திருப்பாடகத்து நாயனாரை. நித்ய ஸ்ப்ருஹணீயமாகவிருக்கையாலும் நிவாரகரில்லாத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஒரு மதஹஸ்திபடிந்தாற்போலேயாயிற்று எழுந்தருளியிருப்பது. †சேனை முதலியார் பெரியதிருவடி இவர்களுடைய நியமநமும் ஸ்வச்சந்தாநுவ்ருத்திகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களாகையாலே கிஞ்சித்காரத்திலே ஒருமுகபேதமாமித்தனையொழிய சேஷிகளாய்க்கொண்டு நியமிக்கிறார்களன்றிறே. ஸர்வஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கிறவன் கிடீர் தன்பக்கலிலே ஸ்ப்ருஹைபண்ணினவெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான். செய்தநுக்கு நிவாரகரில்லாத ஸ்வதந்த்ரன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டா தொழிகிறான்.

(கடல்கிடந்த கனியேயென்றும்) இவ்வானைபட்ட ஆகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமான க்ஷீராப்தியிலே பக்வபலம்போலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நிரதிசயபோக்யபூதனே! கனியானது கண்டபோதே நுகரலாயிருக்கையும், புஜிப்பாரைப்பெறாதபோது தான் அழியும்படியுமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே, தன்னை அநுபவிப்பார் தேட்டமாய் அவர்களைப் பெறாதபோது தான் அழியும்படியாயிருக்கை. போக்தாக்களைக்குறித்து அவஸரப்ரதீக்ஷனா யிருக்கிறவன் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. போக்தாக்களைப்பெறாதபோது அழியும்படியாயிருக்கிறவன் தன்னைப்பெறாதபோது முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(அல்லியம்பூ இத்யாதி) அவ்வானை ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணிவந்து நிற்கிற தேசத்தைச் சொல்லுகிறாள். †தாதுமிக்குப் †பரிமளிதமாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள புஷ்பங்களை யுடைத்தான தடாகங்களையும் நீர் நிலங்களையும் வேலியாக வுடையதேசம். ப்ரதிகூலர்க்கு துஷ்ப்ராபமாய் அநுகூலர்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள தேசமென்கை. (நின்றுகந்த)ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஆஶ்ரயணார்த்தமாகநின்று, அவர்கள் தன் நிலையழகையும் அதுக்கடியான குணங்களையு மநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைக் கிட்டினால் உகப்பானுந்தானே யாயிருக்கை. †ப்ராபகனும் தானாய் ப்ராப்தியில் உகப்பானும் தானாயிருக்கை.

சேனைமுதலியார்பிரம்பின்கீழிலும் பெரியதிருவடிமுதுகிலும் வளரா நிற்க நிவாரகரில்லை யென்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேனை முதலியாரித்யாதி).

அல்லி - தாது. (அம்) என்றத்தாலே - பரிமளம். (நின்று) என்கையாலே - ப்ராபகம்.

ஆத்மஸர்பம் ஈஸ்வரனதிறே. (நின்றுகந்த) நிற்கிறநிலை பலித்த வாறே உகந்தபடி. அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; (அம்மானென்றும்) உடையவனுகையாலே உடைமையை லபிக்க யத்நம்பண்ணுவானும்தானுய் உகப்பானும் தானுயிறே யிருப்பது. † சேஷிக்கு சேஷித்வஸித்தியும் திருப்பதிகளிலே, சேஷபூதனுக்கு சேஷத்வஸித்தியும் திருப்பதிகளிலே யென்ருயிற்று இவரிருப்பது. (க) "நின்றதெந்தையூரகத் திருந்த தெந்தைபாடகத் தன்றுவெஃகணைக்கிடந்ததென்னிலாத முன்னெலாம்" என்று - திருமழிசைப்பிரான் அநுபவித்தபடியை இம்மூன்றுஸ்த்தலத்திலும் அநுபவிக்கிருள் இவள்.

(சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணை) § ஸாமாந்யமானயாழிலும் குழலிலுங் காட்டில் நாதம்மிக்கிருக்கையும் இசைநீண்டிருக்கையும். இசைநீண்டிருக்கையாவது-அக்ஷரம் † நரம்பில்லாதபடி கரைந்து இசையேயாயிருக்கை. அதவா (நெடுவீணை) கேட்டார்க்கு "அது, அது" என்று கிடக்கும்படியா யிருக்கையென்னுதல். (வீணைமுலைமேல் தாங்கி) வீணையை ஸ்பர்சித்தவாறே காந்தனானவன் ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்னுடைய போக்யதையையும் இவளுடைய போக்யதையையும் வீணையிலே யேறிட்டு வாசிக்கும்படியை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அத்தைத் தடவுங்கையை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அதுக்கு ஆஶ்ரயமானதோளை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அதுக்காஶ்ரயமான வடிவை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அவனை ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே தன்மார்பிலே யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே வீணையைமார்பிலேயேறிட்டுக்கொண்டாள். இவ்வீணையை அவனுகநினைக்கக்கூடுமோவென்னில்; (உ) "గృహీత్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్ । భర్తారమివ సంప్రాప్తా జానకీ ముదితాభవత్ -க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணுஸா பர்த்துகரவிபூஷணம். பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்" என்று - பிராட்டி, பெருமாளை ப்ரத்யபிஜ்ஞா ப்ரத்யக்ஷரூபத்தாலே அநுபவித்தாளிறே. [గృహీత్వా- க்ருஹீத்வா] தேசாந்தரம்போன பந்துக்களைக்கண்டாற்போலே மேல்விழுந்தாள். [ప్రేక్షమాణా-ப்ரேக்ஷமாணு] வைத்தகண்மாருதே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். (సా-ஸா) இவன் வரவை ராவணன் வரவாக சங்கித்தவள்கிடீர் இப்படி மேல்விழுந்தாளென்கிருன். [భర్తుః కరవిభూషణమ్- பர்த்துகரவிபூ

இங்கே வந்தோ அம்மானுயிற்றது, அங்கில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சேஷிக்கித்யாதி).

(நரம்பில்லாத) - தோற்றுதபடி.

---

§ (பா) ஸஜாதீயமான. (க) திருச்சந்தவி-கூச. (உ) ரா-ஸு-நக-ச.

ஷணம்] அடியில் தன்னைக் கைப்பிடிக்கிறபோது தன்கையில்‡உறுத்தின மோதிரத்தை. அங்ஙனன்றியே, தானும் அவரும் ஸம்ச்லேஷிக்கும்போது போகத்தின்மிகுதியாலே ப்ரணயரோஷம்தலையெடுத்து ஒருவரையொருவர் முகம்பாராதே யூடியிருப்பார்கள், அப்போது இருவரையும்சேர்த்த மோதிரமென்னுதல். ஆதாவது — அப்போது நேர்முகம் பார்க்கையும் வார்த்தைசொல்லுகையும் இருவர்க்கும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்; வேறுசேர்ப்பாரில்லையாகையாலே கையில் திருவாழிமோதிரத்தைக் கழற்றிப் பெருமாள் தரையிலே விழவிடுவர், அப்போது தான் "அம்மோதிரத்தை விழவிட்டீர் காணும்" என்னும் வார்த்தையை யுண்டாக்கின மோதிரமாகையாலே கடகமானமோதிரமென்கிறது. [భర్తారమివ సంప్రాప్తా - பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா] திருவாழிமோதிரத்தைக் கண்டவாறே பெருமாள் கையை நினைத்தாள், அதுக்காச்ரயமான தோளையும் அதுக்காச்ரயமான வடிவையும் நினைத்தாள், ஸந்நிதியில் அவரைத் தழுவிக்கொள்ளுமாபோலே திருவாழிமோதிரத்தைத் தழுவிக்கொண்டாள். [భర్తారమివ - பர்த்தாரமிவ] அவள் பெருமாளாகவே தழுவிக்கொண்டாள், இவன் பர்த்தாவைப்போலே யென்கிறான். [జానకీ ముదితాభవత్ - ஜாநகீமுதிதாபவத்] ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் உகவாநின்றாள், † உதர்க்கத்தில் என்னாய்விழப்புகுகிறதோ வென்று பீதனாகிறான்ருஷி. தாங்கினவத்தென்னும்த (தாங்கி) என்கிறது, ஸம்போகதசையில் (க) "అపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా - அபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா" என்கிறபடியே தன்போக்யதையாலே குமிழ்நீருண்டு தளர்ந்த தசையிலே அவனைத் தன்கையாலே யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அவனுகநினைத்து வீணையை யெடுத்து மூலையிலே தாங்கினபடி.

(தூமுறுவல்) அவனை ஸ்பர்சிக்கையால்வந்த ஹர்ஷத்தாலும், எதிர்த்தலையைத் தோற்பிக்கையால் வந்த ஹர்ஷத்தாலும் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. (நகைஇறையேதோன்றநக்கு) தந்த பங்க்தி அல்பமே ப்ரகாசிக்கும்படி சிரித்து. † அந்த ஹர்ஷம் ஸ்மிதத்தளவில் பர்யவஸியாதபடியாலே இளநிலாப்பாய்ந்தாற்போலே யிருக்குமபடியாக வாய்விட்டு ஹாஸம்பண்ணினபடி. (உ) "కాంతస్మితా లక్ష్మణజాతహాసా - காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா" என்னக்கடவதிறே.

(உதர்க்கத்தல்) - முடிவில்; உணர்ந்துணரிலென்றபடி.

(தூமுறுவல்) என்று - ஸ்மிதனுசொல்லியிருக்கத் திரியவும் (நக்கு) என்று சிரிப்பைச்சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அந்தஹர்ஷமித்யாதி).

---

‡ (பா) உறைந்திருக்கும். (க) ஸ்தோ-ர. (உ) ரா-ஆர-சுந்-கஉ.

(மெல்விரல்கள் சிவப்பெய்தத்தடவி)† ஸம்ச்லேஷதசையிலே காந்தன் முதுகிலே தான் படுத்தும் போகசிஹ்நங்களைநினைத்து நாணியைத்தடவினபடி. (மெல்விரல்கள்) அதிஸுகுமாரமான விரல் கிடீரென்கிறாள். (சிவப்பெய்தத்தடவி) ஸம்போகதசையிலே விமர்த்தம் ஸஹ்யமாயிறே யிருப்பது. † (சிவப்பெய்த) என்கையாலே - தத்காலீநமான சிவப்பென்கை.

(ஆங்கே) அதுக்குமேலென்னுதல்; அத்தசையிலென்னுதல். (மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்) முக்தமான கிளிபோலே மிகமிழற்றாநின்றாள. † கிளியின்வாயிலும் திருநாமத்தைக்கேட்டவளாகையாலே அதிற்காட்டில் தன் மகளுக்குண்டான மார்த்தவத்தையும் மௌக்த்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறாள். (மிகமிழற்றும்) பருவமிதுவாயிருக்க ப்ரணயத்தில்தேசிகையானபடி பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறாள். எதிர்த்தலையில் அபஜயத்தைக்கண்டு சிரித்து (௧) "త్వాం సూక్తౌ బహులవాక్యజాతమ్-த்வாமாஹஸீதா பஹுவாக்யஜாதம்" என்கிறபடியே நாங்கள் ஸ்த்ரீகளன்றோ, அபலைகளன்றோ, நீர் ஆண்பிள்ளையன்றோ' என்று இப்புடைகளிலேசொல்லுகிற வார்த்தைகளுக்குத் தொகையில்லையென்கிறாள். (௨) † "నైవమాకిఞ్చిదబ్రవీత్ - நைவமாகிஞ்சிதப்ரவீத்" என்று - †அவன் வார்த்தைகேட்கையிலே வாய்நீரறும்படி கம்பீரையாயிருக்கக்கடவ தான் அந்த போகரஸத்தாலே காம்பீர்யம் குலைந்து தன்வெற்றிதோற்ற விதக்த்தையாய் நின்று வார்த்தைசொல்லுகிறாளிறே.

(என்பேதையே) என்வயிற்றிற் பிறந்த சிறுபெண், இவையெல்லாமெங்கேகற்றாள். இப்பருவத்தில் ப்ரணயத்தில் வைதக்த்யமெல்லாமெங்கேகற்றாள். பருவமும் காலமுமென்று ஒன்றில்லையாகாதே, படுத்துமவன்கையதாகாதே!. † சிறியவயிற்றிலே பெரிய ஜகத்தையடக்கின அகடிதகடநம்போலன்றியே அணுபூதன்பக்கல் விபுவானதான் ஸமாப்யவ்யாபித்த அகடிதகடநம் போலன்றியே

சிவப்புண்டாம்படி தடவஸஹிக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷதசையிலேயித்யாதி). ஸ்வபாவந்தன்னிலே விரல்சிவந்தன்றோ விருப்பதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிவப்பெய்தவித்யாதி). (கிளிபோல்) என்னுநிற்க, (மிக) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (கிளியின்வாயிலுமித்யாதி). (மிகமிழற்றும்) கிளியைப் பற்றவும் நன்றாக வென்னுதல்; அநேகவார்த்தைகளென்றபடி. பஹுவார்த்தை சொன்னாளென்கைக்கு முன்பிருக்கும்படி தானேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நைவமாகிஞ்சித்யாதி). (அவன்)-ஸுமந்த்ரன், "வடதளசாயி" இத்யாதிகளைப் பற்ற விது ஆச்சர்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சிறியவயிற்றிலே பெரியவித்யாதி). ... ... (௧௫)

---

(௧) ரா-ஆர-௯௬-௧௨. (௨) ரா-அயோ-௩௮-௫௫.

இதொரு அகடிதகடந மிருந்தபடியே! யென்கிருள். (மென்கிளி-என்பேதையே) மௌக்த்யவைதக்த்யங்களிரண்டும் ஏகாச்ரயத்தில் கிடப்பதே!. ... ... (கரு)

மூ.—கன்றுமேய்த்தினிதுகந்தகாளாயென்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்தென்கனியேயென்றும்
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தாவென்றும்
வென்றசுரர்குலங்களைந்தவேந்தேயென்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாயென்றும்
துன்றுகுழல்கருநிறத்தென்துணையேயென்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. (கசு)

பதம்.—கன்று, மேய்த்து, இனிதுஉகந்த, காளாய் என்றும், கடி, (ரு) பொழில், சூழ், கணபுரத்து, என்கனியேஎன்றும், மன்றுஅமர, (கo) கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய் என்றும், வடதிருவேங்கடம் மேய, மைந்தாஎன்றும், அசுரர் வென்று, குலம்களைந்த, (கரு) வேந்தேஎன்றும், விரி, பொழில், சூழ், திருநறையூர், (உo) நின்றாய்என்றும், துன்று, குழல், கருநிறத்து, என்துணையேயென்றும், (உரு) துணைமுலை மேல், துளி, சோர, சோர்கின்றாள். (உகூ)

உரை.—கன்றுகளை, ரக்ஷித்து, மிகவும் ஸந்துஷ்டனாய், காளைபோலேசெருக்குத்தோற்ற வர்த்திக்கிறவனே! என்றும், பரிமளம் மிக்கிருந்துள்ள, (ரு) சோலையாலே, சூழப்பட்ட, திருக்கண்ணபுரத்திலே, எனக்கு பக்வபலம் போலே போக்யபூதனானவனே! என்றும், நாற்சந்தியிலே பொருந்தும்படி, (கo) நர்த்தநம்பண்ணி மகிழ்ந்தவனே! என்றும், வடக்குத் திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, மிடுக்கனே! என்றும், (கரதூஷணாதி) அஸுரர்களைஜயித்து, (அக்)குலத்தை நிர்மூலமாக்கின, (கரு) சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! என்றும், விஸ்த்ருதமான, பொழிலாலே, சூழப்பட்ட, திருநறையூரிலே, (உo) நின்றருளினவனே! என்றும், மிகவும்நெருங்கின, குழலையும், கறுத்ததிருமேனியையுமுடையனாய், எனக்குத் துணையானவனே! என்றும் சொல்லி, (உரு) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பானஸ்தநங்களிலே, கண்ணீர்த்துளிகள், அருவிபோலேபாயும்படி, தளராநின்றாள். (உகூ) (கசு)

வ்யா.—பதினாறும்பாட்டு. (கன்றுமேய்த்து) "மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்" என்று-ஸம்ஶ்லேஷதசையில் தன்னுடைய ஜயமும் அவனுடைய அபஜயமும் தோற்ற மேலிட்டு வார்த்தைசொன்னவிடத்தில் அவனும் அப்படியே மேலிட்டு வார்த்தை சொல்லக்கேட்டிலள், அத்தாலே நின்றநிலைகுலைந்து தன்கர்வமும் தானும் வீணையுமாய்விட்டது, கூப்பிடத்தொடங்கினாள், (க) "[illegible]

(க) ரா-ஸு-௬௯-௪.

ஜாநகீமுதிதாபவத் - பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்" என்றுஉகந்தஸமநந்தரம், (க) "ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே-ஹாராம ஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரே" என்று - பிராட்டிகூப்பிட்டாற்போலே. "ஹாராம" என்று - போக்யவஸ்துவை நினையா, "ஹா லக்ஷ்மண-ஹாலக்ஷ்மண" என்று - புஜிப்பாரை நினையா, "ஹா ஸுமித்ரே-ஹாஸுமித்ரே" என்று - நிமித்தபூதரை நினையாக் கூப்பிட்டாளிறே. அப்படியே வரையாதே ரக்ஷிக்கும்படியையும் முகங்கொடுக்கும்படியையும் சொல்லிக் கூப்பிட்டுத் தரைப்படா நின்றாளென்கிறாள்.

(கன்றுமேய்த்து) ப்ரதமத்திலே வரையாதே ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (கன்றுமேய்த்தித்யாதி) "ஸர்வரக்ஷகனான நீ ரக்ஷணத்தில்நின்றும் கைவாங்கினையோ?" என்கிறாள் மேய்க்கை - ரக்ஷிக்கை. நித்யஸூரிகளை ரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனோ? ஸநகாதிகளையும் காதாசித்கமாகரக்ஷித்தவளவாய் ஆறியிருக்கிறேனோ; ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே வந்தவதரித்து இடக்கையும் வலக்கையுமறியாத இடையரை ரக்ஷித்தவளவாயாறியிருக்கிறேனோ? அறிவுகேட்டுக்கு மேலெல்லையான கன்றுகளை மேய்த்தவுன்னை விட்டு எங்ஙனே யாறியிருப்பேன்?

(கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த) †நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கை தட்டியிலிருப்பாய், கன்றுமேய்த்தபின்பு காணும் ஸார்வபௌமனாயிற்று. †ஸர்வரக்ஷகத்வம்புஷ்கலமாயிற்றது-கன்றுமேய்த்தபின்பிறே.(இனிதுகந்த) (உ)"திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப் புவத்தி" என்கிறபடியே-பசுக்களைமேய்த்து உகக்கும்; கன்றுமேய்த்து இனிதுகக்கும். அவற்றுக்கு ரக்ஷகன்பக்கல் "ரக்ஷகன்" என்கிறஜ்ஞாநமுண்டு; இவற்றுக்கு அதுவுமில்லையிறே. அஜ்ஞாநத்துக்குமேலெல்லையான கன்றுகளையுமகப்பட ரக்ஷித்த நீ உன்வாசியை யறிந்து உன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை ரக்ஷியாதொழிவதே! யென்கிறாள். நானும் இவ்வாற்றாமையை விட்டு அஜ்ஞர் கோடியிலே அந்தர்ப்பவிக்கப்பெற்றிலேன்.

(காளாயென்றும்) † தான்சோகாவிஷ்டையா யிருக்கச்செய்தேயும் தன்னை வடிம்பிடும்பருவத்தில் தோற்றுச் சொல்லுகிறாள்.

பதினாறும்பாட்டு —(கன்றுமேய்த்து) காளை-மேனாணிப்பாய், அத்தால்-ராஜாவாதல்; யுவாவாதல். முந்தினத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளை ரக்ஷிக்கையித்யாதி). அங்கு ஸார்வபௌமத்வமில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்வமித்யாதி).

இரண்டாமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தான்சோகாவிஷ்டையாயித்யாதி).

(க) ரா-ஸு-உஅ-அ. (உ) தி-வாய்-கO-ரு-கO.

(க) † "𑌤𑌰𑌣𑍌 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌 - தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ என்று - பிணந்தின்னியையுமகப்பட ஆழங்கால் படுத்தும்பருவம் இவனைவிடுமோ? அவனோடேகலந்து தான் இளகிப்பதிக்க ஆசைப்படுகிறாள்காணும். அதவா, † ரஸாயநஸேவைபண்ணினரைப்போலே கன்றுகளை ரக்ஷித்தபின்பு வடிவு இளகிப்பதித்தபடி. மநுஷ்யர் அந்நமய ஸ்வரூபரா யிருக்கையாலே அந்நமே வ்ருத்திஹேதுவாமாபோலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷணதர்மமேயிறே இளகிப்பதிக்கைக்குஹேது.

(கடிபொழிலித்யாதி) அவ்வவகாலத்திற்பிற்பட்டாரையும் ரக்ஷிக்கவன்றோ திருக்கண்ணபுரத்திலேவந்து போக்யபூதனாய் நின்றருளிற்று; இது பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். "பசுக்கள் கைகழியப்போகையாலே அவற்றை மறிக்கப்போனவிடத்திலே ஶ்ரமஹரமாயிருப்பதொருபொழிலைக்கண்டு திருவாய்ப்பாடியாக நினைத்துப்புக்கான், அப்பொழில் (உ)* மயல்மிகுபொழிலாகையாலே கால்வாங்கமாட்டிற்றிலன்" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். அதுக்குஹேது, அவதாரத்திலும் அர்ச்சாவதாரத்திலும் தமக்குண்டான ஸ்வரூபைக்ய ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தார். (கடிபொழில்சூழ் கணபுரம்) பரிமளமே உபாதாநமென்னும்படியான பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம். (ங) † "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃-ஸர்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவையுங்கூடக் கால்தாழப் பண்ணும்படியிறே இப்பொழிலின் பரிமளமிருப்பது. (என்கனியே யென்றும்) அச்சோலைபழுத்தபழமிருக்கிறபடி. எனக்கு பக்வபலம்போலே போக்யமாயிருக்கிறவனே! (என்கனியே) என்று - ஸ்வாதிகாரத்தை வெளியிடுகிறாள். ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கு ஸாதநஸமாப்தியிலே அநுபவமாகையாலே அவர்களுக்கு அவன் காயாயிருக்கும்; ப்ரபந்நர்க்கு ப்ரபத்திபண்ணின ஸமநந்தரமேபிடித்து போக்யமாயிருக்கையாலே பக்வபலமா யிருக்கும். (என்கனியேயென்றும்)(ச) ‡ "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்குரியேனோ" என்றிருக்குமவரிறே; ஆகையாலே,

---

சோகாவிஷ்டையை யீடுபடுத்துமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தருணௌ இத்யாதி). (காளை) என்று ஸ்வாபாவிகமானபருவத்தைச் சொல்லிற்று கீழ்; அதுக்குப்பூர்வபாவியாக அருளிச்செய்கிறார் (ரஸாயநேத்யாதி).

பரிமளமே உபாதாநமென்கைக்குஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகந்த: இத்யாதி). ப்ரபந்நர்க் கெல்லாம் ஒத்தால் எங்கள்கனி என்னவேண்டாவோ, (என்கனி) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கண்ணபுரமொன்றுடையானித்யாதி). அல்லாதாரைப்போலன்றிக்கேதாம் இங்கேயற்றுத் தீர்ந்தவராகையாலே தமக்கே கனியென்கிறானொன்றபடி.

(க) ரா-ஆர-கக-கூ.
(உ) தி-வாய்-௭-க-௩0.
(ங) சார்ங்கதோ-ங-கச.
(ச) தி-மொ-அ-கூ-ங.

(என்கனியே) என்கிறார். (கனியேயென்றும்) இரண்டுதலையையு மழிக்கப் பார்க்கிறாயோ வென்கிறாள். கனிக்கு போக்தாவையொழியச் செல்லாது, போக்தாவுக்குக் கனியையொழியச்செல்லாது.

(மன்றமரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) போக்தாவுக்கு போக்யமா யிருக்குமளவன்றியே அம்பலத்திலே அவல்பொதி யவிழ்ப்பாரைப்போலே ஸமூதாயஸ்த்தலத்திலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணிற்றிலையோ? (மன்றமரக்கூத்தாடி) மன்றானது கூத்தோடே பொருந்தும்படியாகக் கூத்தாடினவனே! மன்று அமருகையாவது - கூத்தாடிவிட்டாலும் மன்று ந்ருத்தகந்தியாயிருக்கை. “பெருமாளெழுந்தருளிப்புக்க திருவீதிபோலேகாண் திருவாய்ப்பாடியில் அம்பலமிருப்பது” என்றருளிச்செய்வர் பட்டர். மன்று-நாற்சந்திக்கும் பேர்; அம்பலத்துக்கும்பேர். இடையரெல்லாரும் திரள விருக்கிறவிடமாயிற்று - அம்பலமாகிறது. அங்ஙனன்றியே, மன்றிலுள்ளாரைச் சொல்லிற்றாய், இடையரெல்லாரும் அநந்யார்ஹராம்படிக்கீடாக ஆடினபடியென்றுமாம். அதாவது - புறம்பு நெஞ்சுசெல்லாதே “அது, அது” என்று கூத்திலேநெஞ்சுகிடக்கை.

(மகிழ்ந்தாயென்றும்) கூத்துக்கண்டவர்கள் உகக்கையன்றியே உகப்பானும் தானாயிருக்கை. அவர்களைத் தன்கூத்தாலே எழுதிக்கொள்வானும் தானாய் உகப்பானும் தானாயிருக்கிறபடி.

(கூத்தாடி மகிழ்ந்தாயென்றும்) தன் போக்யதையையநுபவித்த தும்புரு நாரதர்கள்கூத்தாடக்கண்டு உகக்கக்கடவதான்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய், கூத்தாடுவானும் தானாய் உகப்பானும் தானாயிருக்கிறானென்கிறாள். குடக்கூத்தாடுகைதான் ஈஶ்வரத்வலக்ஷணமோவென்னில்; ப்ராஹ்மணர் ஐஶ்வர்யம் மிக்கால் யாகாதிகளைப் பண்ணுமாபோலேயும், விஷயப்ரவணர் ஐஶ்வர்யம் மிக்கால்§அழித்தழித்து விவாஹம்பண்ணுமாபோலேயும், இடையருக்கு ஐஶ்வர்யம் மிக்கால் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக ஆடுவதாயிற்று குடக்கூத்தாகிறது. அந்தஸஜாதீயபாவத்தில் புரையறுதியாலேகுடக்கூத்தாடினபடியென்கை. ஊர்ப்பொதுவானபண்டங்கிடீர் எனக்கரிதாயிற்றென்கிறாள். அங்காடிப்பண்டங்கிடீர் எனக் கரிதாயிற்றென்கிறாள்.

(வடதிருவேங்கடம் மேயமைந்தாவென்றும்) ஒருவூரில் மன்றிலே நின்று கொள்ளைகொடுக்கையன்றியே உபயவிபூதிக்கும் நடுவானமன்றிலேநின்று தன்னைக்கொள்ளைகொடுத்தபடியைச்சொல்லுகிறது. (௧) “கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு” என்னக்கடவதிறே. (மைந்தாவென்றும்) திருமலையிலே நின்று தன்

§ (பா) களித்து. (௧) தி-வாய்-௧-௮-௩.

பருவத்தையாயிற்று கொள்ளைகொடுத்தது. (க) "வானவர் வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்றும், (உ) "கானமும்வாநரமும் வேடுமுடைவேங்கடம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஈஶ்வராபிமாநிகளோடு நிஹீநஜந்மாக்களோடுவாசியறக் கொள்ளைகொள்ளும்வடிவுகிடீர் எனக்கரிதாயிற் றென்கிருள். அதவா - (ங) †"భక్తానామ్-பக்தாநாம்" என்கிறவடிவு மதேகவர்ஜ்யமாயோவிருப்பதென்கிருளென்னவுமாம்.

(வென்றசுரரித்யாதி) தான் போக்யபூதனுயிருக்குமளவேயாய் விரோதிநிவ்ருத்தி ‡ பிறக்கையரிதாய்த்தானிழக்கிறேனே? (வென்று) கரதூஷணுதிகள்முதலாக ராவணன்தானே தானும்படி பரிகரத்தைக்கொன்று. அஸுரவ்யக்திகளைக்கிழங்கெடுத்து, அவர்களுக்குக் கூடஸ்த்தனுன ராவணனை யழியச்செய்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! † ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே ராக்ஷஸரும், அத்தைப்பற்ற (அசுரர்குலங்களைந்த) என்கிருள். (வேந்தேயென்றும்) (ச)"రామో రామో రామఇతి ప్రజానామభవన్ కథాః-ராமோராமோராமஇதி ப்ரஜாநாமபவந்கதா:" என்று அநுகூலர் வாய்புலத்தும்படியாய், தத்ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியாயிருக்கிறவன்கிடீர் எனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிருன். (ரு)"தாயர் மகிழவொன்னர் தளர" என்றும், (சா) "திண்கொளசுரனைத் தேயவளர்கின்றுன்" என்றுமிறே வஸ்துஸ்வபாவமிருப்பது.

(விரிபொழிலித்யாதி) அவ்வவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் முகங்கொடுக்கைக்காக சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வந்துநிற்கிற தேசமாயிற்று - திருநறையூராகிறது. ஏகதாரவ்ரதன் வந்துநிற்கிருனென்று தோற்றும்படியாயிறேயிருப்பது. விரியாநின்றிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட தேசம், நம்பியும் நாய்ச்சியாரும் கடாக்ஷித்த அக்கடாக்ஷமே விளைநீராக வளருகிற பொழிலாகையாலே நாள்தோறும்*வர்த்தித்துவரக்கடவதிறே. அக்கடாக்ஷம் மாறிலிறே

(திருவேங்கடம்மேய்) என்றத்தைப்பற்றச் சொல்லிற்று - கீழ்; (மைந்தா) என்றத்தைப்பற்ற (பக்தாநாம் என்கிறவடிவு என்கிறது).

† ராக்ஷஸரன்றே இவர்கள், அசுரரென்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஸுரவ்யதிரிக்தரிறே யித்யாதி).

---

‡ (பா) பிறர்க்கு(ஞ்)பரமாய்த்தான். (க) தி-வாய்-ஙு-ங-எ. (உ) ச-திரு-சஎ. (ங) ஜி-ஸ்தோ- (ச) ரா-யு-கஙக. * వర్తు.

பொழில்விரிவும் மாறுவது. (நின்றாயென்றும்) பிராட்டியைத்தேடி அலமந்து திரிந்தவன் அத்தேசத்திலே அவளைக்கண்டவாறே அங்கே தரித்துநின்றபடி. அங்கிலே உனக்கு ஸித்திக்கும்போது எனக்கு முகங்காட்டவேண்டாவோ? எனக்குமுகந்தாராதபோது அவள் முகம் உனக்குக் கிடைக்குமோ? வென்கிறாள்.

(துன்று குழலிந்யாதி) இத்தாலும் நம்பியுடைய திருக்குழலையும் வடிவையுஞ் சொல்லுகிறது. அறநெருங்கி இருண்டகுழலையும், காளமேகநிபஸ்யாமமான வடிவையுமுடைய என்துணையே! (௧)†* தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கட்கனிவாய்க்காளமேகத்தையிறே இவர்கள் துணையாகப் பற்றுவது. இந்தக்குழலிலும் வடிவிலும்போலே காணும் தானகப்பட்டது. † பிராட்டியைத்தேடித் திரிகிறகாலம் திருக்குழல்பேணாமையாலே ஜடையாய்க்கிடந்தது, கண்டவாறே அவள் கையாலே வகிர்ந்துபேணின குழலாகையாலே (துன்றுகுழல்) என்கிறது.

(என்துணையே) (௨) "స్నిగ్ధనీలకుటిలకున్తళమ్ - ஸ்நிக்த்த நீலகுடில குந்தளம்" என்கிற மயிர்முடியையும் வடிவில் ஶ்ரமஹரதையையுங் காட்டி என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனே! நான் விமுகையானதசையில் ஸத்தையைநோக்கி உன்வடிவழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கி என்னோடே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தது என்னையுபேக்ஷித்துப் போகவோ? வென்கிறாள். (துணை) என்று - காந்தனையும் சொல்லக்கடவது, ரக்ஷகனையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. (௩) "இலை துணை" என்னக்கடவதிறே. எனக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனையென்கை.

(என்றுந்துணைமுலைமேல் துளிசோரச்சோர்கின்றாளே) இப்படி சொல்லாநிற்கச்செய்தே தரைப்படாநின்றாள். (துணைமுலை) போகோபகரணமேயிறே போக்தாவுக்குத்துணை. † அவன்பிரிந்ததசையிலும் முலை துணையாயிறேயிருப்பது. (துளிசோரச்சோர்கின்றாளே)† அது அழிகையாலேதானும்அழிந்தாளென்கிறாள்.(துணையே-

துணை-ரக்ஷகனுதல்; காந்தனுதல். அவற்றை வாக்யத்வயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (தோளுநான்குடையித்யாதி). பிராட்டியைத் தேடுகையாவது - க்ஷீராப்தியினின்றும்புறப்பட்டு மேதாவி மஹர்ஷியிடத்தில் திருநறையூரிலேவந்திருக்க இங்கே தேடிவந்தார் நம்பி என்கிறகதை.

அவனைத் துணையாகச் சொல்லியிருக்க முலை துணையானபடி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பிரிந்ததசையித்யாதி).

(அதழிகையாலே) என்றது - அக்நிகணம்போலே கண்ணீர்விழ அத்தாலே அதுவைவர்ண்யமாகத் தானுமழியாநின்றாளென்றபடி ... (௧௬)

(௧) தி-வாய்-௧0-௧-௧. (௨) (௩) ச-திரு-அ.

என்று சோர்கின்றாளே) விழுவார் "அம்மே!" என்றுவிழுமா போலே அவன் முகங்காட்டாமையால் வந்த ஆற்றாமையாலே நோவுபடா நிற்கச்செய்தேயும் அவனைத் துணையாகச்சொல்லித்தரைப் படாநின்றாள். துணையான நான், "என்முகம் பார்க்கவல்லளே" என்று ப்ரார்த்தியாநிற்கத் தான் துணையாக நினைத்தவன் முகங்காட்டாதே யுபேக்ஷித்துப்போகாநிற்கப் பின்னையும் அவன்முகத்தை ஆகாங்க்ஷித்துத் தரைப்படா நின்றாள். இதுபோலேகாணும் பகவத்ஸம்பந்த யுக்தனிருக்கு மிருப்பு. விஷயாந்தரங்கள் தான் மேல் விழா நின்றாலும் அத்தைக்காற்கடைக்கொண்டிருக்கையும் அவன் உபேக்ஷகனானாலும் அவனை யொழியச்செல்லாதே யிருக்கையுமிறே பகவத் ஸம்பந்தயுக்தன்படி. தாய்ரக்ஷகையாக வபிமாநியாநிற்கச் செய்தே அவளைக் காற்கடைக் கொண்டாளிறே. (கசு)

மூ.—பொங்கார்மென்னிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்போந்துநின்று
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து, ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடுவாள்நவில்கின்றாளே. (கஎ)

பதம்.—பொங்கு, ஆர், மென், இளம், கொங்கை, (ரு) பொன்பூப்ப, பொரு, கயல், கண், நீர், (க0) அரும்ப, போந்து, நின்று, செங்கால, மடம், (கரு) புறவம், பெடைக்கு, பேசும், சிறு குரலுக்கு, உடலுருகி, (உ0) சிந்தித்து, ஆங்கே, தண்காலும், தண்குடந்தைநகரும், பாடி, (உரு) தண், கோவலூர், பாடி, ஆட, கேட்டு, (ங0) நங்காய், நங்குடிக்கு, இது, நன்மையோவென்ன, நறையூரும், (ஙரு) பாடுவாள், நவில்கின்றாள். (ஙஎ)

உரை.—வளர்த்தி, மிக்கதாய், ம்ருதுவாய், இளையதான, ஸ்தநங்களிலே, (ரு) வைவர்ண்யமுண்டாக, ஒன்றோடொன்றுபொருகிற, மத்ஸ்யம்போன்ற, கண்களிலே, நீர்த்துளிகள், (க0) அரும்பியாநிற்க, (தாயாரைவிட்டுப் புறம்பே) வந்து, தரித்துநின்று, சிவந்தகால்களையுடைய அறிவழிந்து கிடக்கிற, (கரு) ஆண் புறாக்களானவை, தம்பெடைகளுக்குச், சொல்லுகிற, சிறியகண்டத்வநிக்கு, மெய்கரைந்து (உ0) அவன்முறைகெடப் பரிமாறும்படியை நினைத்து, அப்போதும், திருத்தண்காலையும், குளிர்ந்த திருக்குடந்தை நகரத்தையும் (ப்ரீதிக்குப் போக்கு விட்டுப்) பாடி (உரு) ச்ரமஹரமான, திருக்கோவலூரைப், பாடி, கூத்தாட, அதைக்கேட்டு, (ங0) ஸ்த்ரீத்வ பூர்த்

தியையுடையவளே! நம்முடையகுலத்துக்கு, வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறவிது, நலந்தானோ வென்று சொல்ல, திருநறையூரையும், கூடு) பாடுவதாகநினைத்து, ஆரம்பிக்கிறாள். (௬௭) ... ... (௰௭)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பொங்கார்) இவள் முழுமிடறு செய்து கூப்பிட்டு அத்தோடே தரைப்பட்ட படியைக்கண்டு, "கிளியும் வீணையும் ஆஶ்வாஸஹேதுவாமென்று அவற்றை முன்னேவைத்துப் பார்த்தோம், அவையும் அகிஞ்சித்கரமாயிற்று" என்று அவற்றை†ஒருங்கவிட்டு, "நாம் ஹிதம்சொன்னால் அது ஜீவிக்கையாமோ" என்று பார்த்து, "நீ இங்ஙனே வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகையும் மோஹிக்கையுமாகிற விது உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது, இக்குடிக்கும் அவத்யம்" என்ன; "அவற்றையோநான் இப்போது பார்த்திருக்கிறது" என்ன; "அதுதான் கிடக்க, நீதான் ஆதரிக்கிற விஷயந் தன்னைப்பேண வேண்டாவோ? 'ஆசாலேச முடையார்க்கு முகங்காட்டக்கடவவஸ்து தன்னை யொழியச்செல்லாமையாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகிற ப்ரணயிநிக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று நாட்டார் சொல்லும் அவத்யத்தைப் பரிஹரிக்கவேண்டாவோ?" என்ன; "எனக்கோடுகிறதசையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிற விவள்முகத்திலேவிழியாதே, பிரிந்தார்படும் நோவையறியுமவன்முகத்திலே விழிக்கவல்லேனே என்று அவனைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறாள்.

(பொங்கித்யாதி) தான் படுகிறபாடித்தனையும் எதிர்த்தலையைப் படுத்தக்கடவதான பரிகரத்தையுடையவள்கிடீர் அத்தலையித்தலையாய்த் தான்படுகிறாள். †வளர்த்திமிக்கு ம்ருதுவாய் இளையதானமுலை. பொங்கார்ந்தமுலை - மேலேமேலே வளராநிற்பதாய்ச் சுற்றுடைத்தானமுலை. ஆர்ந்திருக்கையாவது-சுற்றுடைத்தாயிருக்கை. (மென்-கொங்கை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ்வபாவமாயிருக்க, மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹமல்லாத முலையென்கைக்காக. (இளங்கொங்கை) உத்யோகித்தவளவா யிருக்கை. † நரம்பில்லாத முலையென்கை. (பொன்னேபூப்ப) ஸாபேக்ஷத்ரம் * மணல்மேடானாற்போலே அவனுக்கு போகோபகரணமானமுலையை வைவர்ண்

பதினேழாம்பாட்டு.—(பொங்கார்) ஒருங்கவிட்டு - இரண்டையுங்கூட ஓரிடத்திலேவைத்து.

(பொங்கார்) ஆர்தல் - மிகுதியாதல், பரம்புதலாதல்; சுற்றுடைமையாதல். இவற்றை யருளிச்செய்கிறார் (வளர்த்திமிக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (நரம்பில்லாத) - முற்றாத. வைவர்ண்யம் என்னுமல் (பூப்ப) என்பானென்

---

* "வண்டலிட்டாப்போலே" என்றும்பாடம்.

யம்கொண்டுபோயிற் றென்கிறாள். (பொன்னேபூப்ப) † ஒருகற்பகக் கன்று † கோட்புக்காப்போலே யிருக்கிறதாயிற்று-தனக்கு இவளுடைய முலையின் வைவர்ண்யம். †பண்டு அவனோட்டைக் கலவியால் ஆபரணம் பூட்டினாற்போலே இப்போது பிரிவுக்கு ஆபரணம் பூட்டினபடி. †வினவவந்தார்க்குத் தன்னளவைச்*சாதித்துச் ‡சொல்லுகிறாளித்தனையொழியத் தனக்கு இதுதர்சநீயமாயிறே யிருக்கிறது.

(பொருகயல்கண்ணீரரும்ப) ஸதாதர்சநத்துக்கு உபகரணமான கண்ணும் அழிந்ததென்கிறாள். (பொருகயல்கண்) †அவனைப் பொருகிறகண்ணென்னுதல்; தன்னிலேபொருகிற கண்ணென்னுதல். (கயல்கண்) கயல்போலே மிளிரா நின்றுள்ளகண். எப்போது மொக்க அலமாப்பேயாயிற்று இவள்கண்ணுக்குள்ளது. ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஹர்ஷத்தாலே அலமாக்கும்; விஶ்லேஷ தசையில் சோகத்தாலே யலமாக்கும். முலையிலே வைவர்ண்யம் குடியிருந்தாற்போலே கண்ணிலே சோகாஸ்ரு குடியிருந்தது. அவனுடைய ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமான கண்கிடீர் சோகாஸ்ருவுக்கிலக்காயிற்றென்கிறாள். "துணைமுலைமேல் துளிசோர" என்றது-கீழ்; இங்கு-விரஹாக்நியாலே நீர்ப்பசையறும்படி உள்ளுலர்ந்து கிடக்கையாலே (அரும்ப) என்கிறது. † பதக்குப்பானையிலே உழக்குப்பாலைக்காய்ச்சினால் ‡ வாயாலே அறப்பொங்காகிற்கச் செய்தே கீழ் நீரற்றிருக்குமா போலே உள் அடியற்றிருக்கை.

(போந்து) "அவன் மேல்விழும்படியான முலையழகையும் கண்ணழகையுமுடையநீ மேல்விழுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போராது காண்" என்று தாயார் சொன்னஹிதம் தனக்குஶ்ரவணகடுகமாயிருக்கையாலே நெருப்புப் பட்டவகத்தில்நின்றும் த்வரித்துப் புறப்படுமாபோலே அவளிருந்த வகத்தில் நின்றும் புறப்பட்டாள். ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் சொன்ன ஹிதத்தைக்கேட்ட ராவணன், (க) "[illegible]

னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருகற்பகக் கன்றித்யாதி). (கோட்புகுகை) - புதுமரம் புதுசாகப்பூக்கை. ஸம்ஶ்லேஷதசையில் நிறமன்றோ போக்யமாயிருப்பது, இது போக்யமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதி). போக்யமானால் வெறுப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினவவந்தார்க்கித்யாதி). (சாதிக்கை) - மறைக்கை.

அவனை, (பொருகை) - ஈடுபடுத்துகை. (அரும்ப) என்கைக்கு ஆற்றாமைமட்டமாயிற்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (துணைமுலைமேலித்யாதி). நீர்ப்பசையற்றால் அரும்பத்தான் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதக்குப்பானையித்யாதி).

---

* ஸாதித்து. ‡ வாயிலேவர என்றும் பாடம்.

(க) ரா-யு.௧௬-௧௫.

𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌲𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍-த்வாங்க்ஷதிக்குலபாம்ஸநம்"என்ன, (௧) "𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 - ஆஜகாமமுஹூர்த்தேந" என்று - அத்தலையில் ஒரு க்ஷணமுந் தரியாதே சடக்கெனப் புறப்பட்டாற்போலே. (நின்று) அவள் ஸந்நிதியில் நின்றும் போந்தபின்பு தரித்து நின்றபடி. (௨) † "𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌖𑌸𑍍𑌥 𑌏𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤-உத்தரம்தீரமாஸாத்ய கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்ட்டத" என்று மஹாராஜப்ரப்ருதிகள், (௩) "𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍-வத்யதாம்வத்யதாம்" என்னுகிற்க, பெருமாள் விஷயீகரியாதிருக்க, ஆகாசத்திலே தரித்துநின்றாற்போலே.

(செங்காலவித்யாதி) அவள் சொன்ன ஹிதம் தனக்கு பாதகமாகையாலே உள்ளுநின்றும் புறப்பட்டாள், புறம்பு த்ருஷ்டிவிஷமாயிருந்தது, ஆகையாலே புறம்பு யாரிடத்திலும் புகல்பெற்றிலள். இத்தால் - ஸம்ஸாரம் உள்ளோடு புறம்போடு வாசியற ஸார்வத்ரிகமாக தாபகமாயிருக்கையாலே * போகஸ்த்தாநம் ஒருதேச விசேஷமேயென்கை. (செங்காலமடப்புறவம்) ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளுமவன்காலுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (மடப்புறவம்) மடப்பத்தால் - இப்போது அறிவின்மையைச் சொல்லுகிறதன்று, அக்காலத்தில் உணர்த்தி யழிந்து பரிமாறும்படிக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி.

(பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுரலுக்கு) ஸம்ஶ்லேஷதசையில் அவன் தன்னைக்குறித்துப் பண்ணும் நீசபாஷணங்களுக்கு ஸ்மாரகமாய் நலிகிறபடி. (சிறுகுரல்) ஸம்ஶ்லேஷதசையில் *பலஹாநியாலே சொன்னசொல்லென்னுதல்; அஷட்கர்ணமான சொல்லென்னுதல். †அத்தலைக்குத் தான்சொல்லும் நீசபாஷணங்கள் ஸதஸ்யமல்லாமையாலே தன்செவியிலேயாயிற்று அவன் சொல்லுவது. (உடலுருகி) †அதின்வடிவைக்கண்டு நெஞ்சுருகிற்று, பேச்சைக்கேட்டு உடலுருகிற்று. (சிந்தித்து) அத்தசையில் அவன் பண்ணும் வ்ருத்தி விசேஷங்களைச் சிந்தித்து; - பரியட்டம் மாறுமவது, அஞ்சலியைப் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு முறையழியப் பரிமாறும்படியை நினைத்து.

அபிமதம் பெறுமல் தரித்து நிற்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தரம் தீரமித்யாதி).

புறவம் - மாடப்புறா.

அஷட்கர்ணமாகச் சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலைக்கித்யாதி). நெஞ்சுருகியே உடலுருகவேண்டுகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தம்.

---

* 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍.

* 𑌬𑌲.

(௧) ரா-யு-௧௭-௧.

(௨) ரா-யு-௧௭-௧௦.

(௩)

(ஆங்கே) அத்தசையில். இவை பாதகமானால் தாய்சொன்ன ஹிதத்தைக் கேட்கையிறே ப்ராப்தம், அத்தசையிலும், (தண்காலித்யாதி) அவனோடுபரிமாறும் ஸங்கேதஸ்தலங்களைப் பற்றிக் கூப்பிடாநின்றாளென்கிறாள். (தண்காலும்) திருத்தண்காலில் வர்த்திக்கிறவனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பற்றி, (தண்கால்) என்று திருப்பதிக்குப் பேராகிறது. ஶ்ரமஹரமான காற்றென்கை. தென்றல்போலே ஸுகஸ்பர்சமும் ஶ்ரமஹரமுமான வடிவையுடையவன் வர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே "தண்கால்" என்று - திருநாமமாகிறது. தன்னை அவன் அடியில் அணைக்கிறபோது ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையாலும் ஸுகரூபமாயிருக்கையாலும் (தண்கால்) என்று கூப்பிடுகிறாள்.

(தண்குடந்தைநகரும்பாடி) ஆஶ்ரிதரோடு முறையழிய ஸம்ஶ்லேஷித்த விடமாயிற்றுத் திருக்குடந்தை. (க) "త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశే షభోజినా-த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித சேஷபோஜிநா" என்கிறபடியே - சேஷி அமுதுசெய்தப்ரஸாதம் சேஷபூதன் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை முறையாயிருக்க, ஆராவமுதாழ்வார், தமக்காக்கின திருப்போனகத்தை முற்படத் திருமழிசைப்பிரானை அமுதுசெய்யப் பண்ணிப் பின்னையிறே தாம் அமுதுசெய்தது; அவரும், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே வந்ததாகையாலே வழக்குப்பேசமாட்டிற்றிலர். இத்தால்-தனக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; தோழிமார்பேறும்தன்பேறு யிறே இவளுக்கிருப்பது.

(தண்கோவலூர்பாடி) ஆஶ்ரிதர்வந்து கிட்டினால் பின்னை அவர்களோடு முறையழியப் பரிமாறுகையன்றியே தானே மேல்விழுந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவிடமாயிற்று - திருக்கோவலூராகிறது. அவர்கள்மழைகண்டு ஒதுங்க அவர்களிருந்தவிடத்திலேதானேசென்று தன்னை அவர்கள்நெருக்கத் தான்அவர்களைநெருக்க இப்படி பரிமாறிஅவர்கள் போனவிடத்திலும் அவ்விடத்திலே நிற்கிறானிறே (உ) "வாசல் கடைகழியாவுள்புகா" என்று. (பாடி) தனக்கு முகங்கொடுத்த தேசத்தையும், § தன்பேறுடையார்க்கு முகங்கொடுத்த தேசத்தையும் நினைத்து முன் பட்டக்லேசத்தையும் மறந்து ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு சொல்லி. (ஆட) அவ்வளவில் பர்யவஸியாத காயிகமான விக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. (கேட்டு) இவள்

தனக்கு முகங்கொடுத்தது திருத்தண்கால், இப்போதநுபவிப்பித்தவன் திருத்தண்காலூரானென்றபடி.

(க) ஸ்தோ-ர. (உ) க-திரு-அக.

§ தன்னுடையார்க்கு.

ஆடுகிறபடியைக்கண்டு பாடுகிறபடியைக் கேட்டென்கை. (பாடியாடக்கேட்டு) இவள் என்னபேறுபெற்றுத்தான் இங்ஙன் ஸம்ப்ரமிக்கிறதென்கிறுள்.

(நங்காய்) †*"முகரி" என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம். அதாகிறது- அவன்றுன் மேல்விழுகிறதொழிய நீ விதக்த்தையாய் இப்படி மேல் விழக்கடவையோவென்கை. அதவா, "பூர்ணையானவளே!" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (க) "త త్స్యసదృశంభ వేత్ -தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்"என்றிருக்கும்பூர்த்தியன்றே வுன்னுடையபூர்த்தி. அங்ஙனன்றியே, உன்பூர்த்திகொண்டு இக்குடிவாழவிருந்தபடி இதுவோவென்னவுமாம். (நங்குடி) "ப்ரபந்நக்குடி" என்கிறவிது வேறேயொருகுடிபோலேகாணும். (நங்காய்) †அவனுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணவேண்டும்படியான வடிவையுடையை; அவன்றுனே வந்து மேல் விழும்படியான போகோபகரணங்களையுடையை; †அவிளம்ப்ய பலப்ரதமான ஸாதநத்தையுடையை ;(க) త త్స్యసదృశంభ వేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்" என்றிருக்கும் ஜ்ஞாநத்தையுமுடையை. இப்படி யிருக்கிற நீ அபூர்ணரைப்போலே கூப்பிடக்கடவையோ? (இதுவோநன்மை) தன்பூர்த்திகொண்டுவாழவிருப்பார்க்கு நீபண்ணும் நன்மையாகிறது - வாய்விட்டுக் கூப்பிடுமிதுவோ? இக்குடிவிளங்கப் பிறந்த நீ இக்குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்கக்கடவையோ? (என்ன) இப்படி சொல்ல. மீளுகை தவிர்ந்து (நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றுளே) மீட்கவொண்ணுத விடத்தேபுக்காள். இன்னங் குடிகொண்டு உண்ண விருக்கிறீர்களோ வென்று †ஆசிலே கைவைக்கப்பார்க்கிறுள்.

(நறையூருமித்யாதி) அவஸ்த்தையை யறியாதே ஹிதஞ்சொல்லுகிறவிவள்முகத்திலே விழியாதே பிரிவால் வந்த ஆற்றுமையறியும் வகுத்த தாய்முகத்திலேவிழிப்பதெப்போதோ வென்கிறுள். (உ) "அகலகில்லேனிறையும்" என்றிருக்குமவளாகையாலே ஆற்றுமையறியுமிறே. அங்ஙனன்றியே நம்பியைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறுளாகவுமாம்.பிராட்டியைத் தேடித்திரிந்து கண்டவனுகையாலே ஆற்றுமை

(முகரி) என்று - ப்ரதாநையாய், அத்தாலே - வைதக்த்யத்தால் வந்த ப்ராதாந்யம். நங்காய் - வ்யங்க்யம். மூன்றுமர்த்தம். - மெல்லாப்பதங்களையும் பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (அவனுக்கு ஸதாதர்சநமித்யாதி). (அவிளம்ப்யபலப்ரதம்) - ஆற்றுமை; (ஆசிலே) - சாடு; பாடுகை - அர்த்தம்; ஆயுதத்திலே - த்வஙி.

---

* ముఖరి.
(க) ரா-ஸு-ஙஎ-ஙஉ.
(உ) தி·வாய்-ஙு-கO-கO.

யறியுமிறே; என்னுற்றூமை யறியும் தாய்முகத்திலும் தமப்பன்முகத்திலும் விழிப்பதெப்போதோவென்கை. (பாடுவாள் நவில்கின்றாளே) பாடுவாளாக நினைத்து ஆளத்திவையாநின்றாள். † பாடுகையாவது - மடலெடுத்தவோபாதி யிறே. (நவில்கின்றாள்) நுனுகாநின்றாள். பாடினாளாகிற் கடலேயிறே குடியென்கை. இத்தால் - ஆளத்தியிலே கருத்தறியும் தாயாருடைய † பாட்டில் நைபுண்யந்தோற்றுகிறது. ... ... (கஎ)

மூ.—கார்வண்ணந்திருமேனிகண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையுங்கமலவண்ணம்
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப்பாவம்செய்தேன்
ஏர்வண்ணவென்பேதையென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கேபோவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தார்நிற்குமாறே. (கஅ)

பதம்.—கார்வண்ணம், திருமேனி, கமலவண்ணம், கண்ணும், வாயும், (௫) கைத்தலமும், இணையடியும், பார்வண்ணமடமங்கை, பத்தர், பனி, (க0) மலர்மேற்பாவைக்கு, பித்தர், பாவஞ்செய்தேன், ஏர்வண்ணம், என்பேதை, (க௫) என்சொல், கேளாள், எம்பெருமான், திருவரங்கம் எங்கேயென்னும், நீர்வண்ணன், (உ0) நீர்மலைக்கு, போவேனென்னும், நிறைவழிந்தார், நிற்குமாறு, இதுவன்றோ. (உ௫)

உரை.—கறுத்த நிறத்தை யுடைய, திருமேனியையும், செந்தாமரை மலரையொத்த, திருக்கண்களையும், திருப்பவளத்தையும், (௫) திருக்கைத்தலங்களையும், பரஸ்பரஸத்ருசமான திருவடிகளையு முடையனாய், பூமியை ப்ராகாரமாகவுடையளாய் மடப்பத்தை யுடையளான பூமிப்பிராட்டிக்கு, இட்டவழக்கா யிருக்குமவனாய், குளிர்ந்த, (க0) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய பிராட்டியார் விஷயத்தில், அதி வ்யாமுக்தனான ஸர்வேச்வரன் விஷயத்திலே, பாபத்தைப்பண்ணினேன்; (அதென்ன வென்னில்;) - அழகியவடிவையுடைய, என் பெண்ணானவள், (க௫) என்னுடைய வார்த்தையைக், கேட்கிறாளில்லை, என்னை அநர்யார்ஹை யாக்கினவனுடைய, கோயிலானது எங்கே யென்று கேட்கிறாள். கடலின் நீர்போன்ற நிறத்தையுடையவன் எழுந்தருளியிருக்கிற, (உ0) திருநீர்மலைக்கு, போவே னென்கிறாள்; தம்முடையஸ்த்ரீத்வமழிந்தவர்கள், நிற்கும்ப்ரகாரம், இதுவன்றோ? (உ௫) ()

பாடினால் விரோதமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாடுகையாவதித்யாதி). பாடவுத்யோகித்தவளவிலே இன்னபாட்டுபோடப் போகிறாளென்று தாயாரறிகையாலே நிபுணையென்றபடி. (கஎ)

வ்யா.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (கார்வண்ணம்) "நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோ நன்மை யென்ன நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றாளே" என்று தான்சொன்னஹிதத்தைக்கடந்தபடியாலே, "இனி, இவளை ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கையென்று நமக்கொன்றில்லை" என்று † கூடி உடன்பட்டு, "இவள்கருத்தைக் கேட்போம்" என்றுபார்த்து, "உனக்கோடுகிற தென்" என்ன; இங்கிருந்து கூப்பிடக்கடவேனல்லேன், அவனிருந்ததேசத்தேறப் போகக்கடவேன்" என்ன; "அளவுடையாரும் குமிழிநீருண்ணும்விஷயத்திலே தான் மேல்விழுந்தநுபவிக்கநினையாநின்றாள், இதுவன்றோ ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பாராதேவிஷயவைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தார்படியிருக்கும்படி" என்று வினவவந்தார்க்குச்சொல்லுகிறாள். (நிறைவழிந்தார்நிற்குமாறு - இதுவன்றோ) என்று - இவளுக்கு ப்ரணயத்திலுண்டான தேசிகத்வம் தனக்கிஷ்டமென்னுமிடம் ஹார்த்தமாய்ப் போந்தது, அத்தை இங்கே ப்ரகாசிப்பிக்கிறாள்.

இவ்விடத்திலே ஓரர்த்தத்தைத் தாயார் வார்த்தையாலே பூர்வபக்ஷித்து †மகள்வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கிறது. ப்ரதமத்திலே ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்து பின்னை ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலே யிழியவேண்டாவோவென்றாயிற்றுத் தாயார் ஸித்தாந்தம். அது வேண்டுகிறதென்னென்னில்; சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்வர்க்காதிகளையும் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்த மிதுவென்று நிர்ணயிக்கும்போது ஸ்வரூபம் முன்னுக வேணுமென்கை. அதோரர்த்தமன்றுகாண், போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமா மித்தனையொழிய ஸ்வரூபாநுரூபமாயோ போகமிருப்பது என்றாயிற்று மகள்ஸித்தாந்தம்.

(கார்வண்ணந்திருமேனி) இவளுடைய ஸித்தாந்தமே ஸித்தாந்தமென்னுமிடத்தை வினவவந்தார்க்கு மூதலிக்கிறாள். † திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதமபதத்திலே யிழிந்து, பின்னை த்ருதீயபதத்திலே யிழிந்தவளோ விவள், ப்ரதமத்திலே வடிவிலே யன்றோ இவளிழிந்தது, †அநர்த்தஹேதுவாயிருக்கும் வடிவைப்பற்றிப் புருஷார்த்தமென்று நின்ற வென்பெண்ணைத் தன்வடிவைக்காட்டியன்றோ அவற்றில் துவ

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(கார்வண்ணம் திருமேனி) (கூடி)-மகளோடேகூடி. (மகள் வார்த்தையாலே ஸித்தாந்திக்கையாவது)-"கார்வண்ணம்" என்று தொடங்கி, "பனிமலர்மேற்பாவைக்கு" என்னுமளவும் விஷயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட விஷயத்திலே முறைகெட இழியப்பார்க்கிறாளென்கையாலே - போகாநுரூபமான ஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமென்கை.

போகாநுரூபஸ்வரூபமே ஸித்தாந்தமாகவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலித்யாதி). ப்ரதமத்திலே த்ருதீயபதத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநர்த்தஹேதுவா யிருக்குமித்யாதி). அவன் காட்டிக்கொடுக்கையாலே காண்பாளென்றபடி. துவக்கறுக்

க்கறுத்தது;- † ஸூரிபோக்யமானவடிவிலேயன்றே இவள்ப்ரதமத்திலே யீடுபட்டதென்கிறாள். †(க) "ఏషసర్వస్వభూతస్తు పరిష్వఙ్గో హనూమతః. ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமதஃ" என்று - அடிமை செய்தார்க்குப் பரிசிலாகக்கொடுத்ததும் வடிவையிறே. (உ) "మామేకంశరణంవ్రజ- மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்றதும் - உழவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக்குழற்கற்றையுமாய் நின்ற வடிவைக்காட்டியிறே. † ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லையான வடிவன்றே இவளுக்கு விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குப் பரிகரமாயிற்றது. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஒரு தேசவிசேஷத்திலே செல்லுகிறதும் பூர்ணஷாட்குண்ய விக்ரஹத்தை யநுபவிக்கைக்கிறே.

(கார்வண்ணம்) தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமாய் விரஹதாபாதுரர்க்கு விரஹதாபத்தைப் போக்கக்கடவதா யிருக்கும் வடிவிறே. (கண்ணுமித்யாதி) அம்மேகம் பரப்புமாறத் தாமரை பூத்தாற்போலேயாயிற்று - காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவுக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு திவ்யாவயவங்களிருப்பது. இப்படியிருப்பதொரு மேகமுண்டாகிலிறே வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாவது. இது அபூதோபமை. (கண்ணும் வாயும் கைத்தலமுமித்யாதி) † இவளுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களிருக்கிறபடி. † ஸ்வரூபமடியாக விடுந்தபோதிறே ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்கள் உபாயமாவது, ரூபமடியாக விடுந்தவளாகையாலே ரூபகுணங்களேயாயிற்று இவளுக்கு உபா

கும்படி போக்யமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிபோக்யமானவித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தாலும் இத்தாலும் - விக்ரஹமே ப்ராப்யப்ராபகமென்னுமிடம் சொல்லிற்று; அப்படி விக்ரஹமே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏஷஸர்வஸ்வபூதேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹமே யிரண்டுக்கும் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தில் மேலெல்லை யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ப்ராப்யமான ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகையாலே விக்ரஹத்தை எல்லையான ப்ராப்யமென்கிறது.

இவளுடைய வாத்ஸல்யாதியாவது - ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்வரூபகுணமான வாத்ஸல்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுமாபோலே - விக்ரஹத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கும் விக்ரஹ குணமான ஸௌந்தர்யாதிகளை முன்னிடவேண்டுகையாலே அவயவங்களை (இவளுடைய வாத்ஸல்யாதி யென்கிறது). விக்ரஹகுணம் உபாயமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமடியாகவித்யாதி). ஸ்வரூபமடியாகவிடிய வேண்டாவோவெ

(க) ரா-யு-க-க்ச, (உ) கீதை-கஅ-கசு.

யம். † ஸம்ஸாரபயபீதிபூர்வகமாக ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களை யுணர்ந்து, பூர்வ வ்ருத்தத்தையு முணர்ந்து, தத்பரிஹாரார்த்தமாக திவ்யாத்மகுணங்களிலே யடியிட்டிழிந்தவளன்றோ இவள்.

(கண்ணும்) (க)† தூதுசெய் கண்ணிறே, தன்பக்கல் விமுகராய்ப் போருவாரையு மகப்படக்காலைக்கட்டித் துவக்குவிக்கும் கண்ணிறே. § "జితం తే పుణ్డరీకాక్ష - ஜிதம்தேபுண்டரீகாக்ஷ" என்று ப்ரதமத்திலே ருசிஜநகமாயிருப்பது கண்ணிறே; (உ) "పుణ్డరీకాక్ష నజానే శరణం పరమ్ - புண்டரீகாக்ஷநஜாநேசரணம்பரம்" என்று ருசிபிறந்தார்க்கு உபாயமாயிருப்பதும் கண்ணே; (ங) "தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனை" என்று ப்ராப்திதசையில் ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருப்பதும் கண்ணேயிறே. (வாயும்) அக்கண்ணிலே துவக்குண்டாரை நெடுங்காலம் இழந்த விழவெல்லாம் தோற்றும்படியாக ஸாந்த்வநம் பண்ணும்முறுவலும். "ஸாபராதரான நம்மளவிலே திருவுள்ள மென்னாயிருக்கிறதோ" என்று கூச்சத்தோடே கிட்டினால் "நிரபராதர் நாம்" என்று அவர்கள் தாங்களே தங்களை நினைக்கும்படியாயாயிற்று முறுவலிருப்பது. அபராதத்துக்கு † நேர்த்தரவுகொடுக்கும் முறுவலிறே.

(கைத்தலமும்) கிட்டினாரை (ச) "మాశుచః - மாசுச:" என்னும் கையும். (ரு) "அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோம் தலைமிசைநீயணியாய்" என்று ப்ராப்யமாயிருப்பதும் இக்கையிறே. (அடியிணையும்) அக்கையைக்கண்டு நிர்ப்பயரானார் அநுபவிக்க இழியுந்துறையான திருவடிகளும். (சா) "లోకవిక్రాన్త చరణౌ - லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று - ஆஶ்ரயணீயமாயிருப்பதும் திருவடிகளே. (எ) "త్రివిక్రమత్వచ్చరణామ్బుజద్వయం మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றும், (அ) "படிக்களவாக நிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே போக்யமா யிருப்ப

ன்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரபயபீதியித்யாதி). போகபனையாகையாலே யென்று பலிதம்.

ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி விக்ரஹகுணங்களும் உபாயமுமாய் உபேயமுமா யிருக்குமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தூதுசெய்கண் இத்யாதி வாக்யங்களாலே).

(நேர்த்தரவு) - பொறுத்தோமென்கை.

(க) தி-வாய்-க௦-ரு-க.
§ ஜி-ஸ்தோ-க.
(உ) ஜி-ஸ்தோ-அ.
(ங) தி-வாய்-உ-சா-ங.
(ச) கீதை-கஅ-சாசா.
(ரு) தி-வாய்-க௦-ரு-ரு.
(சா) சுத்ரத்ர-க.
(எ) ஸ்தோ-ர.
(அ) தி-தாய்-அ-உ-சா.

தும் திருவடிகளேயிறே. † முதல் உறவுபண்ணும் கண்ணும், அத்தை ஸ்த்திரமாக்கும்முறுவலும், முறையுணர்ந்தாரைமேல்விழுந்தணைக்கும்கையும், அந்த ஸ்பர்சத்துக்குத் தோற்றுவிழும் திருவடிகளுமிருக்கிறபடி. (கமலவண்ணம்) தாமரையை ஒருபோலியாகச் சொல்லுமதொழிய உத்தரக்ஷணத்திலே சருகாய்ப்போகுந் தாமரை, (க) * సదైకరూప-ஸதைகரூபமாயிருக்கும் வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகமாட்டாதென்கை. (உ) "கட்டுரைக்கில் தாமரைநின்கண் பாதங்கையொவ்வா" என்று தாமரையை நிஷேதித்தாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(பார்வண்ணமித்யாதி) ஸமுத்ரத்தே, நிலவரா யிருக்குமவர்கள் முழுகிமண்கொள்ளுமாபோலே இந்தஸௌந்தர்ய ஸாகரத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டிலே யநுபவிக்குமவர்களைச்சொல்லுகிறது. இப்போது இதுசொல்லுகிறது-†இவர்களுமகப்படக் குமிழிநீருண்ணும் விஷயத்திலேகிடீர் இவள் அநுபவிக்க விழுகிறதென்கைக்காக.

(பார்வண்ணமடமங்கை)பூமியைத்தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய், அஸாதாரணமான ஸ்த்ரீத்வத்தையுமுடையளாய், (ங) "తుల్యశీలవయోవృత్తాం-துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்" என்கிற பருவத்தையுமுடையளான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி. (பார்வண்ணம்) என்கிற இவ்விசேஷணம் இப்போது சொல்லுகிறது - ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிதான்அபிமதையாயிருக்கையன்றியே தத்ஸம்பந்திகளும் அபிமதமாயிருக்கிறபடி தோற்றுகைக்காக. (ச) "அடியாரடியார்" என்று - அவனோட்டைஸம்பந்திகள் இவளுக்கு உத்தேஶ்யராயிருக்குமாபோலேயிறே இவளோட்டை ஸம்பந்திகளும் அவனுக்கு உத்தேஶ்யரா யிருக்கும்படி. (மங்கை) (ரு) "యువాకుమారః-யுவாகுமாரঃ" என்கிற பருவத்துக்குத் தகுதியான, (சூ) "యువతిశ్చకుమారిణీ-யுவ்திஶ்சகுமாரிணீ" என்கிற பருவத்தை-யுடையவள்.

(பத்தர்) (எ) "భజ-సేవాయాం-பஜ-ஸேவாயாம்" என்கிறபடியே ஸேவையைச்சொல்லுகிறது. தான் ஸேவ்யனாய் இவள் ஸேவகையாயிருக்கிறமுறையிலே பரிமாறுகையொழிய அத்தலை யித்தலையாய்

---

* இவையெல்லாவற்றையும் நிகமிக்கிறார். (முதலுறவித்யாதி).

† இப்போது அவன் இவர்களுக்கு பவ்யனாயிருக்கையாலே அதிலே யீடுபட்டு இவர்களும் குமிழிநீராவர்களென்று அர்த்தாத்ஸித்தம்.

(க) வி-பு-க-உ-க. (ச) தி-வாய்-ங-எ-௧௦.
(உ) தி-வாய்-ங-௧உ. (ரு)
(ங) ரா-ஸு-௧௧-ரு. (சூ) (எ) ப்வாதி.

முறைகெடப் பரிமாறும்படியாயிற்று இவளுடைய போக்யதை யிருப்பது. (க) †"𑌅𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮- அஹம் ஶிஷ்யாசதாஸீச பக்தாசபுருஷோத்தம" என்று அத்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை யநுஸந்தித்து, இவள்படும்பாடு இது; இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை யநுஸந்தித்து (உ) "கிடந்திருந்து நின்றளந்து" என்கிறபடியேயிறே இவன் படுவது. (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) அதுதான் முறையிலே பரிமாறிற்று என்னும்படியாயாயிற்று இவள் பக்கல் வ்யாமோஹமிருக்கும்படி. ஶ்ரமஹரமான தாமரைப்பூவில் பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற பிராட்டிக்கு அதிவ்யாமுக்தனாய். (ங) "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்கிறபடியே - அவன் குமிழிநீருண்ணும்படியிறே பிராட்டியுடைய போக்யதையிருப்பது.

(பாவஞ்செய்தேன்) வினவவந்தார்க்கு அழுதுகாட்டுகிறாள். † இவர்களைப்போலே இவளும் முறைகெடப் பரிமாறவன்றோ புகுகிறது. அவ்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யத்தை யமைக்கப்போகாது, இவளாற்றாமையை யமைக்கப்போகாது, என்பாபமேயாமித்தனையிறே - இதுக்கடி. (ச) "𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 - மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" என்று ஸ்ரீபரதாழ்வான் அவள்வயிற்றில் பிறந்த பாபமென்றாற்போலே, இவளைப்பெற்றபாபமே யென்கிறாள். (பாவஞ்செய்தேன்) எனக்கும் †தனக்கு முதவாதபடி பிள்ளை பெற்றேன்.

இவள் இப்பாடுபடுகைக்கடி தன்னை உணராமையால் கிடீரென்கிறாள். (ஏர்வண்ண வென்பேதை) இவள் தன்னையுணர்ந்தாளாகில் இப்பாடு எதிர்த்தலை படும்படியாயிறே யிருப்பது. தன்வடிவழகிலே அவன்படும்பாட்டைக்கிடீர் அத்தலை யித்தலையாய்த்தான்படுகிறாள். (ஏர்வண்ணவென்பேதை) அவனுடைய கார்வண்ணம் இவளுடைய * ஏர்வண்ணத்துக்கு ஸத்ருசமன்றுகிடீர்; ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லும்படியிறே அவன்வடிவிருப்பது; அழகியவடிவென்னுமித்தனையொழிய இவள்வடிவுக்கு த்ருஷ்டாந்தமில்லையிறே.

இப்படி யிருவரும் ஒன்றுக்கொன்று போக்யதையிலேயீடுபட்டிருப்பர்களென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அஹம்ஶிஷ்யாசேத்யாதி).

அழுதுகாட்டுகிறவளுக்கு ஹார்த்தமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைப்போலே யிவளுமித்யாதி). (தனக்குதவாதது) - தன் ஸ்த்ரீத்வமழிகை.

(க)
(உ) தி-வாய்-உ-அ.
(ங) தி-வாய்-[illegible]-க௦.
(ச)

"வடிவிணையில்லா" என்னுமித்தனையிறே. *பிராட்டிக்கு அவன்போக்யமாயிருக்கும், அவனுக்கு இவள் போக்யமாயிருக்கும். அம்மிதுநத்தை யநுபவிக்கு மேற்றமுண்டு ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும். அந்த ஸமுதாயத்தை யநுபவிக்குமேற்றமுண்டிறே இவளுக்கு. போகம் மிக்கதனையும் அழகுமினுங்குமித்தனையன்றோ. (என்பேதை) என்மகள். அவர்களிற் காட்டில் அபிஜாதையான வேற்றமுண்டே இவளுக்கு. (க) "பிறந்திட்டாள்" என்னுமவளன்றோ விவள்.

உன்மகளாகில் உனக்கு பவ்யையாயன்றோ விருப்பது, (பாவஞ்செய்தேன்) என்னவேணுமோ? நீயமிக்கக்குறையென்னென்ன; (என்சொல்கேளாள்) நான் நியமிக்குமளவு கழிந்ததென்கிறாள். "க்ரமத்தாலே லபிக்குமதொழிய இங்ஙன் த்வரிக்கக்கடவதன்றுகாண்" என்று ஹிதஞ்சொன்னால் அது கேட்கிறிலள். (என்சொல் கேளாள்) அவன் சொல்லுக்கேட்டவளாகையாலே என்சொல்லைக் காற்கடைக் கொள்ளாநிற்கும். (உ) "మామేకంశరణంవ్రజ-மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அவன்வார்த்தையைக் கேட்டவளாகையாலே, க்ரமப்ராப்தியை ஸஹிக்கவேணுங் காண்" என்னும் வார்த்தையை ஸ்வீகரியாளிறே. † க்ரமப்ராப்திவேண்டும்படியன்றேஉபாயஸ்வரூபமிருப்பது. தனக்குக் கர்த்தவ்ய முண்டாகிலிறே - க்ரமப்ராப்தியுள்ளது.

(எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும்) என்வார்த்தை கேளாதவளவேயோ, அவனிருந்த தேசத்துக்குப்போக வழிதேடாநின்றாள். என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவனுடைய கோயிலுக்கு வழியெங்கே யென்னும். (எங்கே யென்னும்) நான்சொன்ன ஹிதத்தைக் காற்கடைக்கொண்டுகிடக்கிடாய், கோயிலுக்கு வழியேதென்று என்னைக்கேளாநின்றாள். ‡அவன் பதறுமைக்கு முறையுணர்த்திப்போனான், அதுதானேபதறுகைக்கு ஹேதுவாயிற்று இவளுக்கு.

(நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்) கோயிலுக்குப் போவது திருநீர்மலையிலே புக்கு என்னாநின்றாள், இதுவன்றோ நிறைவழிந்தார் நிற்கும்படியென்கிறாள். திருக்குறையலூரில்நின்றும் புறப்பட்டுத் திருநீர்மலையிலே புக்குப்போலேகாணும் கோயிலுக்கு

---

*இப்படி அத்யர்தம் ஸுந்தரமாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கு அவனித்யாதி).

†தன்வார்த்தை கேளாளாகில் அவள்சொல்லும்வார்த்தையேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ரமப்ராப்தி வேண்டும்படியன்றே யித்யாதி).

‡அநந்யார்ஹையாக்கினால் அப்போதுபதறுவானேனென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் பதறுமைக்கித்யாதி).

(க) தி-வாய்-சு-கு-கo,   (உ) கீதை-நஅ-சுசு-

ப்போவது. இவளுடைய தங்கும்பயண மிருக்கும்படி.(க)"ప్రాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்கிறஸ்த்தாநத்திலே இவளுடையபாதேயமிருக்கிறபடி. திருப்பதிகளிலே தங்கியல்லது போகமாட்டாளிறே இவள். "கோயிலுக்குப்போம்வழி திருநீர்மலை" என்னும்படியிறே இவளுடையகலக்கம்.

(நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு - இதுவன்றே) ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே விஷயவைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாருடைய ப்ரகாரமிருக்கும்படி இதுவன்றே. (இதுவன்றே - நிற்குமாறு) நாம் இப்ரகாரமறிந்திலோமத்தனைபோக்கி ப்ரகார மிதுவன்றே. போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமென்னு மிதுவன்றே அர்த்தம். விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் உபாயஸித்தமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்தாருடையபடி இருக்கும்படி இதுவன்றே. நமக்கு†இரண்டிலும் ஜ்ஞாநமில்லையே, ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தோமித்தனையிறே. (எம்பெருமான்திருவரங்கம்) இத்யாதி. †"இப்பெண்பிள்ளை ஆற்றிலேகெடுத்துக் குளத்திலே தேடுகிறாள், இதுவன்றே நிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர். † போகாநுரூபம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே - ஆண்டாள் க்ருஷ்ணனுக்கு இடைப்பெண்கள்பக்கலிலேநோக்கான போது † இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமா யிருப்பது, † யஜ்ஞபத்நிகள்பக்கலிலே நோக்கானவாறே மடிநாறுடுப்பது மாயிற்று. ... ... (கஅ)

கூ—முற்றாரா வனமுலையாள்பாவைமாயன்,
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதுங்கண்டும்
அற்றாள், தன்னிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்

(இரண்டிலும்) - வைலக்ஷண்யமும் உபாயமுமான விரண்டிலும். திருநீர்மலை பம்பற்குளத்திலே யிருக்கையாலே குளத்திலேதேடுகிறாளென்று ரஸோக்தி. ஸ்வரூபம் போகாநுரூபமானால் முறைகெடும், ஸ்வரூபாநுரூபபோகமானால் முறைகெடாதென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (போகாநுரூபமித்யாதி): சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ப்ராஹ்மணியா யிருக்கச்செய்தேயும் போகாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறின்றிக்கே இடையுடையும் இடைமுடியும் இடைப்பேச்சுமாயிற்றென்றபடி. யஜ்ஞபத்நிகள் சேஷபாவத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பரிமாறுகையாலே மடிதாறுடே யிருந்தார்களென்றபடி. (கஅ)

பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும்பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தைநகரும்பாடிப்
பொற்றாமரைக்கயம்நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாளென்மகளும்பொன்னுமஃதே. (௧௯)

பதம்.—முற்றுஆரா, வனம், முலையாள், பாவை, என்மகள், (௫) மாயன், மொய், அகலத்துள், இருப்பாளஃதும், கண்டும், (௧௦) அற்றாள், தன்நிறை வழிந்தாள், ஆவிக்கின்றாள், தோழீ, அணி, (௧௫) அரங்கம், ஆடுதும் என்னும், பெற்றேன், பேச, வாய்ச்சொல், (௨௦) இறையும்கேளாள், பேர்பாடி, தண், குடந்தைநகர்பாடி, பொன், (௨௫) தாமரை, கயம், நீராடப்போனாள், பொரு வற்றாள், உம்பொன்னும், (௩௦) அஃதே, (௩௧)

உரை.—பூர்ணமாகச் சமையாத (இளமைதங்கிய) அழகிய, ஸ்தநங்களை யுடையளாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான, என் பெண்ணானவள், (௫) ஆஸ்சர்யபூதனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அழகிய, திருமார்பில் நித்யவாஸம்பண்ணும் பெரியபிராட்டியார் படியை, கண்ணுற்றுப்பார்த்தும், (௧௦) அத்தலைக்கே அற்றுத்தீர்ந்தாள்; தன்னுடைய பூர்த்தியழிந்தாள்; நெடுமூச்சு விடாநின்றாள்; என்னுயிர்த்தோழியே! (ஸம்ஸாரத்துக்கு) ஆபரணமான, (௧௫) கோயிலிலேபோய், அவகாஹிக்க (அநுபவிக்க)க்கடவோம் என்று சொல்லாநின்றாள்; பெற்றதாயாரானநான், சொல்ல, என்னுடையவாய்வார்த்தையை, (௨௦) சிறிதேனும்கேளாள்; திருப்பேர்நகரைப்பாடியும், குளிர்ந்த, திருக்குடந்தைநகரை வாயாற்சொல்லியும், அழகிய, (௨௫) தாமரைமலர்களையுடைய, (அழகிய மணவாளனென்கிற) தடாகத்திலே, நீராட (ஸம்ஶ்லேஷிக்க)ப்போனாள், உபமாநமறப்பொருந்திவிட்டாள்; (தோழிமார்களே!) உங்கள் பெண்களுக்கும், (௩௦) இவள்படியோ? (௩௧) (௧௯)

வ்யா—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றாரா) தான்சொன்ன ஹிதங்கேளாமையாலே, "இதுவன்றோநிறைவழிந்தார் நிற்குமாறு" என்று தானும் அதிலே யுடன்பட்டமைதோற்ற வார்த்தைசொன்னாள்; அவ்வளவிலே வினவவந்தவர்கள், "ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பார்த்திலளேயாகிலும், ஆதரிக்கிறவன்றான் ஒருவிஷயத்திலே † அந்யபரன், உனக்கு முகந்தரமாட்டான்" என்று சொல்லாவிட்டதென்?" என்ன; அதுவுஞ் சொன்னேன், அது விபரீதபலமாய் அதுவே ஹேதுவாக அவனிருந்ததேசத்தே றப்போனாளென்கிறாள்.

(முற்றாரா வனமுலையாள்) அவனை † அநந்யபரமாக்கும் விஷயத்தைச்சொல்லுகிறது.(முற்றாரா-முலை)சுற்றும் வன்னியமறுத்துச்

பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (முற்றாரா) (அந்யபரன்) - பிராட்டிபக்கலிலே தத்பரன்.

(அநந்யபரமாக்கும்) - இவளுக்கன்றிக்கே தனக்காக்கிக்கொண்ட.

சமையவளராதமுலை. முலைவன்னியமறுத்துச்சமையவளருகை யாவது - முலை அடிக்கொள்ளுமிடத்தில் † தடையற்றிருக்கை. இத்தால் - விஷயத்துக்குத்துல்யமானபருவத்தைச்சொல்லுகிறது. (௧) † "యువా కుమారః-யுவாகுமாரஃ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையில் நின்றும் கால்வாங்கி யௌவநாவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதித்தவனாயிருக்கும் அவன்பருவம்; (௨) "యువతిశ్చ కుమారిణీ-யுவதிஶ்சகுமாரிணீ" என்கிறபடியே - கௌமாராவஸ்த்தையிலே ஸ்த்திதையாய் யௌவநம் முகங்காட்டுமளவாயிருக்கும் இவள் பருவம். இதுவிறே (௩)* ஸதைகரூபமாயிருக்கும்வடிவு. பதினோராயிரமாண்டு ராஜ்யம்பண்ணினவிடத்திலும் பிராட்டிக்கும் பெருமாளுக்கும் பருவம் இதுவாயிறேயிருந்தது. † அவர்களுக்கு பால்யாவஸ்த்தை விக்ரஹத்தினுடைய பவ்யதையாலே வந்ததித்தனையொழிய பரிணாமத்தால் வந்ததன்றென்கை. ஜராவஸ்த்தை அநிஷ்டமாகையாலே வந்ததில்லை. † அதுக்குஹேது ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கும் அபேக்ஷித மன்றியிலே யிருக்கையாலே பவ்யதையே யுள்ளதென்னுமிடம்கண்டோமிறே. ஏககாலத்திலே பால்யயௌவநங்கள் மாறுடிவருமிறே. (௩) † "உன்னையுமொக்கலையில்" இத்யாதி.

(வனமுலையாள்) அழகிய முலையை யுடையவளென்கை. ஸர்வாங்கஸுந்தரையாயிருக்க, (வனமுலை) என்று முலையை விசேஷிக்கிறது,(௪) "மலராள்தனத்துள்ளான்" என்கிறபடியே அவன் இம்முலைக்கவ்வருகு கால்வாங்கமாட்டாத போக்யதாதிசயந்தோற்றுகைக்காக. † உபயவிபூதி நிர்வஹணத்துக்கடியான ஜ்ஞானசக்திகளை

(தடையறுகை) - முலைக்குள்ள ஸந்நிவேசமெல்லாம் வளராதே அவ்வளவும் வளருகைக்கு அடிக்கொள்ளுகிறபடி. முற்றூரா - முற்றுதல், ஆராதே - போராதே யிருக்கிறபடி (யுவா, குமாரஃ) என்று பதத்தைப்பிரித்தருளிச்செய்கிறார் (யுவாகுமாரஇத்யாதி).

இப்படி ஏகரூபமானால் பால்யம் வருகைக்கும் ஜரை வாராமைக்கும் ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி). பவ்யதை பெற்று அவர்களுக்கு அநுகுணமாகவிருக்கை. (அதுக்குஹேது) - அநிஷ்டமாகைக்குஹேது. பரிணாமமின்றிக்கே பவ்யதையாலே செய்யக்கண்டதெங்கேயென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுமித்யாதி). (ஒக்கலையில்கொண்டு) என்கையாலே-பால்யமும், (தங்கள் கருத்தாயினசெய்துவரும்) என்கையாலே - யௌவநமும் தோற்றுகிறது.

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உபயவிபூதீத்யாதி).

---

(௧) (௩) வி-பு-௧-௨-௧.
(௨) (௪) ௩-திரு-௩-.

யுடையவன்கிடீர் தன்னுடையதான விஷயத்தில் ஏகதேசத்தையும் பரிச்சேதித்தநுபவிக்க மாட்டாதிருக்கிறான். நிருபாதிக ஸ்வதந்த்ரனாய்ஸ்வயம்நிரபேக்ஷனாயிருக்கிறவன்கிடீர் ஓரவயவத்தைக்குறித்துப் பரதந்த்ரனாய் ஸாபேக்ஷனாயிருக்கிறான். அல்லாத விவளுடைய, (௧) "గుణైరూపేణవిలాసచేష్టితైః - குணைரூபேண விலாஸசேஷ்டிதைஃ" என்று சொல்லப்படுகிற விவை குமரிருந்துபோமித்தனை யாயிற்று. [உள்ளான்] விபுதத்வம் அணுவஸ்துவில் ஏகாவயவத்திலே யடங்கினபடி. (பாவை) நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள். † அவனுடைய புருஷோத்தமத்வத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடியிறே இவளுடைய ஸ்த்ரீத்வமிருப்பது.

(மாயன்) ஆஶ்சர்யபூதன். நிருபாதிகஸ்வதந்த்ரன் பரதந்த்ரனானவாஶ்சர்யம். ஸ்வதஃ பூர்ணனானவன் ஓரவயவத்தைக்குறித்து ஸாபேக்ஷனான வாஶ்சர்யம். ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிறவன், ஏகாவயவத்தைப் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதவாஶ்சர்யம். (மொய் அகலத்துள்ளிருப்பாள்) மொய் என்று - அழகு. அழகியமார்வையுடையவன். அவன், (௨) "அகலகில்லேனிறையும்' என்னும்படியான இவளுடைய ஸ்தநத்தின்போக்யதை சொல்லிற்று - கீழ்; இத்தால்- இவள் (௨)"அகலகில்லேனிறையும்' என்னும்படியான அவன்மார்வின்போக்யதைசொல்லுகிறது. அவன், முலைக்கவ்வருகுபோகமாட்டாதாப்போலே இவளும் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். அவனைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாநசக்திகளையுடையவள்கிடீர் மார்வுக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். உத்துங்கதத்வம் ஏகாவயவத்திலே யகப்பட்டு, "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிறவள்கிடீர் ஏகாவயவத்துக்கவ்வருகு போகமாட்டாதிருக்கிறாள். இவனுக்கு மொக்குங்காணும், அல்லாத ரூபகுணங்களும் ஆத்மகுணங்களும் குமரிருந்து போமித்தனை. முலையையணைத்து அவன் பித்தேற மார்வையணைத்து இவள்பித்தேற இதொரு ப்ராந்தமிதுநமிருந்தபடியென்!.

(இருப்பாள்) சேஷியானவவன் சேஷவஸ்துவில் ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமானாற்போலே சேஷபூதையானவிவள் சேஷியுடைய ஏகாவயவத்துக்கு சேஷமாயிருக்கிறாளிறே. † நித்யமங்களவிக்ரஹ

(பாவை)-பும்ஸ்த்வத்தைக்காட்டி ஸ்த்ரீத்வத்தையழிக்கப்போகாதென்றபடி.

இன்னாள் என்று பேரைச்சொல்லாமல் மார்வையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நித்யமங்களவிக்ரஹேத்யாதி). இவள் நிரூபக

---

(௧) ஸ்தோ-ர-௩௮. (௨) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦.

த்துக்கு நிரூபகபூதையாயிறே பிராட்டியிருப்பது. (க) †"శ్రీవత్సవక్షా నిత్యశ్రీః-ஸ்ரீ வத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:" என்று - ஸர்வேஶ்வரத்வ சிஹ்நமிறே - ஶ்ரிய:பதித்வம். †தேவதாந்தரங்களை அவர தேவதை யென்கிறதும் ஶ்ரிய:பதித்வமில்லாமையாலேயிறே. (உள்ளிருப்பாள்) திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாயிருக்கையன்றியே திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கும் நிரூபகபூதையாயிருக்கிறபடி. †இதிறே-ஆஶ்ரயண வேளையோடு போகவேளையோடு † ஸ்வரூபவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே ப்ரதிஸம்பந்தியென்கைக்குஹேது. அல்லாதநாய்ச்சிமாருக்கு விபூத்யந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது, இவளுக்கு ஸ்வரூபரூபவிபவங்கள் மூன்றிலும் அந்வயமுண்டிறே.

(அஃதுங்கண்டுமற்றாள்) "அவள் அவன்பக்கலிலே பித்தேறி அவன் அவள்பக்கலிலே பித்தேறி இருவரும் †ஊமத்தங்காய் தின்று காணிருக்கிறது" என்று நான்சொல்ல, அது † விபரீதபலமாயிற்றென்கிறாள். அந்யோந்யமொழியச்செல்லாதே யிருக்கிறபடியைக் கண்டும்; (உ) "న కశ్చిన్నాపరాధ్యతి-நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்கிறவவள் படியையும், (௩) "குன்றனைய குற்றஞ்செயினும் குணங்கொள்ளும்" என்கிறபடியே - குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவன் படியையும்பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள், அவன்படியைக்கண்டு மற்றாள், அவள்படியைக்கண்டு மற்றாள், சேர்த்தியைக்கண்டு மற்றாள். (௪) "செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்னும்படியைப் பார்த்து அங்கே அநந்யார்ஹையானாள்; (௫) "రాజసంశ్రయవశ్యానామ్-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்" என்கிறபடியே குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும் அவள்படியைப் பார்த்து அநந்யார்ஹையானாள்; சேர்த்தியைப்பார்த்து இருவரும் ஊமத்தங்காய் தின்றபோது தெளிந்திருப்பாரொருத்தர் வேணுமென்று அநந்யார்ஹையானாள்.

யாக வேண்டுவானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா இத்யாதி). ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமிவள் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரங்களையித்யாதி). (இதிறே) - இப்படியிருக்கிற பிராட்டி விக்ரஹத்தையும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும்பற்றி யிருக்கையிறே யென்றபடி. ஸ்வரூபேண தன்னை மிதுநசேஷமென்றிருக்கை.

(ஊமத்தங்காய்) - பித்தேறியிருக்கையாலே உன்னைப்பாரார்கள்காண் என்றபடி. (விபரீதம்) - பற்றுகைக்குடலாகை,

---

(க) ரா-யு-௧௧௪-௧௫.
(உ) ரா-யு-௧௧௬-௪௪.
(௩) ௧-திரு-௪௧.
(௪) பெரி-திரு-௪-௯-௨.
(௫) ரா-யு-௧௧௬-௩௮.

(அஃதுங்கண்டுமற்றாள்) †விடுகைக்குச்சொன்னகுற்றம் பற்று கைக்குடலாயிற்று. "மார்வை ஒருத்திக்குப்படுக்கைப்பற்றுக்கினன்" என்றவாறே அது அடியாரதன்றோவென்று (க) "என்திருமகள்சேர் மார்வனே யென்னு மென்னுடை யாவியே" என்னுகின்றாள். போகபூர்த்தியுள்ளது சேர்த்தியிலேயிறே.

(தன்நிறைவழிந்தாள்) அநந்யார்ஹையானவவ்வளவேயோ, அஸாதாரண ஸ்த்ரீத்வமும் அழிந்ததென்கிறாள். இவற்றில் ஓரொன்றே யமையுங்காணும் இவள்பூர்த்தியழிகைக்கு. எவ்வவஸ்த்தையிலும்தான் அவிக்ருதையாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கவல்ல தன்பூர்த்திகிடீர் அழிந்ததென்கிறாள். (தன்நிறைவு) கடல்வற்றிற்று என்கிறாள். அவள் பூர்த்தி யழிந்ததென்று நீயறிந்தபடியென்னென்ன, (ஆவிக்கின்றாள்) (உ) "எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே" என்று உத்தேஶ்யத்துக்குப்போக வழிதேடினவள் அச்சேர்த்தியை யநுஸந்தித்தபோதே கிட்டாமையாலே நெடுமூச்செறியாகின்றாள்.

(அணியரங்கமித்யாதி) இவள்தசையைக்கண்டு, "அவனோ முகங்காட்டிற்றிலன், தர்யார்ஹிதபனாயாகையாலே ஆஶ்வாஸஹேதுவாகமாட்டாள்" என்று பார்த்து தோழிவந்து ஸங்கிஹிதையானாள், அவனைப்பிரிந்தபோதும் இவள்முகம் தனக்கு அபேக்ஷிதமாயிறேயிருப்பது, தன்னாற்றாமையே செப்பேடாகப் பேறுதப்பாதென்று தரித்து, தோழீ! நாம் கோயிலிலேபோய் அநுபவிக்கக்கடவோமென்று ஒருப்படுகிறாள். (ஆடுதும்) ஆடுவோமென்றபடி. தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையாலே அத்தேசத்தைப் பொய்கையாகப் பேசுகிறாளிறே.

(பெற்றேன்வாயித்யாதி) நான்வார்த்தைசொல்லில் அநுகூலபாஷணமேயாகிலும்கேளாள். (பெற்றேன்வாய்ச்சொல் - கேளாள்) அவன் சொன்னவார்த்தையையுங் கேட்கும், தோழிசொன்ன வார்த்தையையுங் கேட்கும், பெற்றதே குற்றமாக என்வார்த்தையைக் கேளாள். (இறையும் பேசக்கேளாள்) நான் அநுகூலமாகச்சொல்லிலும் கேளாள், கேளிவிடையாட்டமாக வார்த்தைசொல்லிலுங் கேளாள். (கேளாள்) சொன்னகார்யஞ் செய்திலளேயாகிலும் செவிதாழ்க்கலாமிறே, அதுவுஞ்செய்திலள். அநாப்தி ஸம்ப்ரதிபந்நமானால் விலக்ஷணமான வார்த்தையாகிலும் கேட்பாரில்லையிறே.

(பேர்பாடியித்யாதி) உன்வார்த்தை கேளாத அவள்தன்னுடைய வார்த்தையிருந்தபடி யென்னென்ன; கோயிலுக்குப்போம்வழியில்

---

†அற்றாள் - குற்றத்தை குணமாகக்கொண்டாள். ... ... (ஏகூ)

(க) தி-வாய்-எ.உ.கூ. (உ) கஅ.

பாதேயங்களைப் பேசாநின்றாள். நிறைவழிந்தார் செவ்வைவழியும் போவர்கள் போலேகாணும். (பேர்பாடி) கோயிலுக்குப் போகையிலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே திருக்குடந்தைக்குப் பிற்படச்சொல்லக்கடவதிருப்பேரை முற்படச்சொல்லுகிறாள். தடையற்றால் (க) "𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" என்று ஆழிமூழையாய்ச் செல்லத்தட்டில்லையிறே.

(பொற்றாமரையாளித்யாதி) "பொற்றாமரைக்கயம்" என்கிற விசேஷணங்களால் - அநுபாவ்யவிஷயஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. தமிழர், "சுனையாடல்" என்றும், "நீராட்டு" என்றும் - ஸம்ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லக்கடவர்கள்; அநுபவிக்கப் போனாளென்கை. (போனாள்) கீழ்ப்பாட்டிலே - வழிகேட்டாள், இப்போது (போனாள்) என்பானென்னென்னில்; உடலன்றோ இங்கிருக்கிறது, நெஞ்சுகுடிபோயிற்றென்கிறாள். மகள் (அணியரங்கமாடுதுமோ) என்று - ளைரைச்சொன்னாள்; தான் (பொற்றாமரைக்கயம்) என்று-பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிறாள். (உ) "தயரதன் பெற்ற மரதகமணித்தடம்" என்றும், (ங) "வாசத்தடம்போல் வருவானே" என்றும் - தடமாகச்சொல்லக்கடவதிறே.

அவள்போகைக்கு நீ ப்ரதிபந்தகையன்றோவென்ன; (பொருவற்றாள்) அத்தைகடந்தாள். பொரு - சேர்த்தி. அவனோடு பொருந்தினபின்பு என்னோடு சேர்த்தியற்றாள். அதவா, (பொருவற்றாள் என்மகள்) என்மகள் உபமாநரஹிதையானாள். பொரு - ஒப்பு. கீழ்ச்சொன்னவளும் ஒப்பன்றென்கை. (ச) "பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்" என்னக்கடவதிறே. (உம்பொன்னுமஃதே) உங்கள் வயிற்றிற் பிறந்தார்க்கும் இவள்படியுண்டோ? (உம்பொன்) என்கிறது-அல்லாத ஆழ்வார்களை. (ரு) "மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாப்புண்டு" என்று - அவதாரத்தை யநுஸந்தித்திறே அவர்கள் மோஹித்தது; அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே - இவள்மோஹித்தது. (சு) "நங்கைமீர்" இத்யாதி. ()

மூ.—தேராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கிப்
போராளனாயிரந்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க

(க) தைத்தி-ப்ரு-க0-ரு.
(உ) தி-வாய்-க0-க-அ.
(ங) தி-வாய்-அ-ரு-க.
(ச) தி-வாய்-சு-ரு-க0.
(ரு) தி-வாய்-க-உ-க.
(சு) தி-வாய்-ச-உ-சு.

பாராளன், பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன், பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால்பேசலாமே. (௨௦)

ப்தம். தேராளும், வாள், அரக்கன், செல்வம், மாள், (௫) தென், இலங்கை, முன், மலங்க, செந்தீஒல்கி, (௧௦) போராளன், ஆயிரந்தோள், வாணன், மாள, பொரு, (௧௫) கடல். அரண்கடந்து, புக்கு, மிக்க, பாராளன், (௨௦) பார் இடந்து, பாரையுண்டு, பாருமிழ்ந்து, பாரளந்து, பாரையாண்டபேராளன், (௨௫) பேர், ஓதும்பெண்ணை, மண்மேல், பெருந்தவத்தளென்றல்லால், பேசலாமே. (௩௦)

உரை. தேர் என்று பெயர்பெற்றவற்றையெல்லாமாண்டவனாய், வாளாயுதத்தைக்கையில்தாங்கின, ராவணனுடைய, ஸம்பத்தானது, நசிக்கவும், (௫) அழகையுடைய, லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர், ராவணன்முன்னே, கலங்கும்படி, (திருவடியையிட்டு) சிவந்த நெருப்பாலேகொளுத்தி, (௧௦) போர் செய்யுந்தன்மையனான, ஆயிரந்தோள்களையுடைய பாணாஸுரனை, மாளச்செய்து, அலையெறிகிற, (௧௫) ஸமுத்ரமாகிறகோட்டையையுடைய (வாணபுரத்திலே) புகுந்து, வீரஸ்ரீயால் மிகுந்தவனாய், பூமிக்குநிர்வாஹகனாய், (௨௦) (வராஹாவதாரத்தில்) பூமியை, (அண்டபித்தியில்நின்றும்) குத்தியெடுத்து, பூமியை (ப்ரளயகாலத்திலே) அமுதுசெய்து, பூமியை வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து, பூமியை (த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில்) அளந்து, இப்படி பூமியைரக்ஷித்தவனுடைய, (௨௫) திருநாமங்களையெல்லாம், இடைவிடாமல் சொல்லவல்லளான இப்பெண்ணை, பூமியில் பெரும்பாக்யமுள்ளவள் என்றல்லது, பேசப்போமோ? (௩௦)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்வாளரக்கன்) "பொருவற்றாள்" என்று - * ஊர்த்தடைவிட்டால், அறுப்பது, கிடாவிடுவதாய்க்கொண்டு ஆழிமூழையாய்ச் செல்லுமாபோலே, இவளும் தாய்க்காவல் விட்டவாறே அவனுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தை வாய்விட்டுப்பேசி காலக்ஷேபம் பண்ணுகின்றாள், இவளை, "மஹாபாக்யவதி" என்னுமதொழிய உபமையிட்டுச் சொல்லப்போமோவென்கிறாள். மஹிஷிக்கு உதவினபடியையும், பேரனுக்கு உதவினபடியையும், ரக்ஷாபேக்ஷையுடையாரை ரக்ஷித்தபடியையும், அதுவுமில்லாதாரைத் தன்க்ருபையாலே ரக்ஷித்தபடியையும், தன்பக்கல் விமுகராயிருப்பார்க்கு மகப்பட தூளிதாநம்பண்ணினபடியையும் வாய்விட்டுப் பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

முதற்பத்தில் - தாமானநிலையிலேநின்று திருக்கோவலூரையநுபவிக்கப்பாரித்து, தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெரு

* "ஊர்க்கதிர்க்காவல்விட்டால்" என்றும் பாடம்.

மையால் வந்த ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்டவிடத்திலும் அவன் வந்துமுகங்காட்டக்காணாமையாலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம்" என்று-தாம் காலக்ஷேபார்த்தமாக வநுபவிக்க விழிந்த அதுகிட்டாமையால்வந்த வாற்றாமையாலே, "ஸாதநபுத்திபண்ணிவந்து முகங்காட்டாதொழிந்தானோ?" என்று சங்கித்து, (உ.) "பொன்னானாய்" என்கிறபாட்டிலே ஈஶ்வரனுடைய புத்தி ஸமாதாநம்பண்ணினார்; இவ்விடத்தில் - வினவவந்தவர்கள் இவளுடைய ஆற்றாமையிலே ஸாதநபுத்திபண்ண, தாயார் நிலையிலே நின்று அவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை ஸமாதாநம்பண்ணித் தலைக்கட்டுகிறார். இத்தால் - ஸித்தஸாதநபரிக்ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு யாவதாயுஷம் பகவத்குணசேஷ்டிதங்கள் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமென்றதாயிற்று.

(தேராளுமித்யாதி) இப்போது இவனுடைய வைபவஞ்சொல்லுகிறது - இவனை அநாயாஸமாக அழியச்செய்த ஈஶ்வரத்வசக்தி தோற்றுகைக்காக. இத்தனை தேராண்டானென்று ஸங்க்யை சொல்லாதே (தேராளும்) என்கிறது-தேரென்கிற ஜாதி யத்தனையுமாண்டானென்கைக்காக. இது சதுரங்கபலத்துக்கும் உபலக்ஷணம். அதிரத மஹாரதரென்று ப்ரதாநமாகச் சொல்லுவது தேராகையாலே அத்தையிட்டு அல்லாதவற்றையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (வாளரக்கன்) சதுரங்கபலமு மழுக்குறுப்பாகக் கட்டினனித்தனை யென்னும்படியான தனிவீரன். கையிலே வாளைக்கொண்டெழுந்திருந்தால் இந்த்ராதிகளை முதுகுபுறங்காணும்படியிறே அவனுடைய தனிவீரமிருப்பது. (அரக்கன்செல்வம்) திருவடிமதித்த ஐஶ்வர்யமிறே ராவணனுடைய வைஶ்வர்யம். (ங.) "యద్యధర్మోనబలవాన్ స్యాత్ - யத்யதர்மோநபலவாந்ஸ்யாத்" என்றிறே - திருவடியின்வார்த்தை. (மாள) பிணமுங்காணாதபடி நசிக்க.

(தென்னிலங்கை) அரணுக்கழகு - துஷ்ப்ராபமா யிருக்கையிறே. கட்டளைப்பட்டலங்கையென்கை. சுற்றுங்கடலாய் அநந்தரங்காடாய் அநந்தரம்மலையாய் அதின்மேலே மதிளும் அட்டாலையுமாயிருக்கை. சூல்பெண் பெண்டாட்டிக்கும் எதிரிகளை ஜயிக்கலாம்படியிருக்கை. (முன்மலங்க) அவன் தான் குறியழியாதிருக்க அவன் ஸந்நிதியிலே ஒருவர்கூறை எழுவருடுக்கும்படியாகக் கண்டு கலங்கும்படி. லோகமடங்க அவன்கையிலே படும்பாடித்தனையும் அவன் ஸந்நிதியிலே லங்கைபடும்படியாயிற்று. (செந்தீயொல்கி) நெருப்பைக்கொளுத்தி. ஒருதனியாளைப் புகவிட்டு லங்கையை தக்தமாக்கி. (செந்தீ) ராவணனைவல்செய்து இரைபெறாதே உடம்புவெளு

(க) ந - (உ) க0. (ங) ரா - ஸு - சக - கஅ.

த்துப் போந்தவக்நி திருவடி வாலையண்டைகொண்டு தன்னிறம்பெற்றுத் தேக்கமிட்டபடி. அங்ஙனன்றியே, (க) "𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃-தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்கிறபடியே - சராக்நியாலே லங்கையை யழித்தான் சக்ரவர்த்தித் திருமகனென்னவுமாம். † ஆனால் திருவடி லங்கையைச் சுட்டானென்பானென்னென்னில்; கையில் திருச்சக்கரம்செய்தது தான்செய்ததன்றியிலே யொழியுமோவென்கை. (உ) "𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑌃 - யதா ராகவநிர்முக்தஶ்ஶர:" என்னக்கடவதிறே.

(போராளன்) ஜந்மப்ரப்ருதி யுத்தோந்முகனாய்ப்போந்தவன். தன்தோளில்தினவுதீரும்படியான எதிரிகளைப்பெறாமையாலே தான் அபாஶ்ரயமாகப்பற்றின ருத்ரன்பாடேசென்று, (ங) "𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯𑌮𑌮 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍈𑌃-பாராயமமகிம்புஜை:" என்று - நான் இத்தோள்சுமந்து திரிகிறவிதுக்கு ப்ரயோஜநமென், என் மிடுக்குக்கு ஸத்ருசமாயிருப்பதொரு எதிரியைக்காட்டித்தர வேணுமென்றானிறே. அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (ஆயிரந்தோள்) ஸஹஸ்ரபாஹுவாயிருக்கையாலே. (ஆயிரந்தோள்) (ச) "[illegible]-யௌ,தத் பூஜாகரௌகரௌ" என்றும், (ரு) "கையுலகந்தாயவனை யல்லது தான்தொழா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - கைகண்டது வகுத்த விஷயத்தை அஞ்ஜலிபண்ணவிறே. அதில் இரண்டுகைதான் தனக்குறுப்பாகப்பெற்றிலோமே யென்கிறாள். ஒருகால் அஞ்சலிபண்ணிலும் ஐந்நூறஞ்சலியுண்டிறே. இத்தனையும் பரஹிம்ஸைக் குறுப்பாவதே! யென்கிறாள். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (வாணன்) துஷ்ப்ரக்ருதியாகையாலேயென்கை. (மாள) வாணனுடைய பாஹு § வநத்தைச்சேதித்து அவனுடையவீரத்தை யழித்தானென்கை. †வீரனுக்குத் தன்னுடையவீரத்தை யழிக்குமதிற்காட்டில் தன்னை யழிப்பதிறே நன்றாயிருப்பது. (மாள) †வீரவாசியறியு மவளாகையாலே பின்பிருந்தவிருப்பு பிணமென்று நினைத்திருக்கிறாள்.

இருபதாம்பாட்டு. (தேராளும்) (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி) - சங்காவாக்யம். முந்தினவர்த்தத்திலே. அதாவது - மூலத்திலே (செந்தீயொல்கி) என்று - பெருமாளே சுட்டாரென்றிருக்க திருவடி சுட்டானென்பானென்னென்னில் என்றபடி.

வாணன்தோளைச் சேதித்தானென்று பலவிடங்களிலும் சொல்லாநிற்க (மாள) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வீரனுக்கித்யாதி). பரிஹாராந்தரம் (வீரவாசியித்யாதி).

(க) ரா - யு -
(உ) ரா - ஸு - க - ௬௧.
(ங)
(ச)
(ரு) க - திரு - ௧௧.
§ (பா) பலத்தை.

(பொருகடலையரண்கடந்துபுக்கு) † எதிரிகளுக்கு துஷ்ப்ராப
மாம்படியான திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலாகிற அரணை
க்கடந்து பாணபுரத்திலேசென்றுபுக்கு. தன்னில் தான் பொரக்
கடவதான தரங்கங்களையுடைத்தான கடலென்னவுமாம். † இதை
யேழும் அந்வயிக்கக்கடவது. (மிக்க) வீரஸ்ரீயாலேமிக்கவன். விஜய
மும் மிக்கு வீரஸ்ரீயும்மிக்கபடி. அவனுக்கு ரக்ஷகனாய் அபிமானித்
தெதிர்த்த ருத்ரனோடு அவனுக்குப் பரிகரபூதரானாரோடு வாணன்ற
ன்னோடு வாசியற அவர்களழியவழிய மேலே மேலே வீரஸ்ரீபணைத்
தபடியைச்சொல்லுகிறது. (பாராளன்) பூபாரமான பாணனை யழி
யச்செய்கையாலே பூமிக்கு நிர்வாஹகனானவன்.

(பாரிடந்து) தன்னிலைகுலையாமல் நிற்கச்செய்தே வந்த ஆபத்
தைப்போக்கி விட்டவளவன்றிக்கே, அவள்தான் பாதாளகதையான
போது ரக்ஷித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. தன்னிலைகுலையாமல்
நின்று ஸங்கல்பத்தாலே ரக்ஷிக்கையன்றியே ஸ்ரீபோக்யமான
வடிவை யழியமாறி ததநுரூபமானவடிவைக்கொண்டு ப்ரளயங்க
தையான பூமியை உத்தரித்து. கீழ்-பிராட்டியை ரக்ஷித்தபடியைச்
சொல்லிற்று; இவை யிரண்டாலும் - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை ரக்ஷித்
தபடியைச் சொல்லுகிறது. (பாரையுண்டு) பூமியைப்ரளயங்கொ
ள்ளப்புக அந்த ஆபத்தே ஹேதுவாக திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷி
த்து. (பாருமிழ்ந்து) அவ்வபேக்ஷயுமின்றிக்கேயிருக்க (க) * தய
மாநமநாவாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்து. (பாரளந்து) அபேக்ஷயில்
லாதவளவேயன்றிக்கே இவர்கள் விமுகராயிருக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்
யத்தாலும் அந்யசேஷத்வத்தாலும் ஸ்வரூபம் நசித்தபடியைக்கண்டு
ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாக எல்லார் தலைகளிலும் திருவடிகளைவை
த்து முறையையுணர்த்தி. (பாரையாண்ட) இப்படியால் பூமியை
ரக்ஷித்தவன். உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து இடந்து என்னாதே,
பலகால் (பார்) என்கிறது - அவ்வவ்வபதானங்களில் தமக்குண்டான
ஆதராதிசயத்தாலே. (பேராளன்) இப்படிரக்ஷிக்கைக்கு ஹேது
வான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களுக்குத்
தொகையில்லாதவன். இவளுக்கும் அத்தைப்பற்றியிறே திருநாம
த்தோடு ஸம்பந்தம்.

---

† பொருகடல் - பொருகிறகடலென்று சப்தார்த்தம். இன்னாரோடு
என்னாமையாலே எதிரிகளோடே பொருகிறவென்று முந்தினவர்த்தம். (இதை
யேழும் அந்வயிக்கக்கடவது) என்றது - (பொருகடலை யரண்கடந்து புக்கு -
தென்னிலங்கை முன்மலங்க) என்று அந்வயிக்கக்கடவதென்றபடி.

(க) ர - ஸ்த - உ - சo.

(பேரோதும்பெண்ணை) இப்படி அஸங்க்யாதமான திருநாமங்களித்தனையும் இடைவிடாமல் பேசவல்லளிவளை. காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவத்குண சேஷ்டிதங்களித்தனையும் அவகாஹித் தநுபவிக்க வல்ல ளிவளை.

(மண்மேலித்யாதி) † நித்யஸூரிகள் திரளில்நின்றும் பிறிகதிர்பட்டுப்போந்தா ளென்னுமதொழிய வேறுபேசப் போமோ? † பூமியிலே யிருக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகள்பரிமாற்றத்தையுடையளென்றல்லது பேசப்போமோ? (பெருந்தவத்தள்) என்று - பரமபதத்திலுள்ளாரைச் சொல்லக்கடவதிறே. நித்யஸூரிகள் பரிமாற்றத்திலே ஸாதநபுத்தி பண்ணிலன்றோ இவளுடைய ஆற்றாமையில் நமக்கு ஸாதநபுத்திபண்ணலாவது; ஸாதநபுத்த்யா த்ருணச்சேதத்துக்குப்ராப்தியில்லை, காலக்ஷேபார்த்தமாக விழிந்தால் அமுதுக்கெடுக்க வவஸரமில்லையென்கை. (மண்மேல் பெருந்தவத்தள்) † நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னை அந்யதமையாக வெண்ணப்போமோ? (௧) "விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்னுமித்தனை ... (௨௦)

மூ.—மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட
எய்வண்ணவெஞ்சிலையே துணையாயிங்கே
இருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றார்
கைவண்ணந்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ
அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோமே. (௨௧)

பதம். மைவண்ணம், நறு, குஞ்சி, குழல், பின்தாழ, (௫) இருபாடு, மகரஞ்சேர்குழை, இலங்கி, ஆட, எய்வண்ணம், (௧௦) வெம், சிலையே, துணையா, இங்கே, இருவராய்வந்தார், (௧௫) என்முன்னேநின்றார், கை, தாமரை வண்ணம், வாய், கமலம்போலும், (௨௦) கண்ணிணையும், அரவிந்தம், அடியும், அஃதே, அவ்வண்ணத்து, (௨௫) அவர்நிலைமைகண்டும், தோழீ, நாம், அவரை, தேவரென்று அஞ்சினோமே, (௩௦)

உரை. கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய், பரிமளம் மிக்கிருப்பதாய், அலகலகாயிருந்துள்ள, திருக்குழற்கற்றையானது, பின்னேயலைய, (௫) இருபுறத்திலும், மகரகுண்டலங்களணிந்த திருச்செவிகள், ப்ரகாசித்துக்கொண்டு,

---

பெருந்தவத்தள் மண்மேல்போந்தாளென்றந்வயித்து உத்தரம் (நித்யஸூரிகள்திரளில்) இத்யாதி. அன்றிக்கே, "மண்மேல்பெருந்தவத்தள்" என்றிருந்தபடியேயாய் தாத்பர்யத்வயம். முன்தினது (பூமியிலேயிருக்கச்செய்தேயித்யாதி). இரண்டாவது (நித்யஸூரிகள் தங்களிலே இவள்தன்னையித்யாதி). .... (௨௦)

---

(௧) தி - வி . ௭௧.

அசைந்துவர, எய்கையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய, (கo) வெவ்விய, தநுஸ்ஸையே, துணையாகக்கொண்டு, இந்த திருமணங்கொல்லையிலே, (தாமும் இளையபெருமாளுமான) இருவராய்வந்தார்; (கரு) (வுரவையெதிர்பார்த்திருந்த) என்முன்னே வந்துநின்றார்; அவருடைய திருக்கைகள், தாமரைபுஷ்பத்தின்நிறம், திருப்பவளமும், தாமரையையொக்கும், (உo) திருக்கண்களும், தாமரைமலரின்நிறம், திருவடிகளும், அம்மலரின்நிறமே; அப்படிப்பட்ட திருநிறத்தையுடையரான, (உரு) அவர் ஸ்த்திதியைக் கண்டுவைத்தும், பாங்கியே! அவரை, பரதேவதையென்றுபயப்பட்டோமே. (ஙo) (உக)

வ்யா.—(இருபத்தோராம்பாட்டு) (மைவண்ணம்) (க) "మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ - மச்சித்தா மத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்ற வித்தை ஸங்க்ரஹமாக மூன்றுபத்துக்கும் வாக்யார்த்தமாக வருளிச்செய்வர் பட்டர்.

[మచ్చిత్తాః-மச்சித்தா:] మదేకచిత్తాః-மதேகசித்தா: - விஷயாந்தரம்கலசாமே அவனை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்குகை. (உ) "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்று - ஒருமிதுநத்தை விஷயீகரிக்கிறதுக்கு மதுவே ஜ்ஞாநத்துக்கு வேஷமென்றருளிச்செய்தார்களிறே - ஆழ்வார்கள். இத்தையொழிந்தவையெல்லாம் வ்யபிசாரமென்கை. தேவதாந்தரங்களைப்பற்றின ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களைப் பற்றினஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரம், இவ்விஷயந்தன்னைப்பிரிய ப்ரதிபத்திபண்ணும் ஜ்ஞாநமும் வ்யபிசாரமென்கை. [మద్గతప్రాణాః-மத்கதப்ராணா:] (ங) "ஆவியையரங்கமாலை" என்கிறபடியே தத்கதப்ராணனையுடையரா யிருக்கை. ப்ராணன்தத்கதமாயிருக்கையாவது - அவனோடுகூடினபோது ஸத்தையுண்டாய்ப் பிரிந்தபோது மோஹங்கதையா யிருக்கை. [బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்த:பரஸ்பரம்] (ச) "புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே" என்று - கேட்டுதரித்தல், (ரு) "கோவிந்தன்குணம்பாடி - ஆவிகாத்திருப்பேனே" என்று - சொல்லி தரித்தலாம்படியாயிருக்கை.

தன்னுடைய வ்ருத்தககதநம்பண்ணி தரித்தும், தோழிமார் வார்த்தைகேட்டு தரித்துமிறே இப்பத்துச்செல்லுகிறது. முதல் பத்து - பராசரபாராசர்யாதிகளான ருஷிகளுடைய ரீதியாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநப்ரதாநராயிறே அவர்களிருப்பது: நடுவிற்பத்து - ஆழ்வார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுஃகராயிறே அவர்களிருப்பது: மூன்றும்பத்து - பிராட்டிமார்களுடைய ரீதியாயிருக்கும்; வ்ருத்தகீர்த்தநரூபமாயிறே யிருப்பது.

(க) கீதை - கo - கூ. (ங) திருக்குறு - கஉ.
(உ) க - திரு - சுஎ. (ச) தி - மொ - கூ - ச - ரு.

இதுக்குக் கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியென்னென்னில்;-தான் சொன்ன ஹிதங்கேட்குமவஸ்த்தையல்லாமையாலே, "மண்மேல் பெருந்தவத்தளென்றல்லால் பேசலாமே" என்று கொண்டாடிக் கடக்கநின்ருள் தாயார்; அவன், இவ்வாற்ருமை ஸ்வக்ருஷியின் பலமாகையாலே அதிலே த்ருப்தனுய்க் கடக்க நின்ருன்; இவள் தன் ஞற்ருமையாலே அவஸந்நையாய்க்கிடந்தாள்; இவளுடைய தசை யைக்கண்ட் உயிர்த்தோழி,(ச) "𑌏𑌵𑌂𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾-ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம் சிந்தயித்வா" என்று திருவடி விசாரித் தாற்போலே இவளும், "இவளுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகை அஸஹ்ய மாயிருந்தது, இனி இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ?" என்று பல முகங்களையுஞ் சிந்தித்து வ்ருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்மரிப்பிக் கவே இவள் தரிக்குமென்று பார்த்து, "இயற்கையில் புணர்ச்சியா கையாலே நானும் அஸந்நிஹிதை, அவன்வந்தபடி யென், உன்னோடு கலந்தபடி யென், பின்புபிரிகிறபோது உனக்கு ஆஶ்வாஸமாகச் சொல்லிப்போன வார்த்தை தானேது" என்ன; வ்ருத்தகீர்த்தநமா கையாலே தரித்து அவற்றை இவளுக்குச் சொல்லுகிருர்களாய்ச் செல்லுகிறது.

முதற்பாட்டில் - அவனுடைய வழகையும் சீலத்தையும் கண்டுவைத்து, கைப்பட்டவஸ்துவைக் கடலிலே பொகட்டாற்போலே அந்யதாப்ரதிபத்திபண்ணி யிழந்தோங் கண்டாயேதோழீ! யென்கிருள். அவன் வந்தபடி யென்னென்று தோழிகேட்க, ப்ரதமத்திலே வந்தபடியைச் சொல்லுகிருள். இப்பாட்டு சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தலைமகனுய் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் தலைமகளாக ப்ரவ்ருத்தமாகிறது.

(மைவண்ணம்) † காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவை ஸ்ப்படிக மாக்கும்படியான திருக்குழலின் கறுப்பிருந்தபடி. திருமேனிக்குப் பரபாகமாயிருக்கை. (நறுங்குஞ்சி) நறுமை - பரிமளம். அதி பரிமளிதமான குழல். தாபத்ரயாதுரரோடு விரஹதாபாதுரரோடு வாசியற ஸர்வருக்கும் ஶ்ரமஹரமாம்படிகாண் திருக்குழலின் பரி மளம்மிகுந்தபடி. (உ) "[illegible]- கேஶவக்லேசநாசந:" என்னக்கடவதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமா யிருக்கையன்றிக்கே நெஞ்சில் ஶ்ரமமெல்லாம் போம்படிகாண் திருக்குழலின்பரிமளம் மிகுந்தபடி. (குஞ்சி) திரள்திரளாகக் குழன்றிருக்கையன்றியே அல

இருபத்தோராம்பாட்டு. (மைவண்ணநறுங்குஞ்சி) குழலாகில் கறுத்தன்றோ விருப்பது, (மைவண்ணம்) என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (காளமேக நிபேத்யாதி). மைவண்ணநறுங்குஞ்சி என்றது - கறுத்த நிறத்தை யுடைத்தாய் பரிமளிதமான குஞ்சியென்றபடி.

(ச) ரா - ஸு - ருசு க. (உ)

கலகாகப்பிரிந்ததென்னலாம்படிகாண் திருக்குழல் தனித்தனியே சுருண்டிருந்தபடி. (க) † "கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளினுள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல்" என்று - ஓரிருளைசிக்ஷித்து அது ஸத்ருசமல்லாமையாலே, (க) "அன்று மையன்குழல்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். அஸ்த்திரமானவிருள் ஸதைகரூபமா யிருந்துள்ள குழலுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதிறே. த்ருஷ்டிப்ரியமாய் மநோஹரயாய் நித்யாநுபாவ்யமான குழலென்னை. (குழல் பின்தாழ) (உ) * ஸ்நிக்த்தநீலகுடிலகுந்தளமான திருக்குழற்கற்றை பின்னேயலைய. (பின்தாழ) நீ பின்கண்டபடி யென்னென்ன; பெருக்காற்றை எதிர்செறிக்கமாட்டாதாற்போலே என்னுடைய ஸௌந்தர்யதரங்கங்களைக்கண்டு நேர்முகம் பார்க்கமாட்டாமையாலே முகத்தைத்திரியவைத்தார், அப்போதுகண்டேனென்கிறாள். முன்பு லலாடபர்யந்தமாய்ப் பின்பு அம்ஸாவலம்பியாயிறே திருக்குழலிருப்பது. ஸர்வசக்திக்கும் எதிர்ச்செறிக்கவொண்ணாதபடியிறே இவளுடைய போக்யதையிருப்பது.

(மகரஞ்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட) அக்குழலினிருட்சியாலே கண்களிருண்டு திருமுகந்தோற்றாதிருக்க அத்தசையிலே இரண்டுசந்த்ர னுதித்தாற்போலேகாண் திருமகரக்குழைகளிருந்தபடி. திருவடி பிராட்டியைத்தேடுகிற தசையில் சந்த்ரோதய முதவினாற்போலே திருக்குழலாலேயிருண்ட திருமுகத்துக்கு இவை ப்ரகாசகமாக விருந்தபடி. (இலங்கி) அந்யோந்யம் பரபாகத்தாலே வந்த விளக்கத்தைச் சொல்லுகிறது. திருமகரக்குழைகள் திருக்குழலுக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதோ ? திருக்குழல்தான் திருமகரக்குழைகளுக்கு ஆபரணமா யிருக்கிறதோ ? வென்று தெரியாதபடியான பரபாகரஸத்தை நீ காணப்பெற்றிலைகாணென்கிறாள். (ஆட) † ஒரு கடல் அசைந்து வந்தாற்போலேகாண் வருகிறபோது இரண்டருகும் திருமகரக்குழைகள் அசையவந்தபடி. † "அபிமதவிஷயத்தைக்கண்டால் முகத்திலே சில அசைவுகளுண்டாகக்கடவது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். † அங்ஙனன்றியே, "முன்னைக்காட்டுவது, பின்னைக்காட்டுவது, எத்தனைசெய்தான் இவள் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழிக்க" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர்.

ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லா தொழிவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (கொள்கின்ற வித்யாதி).

(ஆட) என்றதுக்குத் தாத்பர்யத்ரயம்; - (வந்தார்) என்றதிலே நோக்காக ப்ரதமம் (ஒருகடலித்யாதி). (நின்றார்) என்றதிலே நோக்காகத்விதீயம் (அபிமதேத்யாதி). த்ருதீயம் (அங்ஙனன்றியேயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - எ - எ - கூ. (உ)

கூடவந்தாராரென்ன; (எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா) கையும்வில்லும் துணையாகவந்தாரென்கிருள். எய்கையேஸ்வபாவமான வெவ்விபசிலை. எய்கை வம்சதர்மமாயிருக்கிறபடி. முன் நம்மைச் சேரவிட்டது வில்லிறேயென்று வில்லைத்துணையாகக் கொண்டுவந்தார். (க) * வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தவரிறே. ஒருகாபுருஷனெடுக்கிலும் அவனைப் புருஷோத்தமனாக்கவற்றா யிருக்கையும், புருஷோத்தமனுக்கல்லது எடுக்கவொண்ணு திருக்கையும். ஜமதக்கிக்குப் பிறந்த பரசுராமாழ்வானுக்கும் புருஷோத்தமனெடுக்க வேண்டிற்றிறே. எடுத்து எய்யுமவனுடைய மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதவில்லு.

(வெஞ்சிலை) கையில்வில்லைக்கண்டபோதே எதிரிகள் குடல் குழம்பும்படியிருக்கை. கையும் வில்லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் கண்டால் அநுகூலர் வாழும்படியாய், ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும் படியாயிறே யிருப்பது. கையில்பிடித்த வில்லுந் தாமுமாய்வந்த ஆண்பிள்ளைத்தனம் நீ காணப்பெற்றிலைகாண். † வீரபத்நி அகப்படுவது வீரத்திலேயிறே. (உ) "तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारं... परिषस्वजे- தம்த்ருஷ்ட்வாசத்ருஹந்தாரம்...பரிஷஸ்வஜே" என்னக்கடவதிறே.

(சிலையே துணையா) ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ஏகாந்தமாம்படி வந்தார். † கண்டார்க்கு "இங்கு வந்ததென்" என்றால், "வேட்டையாடவந்தோம்" என்றால் உத்தரமில்லாதபடி தத நுகூலமான வில்லோடேயிறே வந்தது, அவளும் புஷ்பாபசயத்தை வ்யாஜீகரித்திறே வந்தது.

(இங்கே) நான் கிதியெடுத்த ப்ரதேசம் இதுகாணென்கிருள். கலந்துபிரிந்தபின்னும் மண்ணைமோந்து கிடக்கலாம்படிகாண் இலச்சினைப்பட நடந்தவடிச்சுவடிருந்தபடி. (இங்கே) என்று - திருமணங்கொல்லையைக்காட்டுகிருள்.

(இருவராய்வந்தார்) "சிலையே துணையா" என்றுவைத்து, (இருவராய்வந்தார்) என்கை அஸங்கதமன்ருே வென்னில்; கையில் வில்லோபாதி இளையபெருமாளும் நிரூபகபூதரா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறது. (ந) "रामस्य दक्षिणो बाहुः- ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹு:" என்னக்கடவதிறே. (இருவராய்வந்தார்) என்று -

---

ப்ரணயிநியானவள் கையும் வில்லுமான ஆண்பிள்ளைத்தனத்திலே ஈடுபடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (வீரபத்நியித்யாதி).

(சிலையே துணையா) என்றதுக்கு - கீழ்கடகமாகையாலே என்றருளிச்செய்து இங்கு ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு அநுகூல மாகையாலே என்றுதாத்பர்யம் (கண்டார்க்கித்யாதி).

(க) கள.   (ந) ரா - யு - உஅ - உகு.

(உ) ரா - ஆ - நO - நஸ.

† பிரியச் சொல்லுவானென்னென்னில் ; அணைக்குந் தோளோடே வந்தாரென்னவுங்காட்டில் பிரியச்சொல்லிற்றாகாதிறே. † ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவருகிறவன் படுக்கையோடேவருகை மிகையன்றிறே. (இருவராய்வந்தார்) † தைவமாநுஷ்யங்கலசிவந்தார். † சேஷியாய் வந்தாரல்லர், சேஷபூதராய்வந்தாரல்லர், உபயாகாரத்தாலே வந்தாரென்னவுமாம். † தம்முடையகாலை என்தலையிலேவைக்கக்கடவதாகவந்து என்காலைத் தம்தலையிலே வைத்துக்கொண்டாரென்கிறாள். † பாணிக்ரஹணம் பண்ணும்போது சேஷியாயிருக்கையும் படுக்கையிலே முறைகெடப் பரிமாறுகையுமாயிறே யிருப்பது. † வருத்த ஸ்வாமியாகவும்வேணும், (க) "[illegible]- நசாஸ்த்ரம் நைவசக்ரமஃ" ஆகவும் வேணுமிறே. அதவா, சப்தத்தை நியமித்து, இருவராம்படியாக வந்தாரென்னவுமாம். தாமும் நாமுமேயாம்படியாக வந்தாரென்கை.

(வந்தார்) தாமிருந்தவிடத்திலே நாம் மடலெடுத்துச்சென்று கிட்டவேண்டும்படியாயிருக்க, நாமிருந்தவிடத்திலேகாண் தாம் வந்ததென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, கால்நடையிலும் அவர்நடையைநீ காணப்பெற்றதில்லைகா ணென்னவுமாம். நடைச்சக்ரவத்துப் பிடிக்கவேண்டும்படிகாண் நடந்த நடையிருந்தபடி.

(வந்தாரென்முன்னேநின்றார்) பெரியத்வரையோடேவந்தவர் கடல்கண்டுதேங்கினாற்போலே என்னைக்கண்டு மேவிடமாட்டாதே தேங்கி "என்முன்னேநின்றார். "தாம் நேர்முகம்பார்ப்பதெப்போதோ" என்று நான்பார்த்துநிற்கப்ராப்தமாயிருக்க "இவள் நம்மை நேர்முகம்பார்க்கவல்லளே" என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கா ணென்கிறாள். (நின்றார்) கால்வாங்கமாட்டாதே நின்றார். †ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக நின்றாரென்னுதல்; கந்தவ்யபூமியில்லாமையாலே நின்றாரென்னுதல்.

(பிரிய) ஶாமஸ்யேத்யாதிதக்ஷிணபாஹுவாகில் (இருவராய்) என்று பிரியச் சொல்லுவா னென்னென்னிலென்றகூட்டுவது. பிரியச்சொல்லிற்றாகாமைக்கு ஹேத்வந்தரம் (ஸம்ஶ்லேஷிக்கயித்யாதி). அதாவது-திருவநந்தாழ்வானுடையாலே படுக்கையென்றபடி. (இருவராய்) என்றசப்தத்துக்கு (தைவமாநுஷ்யம் இத்யாதி). விவரணம் (சேஷியாயித்யாதி). சேஷசேஷித்வங்களாகிற விருத்ததர்மங்கள் ஏகாஶ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (தம்முடைய காலையித்யாதி). ஆனால் அவனுடைய சேஷித்வத்துக்குக் கொற்றையன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாணிக்ரஹணமித்யாதி). உபயாகாரம் (வருத்த ஸ்வாமியித்யாதி).

விவரணம் (ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்ட்டையாகவித்யாதி).

(க)

(கைவண்ணமித்யாதி) அந்தஸௌந்தர்யஸாகரத்தில் தான் அகப்பட்டசுழிகளைச் சொல்லுகிறாள். பாதாதிகேசாந்தமாகச் சொல்லுதல், கேசாதிபாதாந்தமாகச் சொல்லுதல் செய்யாதொழிந்தது, தான் அநுபவித்தப்ரகார மிதுவாகையாலே. (கைவண்ணந்தாமரை) ப்ரதமத்தில் தன்னைமேல்விழுந்து பாணிக்ரஹணம் பண்ணின கையைச் சொல்லுகிறாள். (வாய்கமலம்போலும்) கையைப்பிடித்துத் தன் செல்லாமைதோன்ற "இதொருவடிவழகிருந்தபடியென், இதொருமுலையழகிருந்தபடியென், இதொருகண்ணழகிருந்தபடியென்" என்று இன்சொல்லுச்சொன்ன திருவதரமிருந்தபடி.

(கண்ணிணையுமரவிந்தம்) இன்சொல்லுச்சொல்லத்தொடங்கி அநுகூலதர்சநத்தாலே விக்கினால் குறையும் தலைக்கட்டும்கண். இன்சொல்லுச் சொல்லத்தொடங்கிக் குறையுந் தலைக்கட்டமாட்டாதே இடையிலே விக்கிக் குறையுங்கண்ணாலே தலைக்கட்டினபடி. ஆதரஸூசகமிறே இன்சொல்லு. அவ்வாதரமித்தனையும் கண்ணிலே ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றாரென்கை.

(அடியுமஃதே) அந்நோக்குக்குத்தோற்று விழும்திருவடிகளைச் சொல்லுகிறாள். (க) "கண்ணும்வாயும்கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று கீழ்ச்சொன்னாற்போலே இங்குஞ்சொல்லவமைந்திருக்க போக்யதாதிசயத்தாலே அவயவங்கள்தோறும் தனித்தனியே தாமரையைத்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறாள். அடியுந் தாமரை என்னாதே, (அஃதே) என்றது - உபேக்ஷாவசநத்தாலே, கீழ்ச்சொன்னவையும் ஸத்ருசத்ருஷ்டாந்தமன்றென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகம்.

வந்தவரவைக்கேட்டாற்போலன்றியே ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே யிருந்ததீ! நீ பேசினபடியென்று தோழிசொல்ல; இதென்னன்பது, (அவ்வண்ணத்தவர்) என்னுமித்தனை யென்கிறாள். பிசக்கிமோந்ததித்தனையொழிய வந்தப்ரகாரத்தையும் அவரையும் நம்மால் பேசப்போமோ? நீ கேட்கையாலே உனக்கொருத்ருஷ்டாந்தத்தையிட்டுச்சொன்னே னித்தனை யொழிய ஒருத்ருஷ்டாந்தமிட்டுச் சொல்லலாம்படியன்றுகாண் அவர்வடிவிருந்தபடி. அப்ரகாரத்தையுடையரென்னுமித்தனைகாண். (நிலைமைகண்டும்) (உ) "ஸத்ரு ஜீயஸி-நத்யஜேயம்" என்கிறபடியே என்னைப்பெற்றுத்தரித்தல், பெருவிடில் முடிதல்செய்யும்படியான ஸ்வபாவத்தைக் கண்டுவைத்தும். (அவர்நிலைமை) † அவர்வடிவழகிருந்தபடியது, சீலமிருந்தபடியது, வ்யவஸாயமிருந்தபடியது, இத்தனையுங்கண்டுவைத்தும். (கண்

† தாத்பர்யம் (அவர்வடிவழகிருந்தபடியித்யாதி).

(க) க௮. (உ) ரா-யு-க௮-௩.

டும்) முன்பு உன்வாயிலேகேட்டுப்போந்தேனித்தனையிறே, கேட்டாற்போலேகண்டுவைத்தும். (கண்டும்) † நெடுநாள் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம்பண்ணிக் காணவேண்டும்விஷயம் அநாயாஸேந கண்ணுக்கு விஷயமாயிருக்கச்செய்தேகிடாய் நழுவவிட்டது.

(தோழீ) அவர்வடிவழகிருந்தபடியும், வந்தவரவிருந்தபடியும், நின்றநிலையிருந்தபடியும் நீகாணப்பெற்றதில்லைகாணென்கிறாள்.

(அவரை) நம்மையொழியச் செல்லாதபடி நின்றவரை. (நாம்) அவரையொழிந்தபோது (௧) "𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵-அஸந்நேவ" என்னும்படியிருக்கிற நாமென்னுதல்; அவரையொழியச் செல்லாமையையுடைய நாமென்னுதல். "ஏகாதிரிக்தம் அநேகம்" என்று சொல்லுகையாலே தோழியையுங்கூட்டி (நாம்) என்கிறாள்.

(தேவரென்று) அதஸ்மிந் தத்புத்திபண்ணி நாம் பரதேவதையென்று ப்ரமித்தோமித்தனையொழிய, (௨) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகாண் அவர் நினைத்திருந்தபடி. நாம் ஸஜாதீயவிஷயத்தே விஜாதீயபுத்திபண்ணினோமித்தனைகாண். (௨) "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇- ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்னும்அவர்நினைவைவிட்டு, (௩) "𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃-பவாந்நாராயணோதேவ:" என்று வழிப்போக்கர் வார்த்தையைப்பற்றினோமித்தனைகாண்.

(அஞ்சினோமே) இருய்த்தோமே. அபயஸ்தாநத்திலேகாண் பயபுத்திபண்ணிற்று. † "(நாமஞ்சினோம்) என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் வார்த்தையாயிருந்தபடிகண்டாயே!" என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர். † இழவிலும்வாஸனைவிடாதிறே. (தோழீ!) உன்ஸங்

மேல்கூட்டித் தாத்பர்யம் (நெடுநாளித்யாதி).

(நாம்) என்றத்தை ஆத்மநிபஹுவசநமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நாமஞ்சினோமித்யாதி). விஶ்லேஷ வேளையிலே நாம் என்று - அஹங்காரம் தோற்றச்சொல்லக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). ... ... (௨௧)

(தோழீநாம்) என்று தோழி கடக்கவிருக்கத் தானும் நாயகனும் கலந்துவந்த நாயகி தோழிக்கு வ்ருத்தகீர்த்தநம் பண்ணுவதாயிருக்க, (நாம்தேவரென்றஞ்சினோம்) என்று தோழியைக் கூட்டிச் சொல்லுவானென்னென்னில்; (தோழீ) என்றுநீங்கலாக ஸம்போதிக்கையாலே கூடிற்றல்ல. (நாமஞ்சினோம்) என்கிற பஹுவசநம் உபலம்பத்திலே ஆத்மநிபஹுவசநமாய், நாம் இப்படி அபாயப்பட்டோங் கண்டாயே என்று லௌகிகமர்யாதையாலே முறைப்படுகிறாளாகையாலே ஒருகுறையுமில்லை.

---

(௧) ஸைத-ஆந. (௩) ரா-யு-௧௨௦-௧௪.
(௨) ரா-யு-௧௨௦-௧௨.

கிதியில்லாமையிறே நானிழந்தது, அவன்படியையும் என்படியையு மறியும்நீ கூடநின்றுயாகில் என்ப்ராந்தியைப் போக்கலாயிற்றென் கிருள். ... ... (உக)

ஸ்ரீ மதேராமாநுஜாயநம:.

பட்டரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

కజ్జలాకారసౌగన్ధ్యవహాలకనికుమ్భకమ్ ।
విష్ణోశ్చిత్తగురోః ప్రాప్తం కలివిద్వేషికిఙ్కరః ॥

கஜ்ஜலாகாரஸௌகந்த்ய வஹாலகநிகும்பகம் ।
விஷ்ணுசித்தகுரோ:ப்ராப்தம் கலிவித்வேஷிகிங்கர: ||

(மைவண்ணநறுங்குஞ்சியித்யாதி) நாயகனேடே கலந்து பிரிந்து பிரிவாற்றுமல் நோவுபடுகிறுளொருநாயகி, உபாயத்தாலே உபவநத்திலே பூக்கொய்யவென்று புறப்பட, நாயகனும் வேட்டைக்கென்று வர, அங்கே உபாயம்பலித்து ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய் நாயகனும் போனவளவிலே இத்தைக்கடிப்பித்துத் தலைக்காவலாக நின்ற தோழிவந்துகிட்டி, "அவன்செய்தபடியென்" என்று" கேட்க; அவளுக்கு, ப்ரவ்ருத்தமானபடியை நாயகிசொல்லுகிறுள்- இப்பாட்டால்.

முதல்பத்து - ஆழ்வார் தாமானபாசுரம்; இரண்டாம்பத்து - திருத்தாயார்பாசுரம்; மூன்றும்பத்து - பெண்பிள்ளைபாசுரம். முதல்பத்து - (க) "మచ్చిత్తాః- மச்சித்தா:" என்கிறது; இரண்டாம்பத்து - (க) "మద్గతప్రాణాః- மத்கதப்ராணா:" என்கிறது; மூன்றும்பத்து - (க) "బోధయన్తః పరస్పరమ్- போதயந்த:பரஸ்பரம்" என்கிறது. முதல்பத்தாலே - திருமந்த்ரார்த்தம் சொல்லிற்று; இரண்டாம்பத்தாலே த்வயார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - சரமஶ்லோகார்த்தம். முதல்பத்தாலே - பக்தி; இரண்டாம்பத்தாலே - ப்ரபத்தி, மூன்றும்பத்தாலே - புருஷகாரம். முதல்பத்தாலே - ப்ரணவார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - நாராயணசப்தார்த்தம். முதல்பத்தாலே - அகாரார்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே உகாரார்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே - மகாரார்த்தம். முதல்பத்தாலே - (உ) "అదర్శనే దర్శనమాత్రకామాః- அதர்சநேதர்சநமாத்ரகாமா:" என்னுமர்த்தம்; இரண்டாம்பத்தாலே - (உ) "దృష్ట్వా పరిష్వఙ్గరసైకలోలాః- த்ருஷ்டா:பரிஷ்வங்கரஸைகலோலா:" என்னுமர்த்தம்; மூன்றும்பத்தாலே- (உ) "ఆలిఙ్గితాయాం పునరాయతాక్ష్యామాశాస్మహే విగ్ర

§ ఘటిప్పత్తు -(க) கீதை-கo-க. (உ)

హయోరభేదమ్-ஆலிங்கிதாயாம் புநராயதாக்ஷ்யா மாசாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம்'' என்னு மர்த்தம் சொல்லிற்று.

முதல்பத்து ஆழ்வார் பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ;-(க) "தளிர்புரையுந் திருவடி யென்தலைமேலவே'' என்னும் பாசுரமாகையாலே ; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார்பாசுரமானபடி யென்னென்னில் ; - (உ) "என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்'' என்றும், (ங) "பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே; மூன்றும்பத்து பெண்பிள்ளை பாசுரமானபடி யென்னென்னில்- (ச) "என்முன்னே நின்றார்'' என்றும், (ச) "தோழீ ! அவரை நாம் தேவரென்றஞ்சினோம்'' என்றும், (ரு) எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

(சு) "మచ్చిత్తాః- மச்சித்தாः'' என்றபடி யென்னென்னில் ; - (எ) "இமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது'' என்றும், (அ) "அந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே ; (சு) "మద్గతప్రాణాః- மத்கதப்ராணாः'' என்றபடி யென்னென்னில் ; - (கூ) "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்குஞ்சோரும்'' என்றும், (கo) "துணைமுலைமேல்துளிசோரச் சோர்கின்றாளே'' என்றும் சொல்லுகையாலே ; (சு) "బోధయన్తః పరస్పరమ్-போதயந்தஃபரஸ்பரம்'' என்றபடியென்னென்னில் ; - (கக) "அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டுந்தோழீ'' என்றும், (கஉ) "வரையுருவில்மாகளிற்றைத்தோழீ யென்றன்பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு'' என்றுஞ் சொல்லுகையாலே.

திருமந்த்ரார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; - (க) "என்னுருவில் நின்ற வெந்தை'' என்று சொல்லுகையாலே - ப்ரணவார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) "தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே'' என்று சொல்லுகையாலே - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லிற்று. (க) * மின்னுருவாய் முன்னுருவில் தொடங்கி, (க) * அனலுருவதியாக-நாராயணசப்தார்த்தம் சொல்லிற்று.

த்வயார்த்தம் சொன்னபடி யென்னென்னில் ; (கo) "வில்லிறுத்துமெல்லியள்தோள் தோய்ந்தாய்'' என்றும், (கங) "திருமாலைப்

(க) க. (உ) கக. (உ) கக. (ச) உக.
(ரு) உஉ. (சு) கீ - கo - கூ. (எ) உ. (அ) ச.
(கூ) கஉ. (கo) கங. (கக) உக- (கஉ) உஅ-
(கங) கச.

பாடக்கேட்டு" என்றும் - ஸ்ரீமத்பதார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க) "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த காளாய்" என்று தொடங்கி, (க) "தன்று குழல் கருநிறத்தென் துணையே" என்கிறவளவாக - நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "அடியிணையும் கமலவண்ணம்" என்று - சரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ங) "இது செய்தார்" என்றும், (ச) "பேர்பாடி" என்றும் - ஶரணசப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (உ) "நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்" என்றும், (ச) "நீராடப்போனாள்" என்றும் - "ப்ரபத்யே" என்கிறவர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ச) "பாவைமாயன்மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாள்" என்றும், (உ) "பித்தர் பனிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும் - உத்தரகண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (ரு) "பாரையுண்டு" இத்யாதியாலே - உத்தரகண்டத்தில் நாராயண சப்தார்த்தஞ் சொல்லுகையாலும், (உ) "பேர்பாடித்தண்குடந்தை நகரும்பாடி" என்று - நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

சரமஶ்லோகார்த்தம் சொன்னபடியென்னென்னில்; (சு) "கைவளையும் மேகலையும்காணேன்" என்றும், (எ) 'இருகையில் சங்கிவைநில்லா" என்றும், * సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య- ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யவினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (எ) "கருமுகிலேயொப்பர் வண்ணம்" என்றும், (எ) "ஒருகையில்சங்கொருகைமற்றாழியேந்தி- இங்கேவந்து" என்று - கையும்சங்குமாய்க்கொண்டு ஸந்நிஹிதமாகையாலே "మామేకం- மாமேகம்" என்கிற பதத்தினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (அ) "என்றன்பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு" என்றும், (கூ) அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை - அடிநாயேன் நினைந்திட்டேன்" என்றும் - "శరణం, వ్రజ- ஶரணம், வ்ரஜ" என்கிற பதங்களில் உக்தமான வர்த்தத்தை அநுஷ்டாந பர்யந்தமாகச் சொல்லுகையாலும், (க0) "மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா விண்ணவர்தம் பெருமானே" என்று - * అహం- அஹம்சப்தார்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க0) "அருளாய்" என்றவிடத்திலே என்னையருளா யென்னவேண்டுகையாலே, "త్వా- த்வா" என்கிறபதத்தினர்த்தம் சொல்லுகையாலும், (க0) "தொல்லைப்பழவினையை முதலரியவல்லார்தாமே" என்று - "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి- ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்

(க) கசு. (உ) கஅ. (ங) கக.
(ச) கரு. (ரு) உ0. (சு) உஉ.
(எ) உச. (அ) உஅ. (கூ) உகூ.
(க0) ரு0.

யாமி" என்கிறபதங்களி னர்த்தஞ்சொல்லுகையாலும், (௧) "அருளாய்" - என்கிறத்தாலே - * మాశుచః-மாசுச: வினர்த்தம் சொல்லுகையாலும்.

பக்திசொன்னபடி - (௨) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்" என்று - (௩) " కారణం తు ధ్యేయః- காரணந்துத்யேய:" என்றும், (௪) "తజ్జలానితి శాంత ఉపాసీత- தஜ்ஜலாநிதிசாந்தஉபாஸீத" என்றும் - காரணவஸ்து உபாஸ்யமென்னு மிடம் சொல்லுகையாலும், (௨) "மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்" என்று - ధ్రువానుస్మృతి- த்ருவாநுஸ்ம்ருதி சொல்லுகையாலும்.

ப்ரபத்தி சொன்னபடி - (௫) "அணியரங்கமாடுதுமோதோழீ" என்று - நாயகஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு உபாயம் சிந்தித்தாலோவென்று தோழியைக்கேட்கையாலும், (௬) "பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்" என்று - சிந்தித்த உபாயத்தை யநுஷ்டிக்கையாலும்.

புருஷகாரம் சொன்னபடி; - (௭) "பெருந்தவத்தர் அருந்தவத்து முனிவர்சூழ - உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து - புலவிதந்து" என்று - ததீயர்புருஷகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகையாலே.

ப்ரணவார்த்தம் சொன்னபடி - (௮) "என்னுருவில் நின்ற வெந்தை" என்றும், (௯) "மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி" என்று-சேஷிசேஷசேஷித்வம் மூன்றும் ஓரக்ஷரமாய்நின்றபடியும், (௰) " అకార ఉకార మకార ఇతి-அகாரஉகாரமகாரஇதி" என்று அக்ஷரத்ரயமும் ஒன்றானபடி சொல்லுகையாலே.

நமஶ்ஶப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (௧௧) "என்குடங்காலிருக்ககில்லாள்" என்றும், (௫) "என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்" என்றும் இப்புடைகளிலே சொல்லுகையாலே மமகாரநிவ்ருத்தி சொல்லிற்று.

நாராயணசப்தார்த்தம் சொன்னபடி - (௧௨) "மைவண்ணம்" என்கிறபாட்டும், (௭) "பெருந்தவத்தரருந்தவத்து முனிவர்சூழ, ஒருகையில் சங்கொருகை மற்றாழியேந்தி" என்றும் இப்புடைகளிலே ஆயுதாபரணவிக்ரஹம் நாராயணசப்தார்த்தமான பரத்வஸௌலப்யாதிகள் சொல்லுகையாலே.

அகாரார்த்தம் சொன்னபடி - "வற்புடைய" என்கிறபாட்டிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, (௧௩) "அவ - ரக்ஷணே" என்கிற தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகையாலே.

---

(௧) ௩௦. (௨) ௪. (௩) அதர்வசிகை. (௪) சாந்தோ-௩-௧௪.
(௫) ௧௨. (௬) ௧௬. (௭) ௨௪. (௮) ௧.
(௯) ௨. (௰) (௧௧) ௧௧. (௧௨) ௨௧. (௧௩)

உகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (க) "நெஞ்சுருகி" என்கிற பாட்டாலே - அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக பகவதேகாந்தத்வஞ் சொல்லுகையாலே.

மகாரார்த்தஞ் சொன்னபடி - (உ) "அவர்நிலைமைகண்டும்" என்றும், (உ) "தேவரென்றஞ்சினேம்" என்றும், (ரு) "கண்டேன் கனமகரக்குழையிரண்டும்" இத்யாதிகளாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகள் சொல்லுகையாலே.

(௪) "అదర్శనేదర్శనమాత్రకామాః - அதர்சநே தர்சநமாத்ரகாமா:" என்கிறபடி யென்னென்னில்; - (ரு) "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று - அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகையாலே. (௪) "దృష్టేపరిష్వఙ్గరసైకలోలాః - த்ருஷ்டே பரிஷ்வங்கரஸைகலோலா:" என்றபடி யென்னென்னில்; - (சூ) "முற்றாராவனமுலையாள்" என்று தொடங்கி நாய்ச்சியார் திருமார்பிலே அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறதுகண்டு தானும் அப்படியிருக்கவேணுமென்று அறுதியிட்டாளென்கையாலே. (௪) "ఆశాస్మహేవిగ్రహయోరభేదమ్ - ஆஶாஸ்மஹே விக்ரஹயோரபேதம்" என்கிறபடி யென்னென்னில் - (எ) "யான்காண்பன் கண்டபோது புள்ளூருங்கள்வா நீ போகேலென்பன்" என்று - என்னைவிட்டு நீ போகாதே கொள்ளென்று அபேக்ஷிக்கையாலே.

முதல்பத்தில் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைச் சொன்னபடி, முதற்பாட்டுத்தொடங்கி ஸ்பஷ்டம். இரண்டாம்பத்தில் விஶ்லேஷித்துக் கலங்கினபடி, (அ) "பட்டுடுக்கும்" என்று தொடங்கி, பெண்பிள்ளையுடைய க்லேசம்சொன்ன தாயார் பாசுரத்தாலே கண்டுகொள்வது. மூன்றாம்பத்தில் க்லேசந்தீர்ந்து ஸம்ஶ்லேஷ வ்யாபாரம் பண்ணினபடி * மைவண்ண நறுங்குஞ்சி தொடங்கி, (௯) "எவ்வளவுண்டெம்பெருமான் கோயிலென்றேற்கு - எழிலாலியென்றார் தாமே" என்றும் (கூ) "புனலரங்கமூரென்றுபோயினார்" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே.

(க0) "గాన్ధర్వేణ వివాహేన బహ్వ్యో రాజర్షికన్యకాః । శ్రూయన్తే పరిణీతాస్తాః పితృభిశ్చాభినన్దితాః - காந்தர்வேண விவாஹேந பஹ்வ்யோ ராஜர்ஷிகந்யகா: । ஶ்ரூயந்தே பரிணீதாஸ்தா: பித்ருபிஶ்சாபிநந்திதா:" என்கிறபடியே உபயாநுராக நிபந்தநமாக நாயகநாயிகைகளுக்கு ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாக இத்தைக்கேட்ட தாயமார், (கக) "நங்காய் நங்குடிக்கிதுவோ நன்மையென்ன" என்றும், (கஉ) "தன்குடிக்கேதுந் தக்கவாறெண்ணாள்" என்றும்,

(க) ௯உ. (உ) உக. (ரு) உஉ. (௪) (ரு) கூ. (சூ) கக.
(எ) உகூ. (அ) சுக. (௯) உ௪. (க0) (கக) கஎ. (கஉ) தி-மொ-உ.எ-கூ.

(க) "என்சொல்லாருஙவாதவர்" என்றும் பர்த்ஸிக்க; (உ) "அன்னையென்னைக்குமென்நஞ்சுகின்றேன்" என்றுபயப்பட்டு நாயகன்பக்கல் செல்லாதொழிய; அவனும் ஸாசங்கனாய் இவள்பக்கல் நேர்கொடுநேரேவரக்கூசி இவளபிப்ராய மறியவேணுமென்று, ஸ்வயந்தூத்யமென்றும் பரதூத்யமென்று மிரண்டாகையாலே, முதல்கலவிகலந்தபடியாலே பரதூத்யாபேக்ஷயில்லை, ஸ்வயந்தௌத்யம் பண்ணத்தேடி; (ங) "కుసుమాన్యపచిన్వన్తీ చచారమదిరేక్షణా - குஸுமாந்யபசிந்வந்தீ சசாரமதிரேக்ஷணா" என்றும், (ச) "సఖ్యః పురీపరిసరేపి - ஸக்யஃபுரீபரிஸரேபி" என்றும் ஊரைச்சூழ்ந்த உபவநத்தே புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்யப் போகிறாளென்று கேட்டு, (ரு) "తతస్త్వవనతంచాప మాదాయాత్మవిభూషణమ్ । ఆబధ్యచకలాపౌద్వౌ జగామోదగ్రవిక్రమః - ததஸ்த்வவநதம்சாப மாதாயாத்மவிபூஷணம்। ஆபத்த்யசகலாபௌத்வௌ ஜகாமோதக்ரவிக்ரம:" என்று வேட்டை வித்யாதரனாக எடுத்துக்கட்டின மயிரும், பிடரியிலே தழைந்தலைகிற குழலும், இறுக்கின சாணமும், கட்டினகச்சும், முன்னேயுடுத்த வுடைத்தோலும், இடக்கையிலே கட்டின கச்சும், வலத்தோளின்மேல இட்டமெத்தையும், பெருவிரலிலே பூட்டின சரடும், இடக்கையிலே நடுக்கொடுத்துப்பிடித்த வில்லும், வலக்கையிலேதெரிந்து பெருக்கினவம்பும், முதுகிலே கட்டின அம்பறாத்தூணியுமாய்க்கொண்டு வேட்டைக்கென்று புறப்பட்டு இவள் பூக்கொய்கிற உபவநத்தேசெல்ல; அவளும், (சு) "కామశ్చాష్టగుణో భవేత్ - காமஶ்சாஷ்டகுணோபவேத்" என்கிறபடியே புருஷனில் அதிசயித்தவாசையை யுடையளாகையாலே, (எ) "எங்ஙனேயோவன்னை மீர்காள்" என்கிறபாட்டை யநுஸந்தித்து, (எ) "செல்கின்ற தென்னெஞ்சமே" என்றும், (அ) "அன்னையென் செய்யிலென் ஊரென்சொல்லிலென் - விடுமினோ" என்று கலக்கற்றுமன்றடி, (கூ) "அணியரங்கமாடுதுமோ தோழீ" என்று தோழியைப் பார்த்து, சுனையாடலென்றும் புனலாடலென்றும் - ஸம்போகத்துக்குப் பேரான்கயாலே பயலானபேச்சாலே கேட்க; அவளும், இவளபிப்ராயஜ்ஞையாகையாலே பூக்கொய்யவென்று கொண்டுபோய் விட்ட தாய்மாரும், ஊரவரும் வடிம்பிடுகிறார்களோவென்று தலைக்காவலாக வழியிலேபோய் நிற்க; ப்பாகோபோத்காதமாக உபயாபிப்ராயஜ்ஞாநம்பிறந்து ஸம்ஶ்லேஷமும் ப்ரவ்ருத்தமாய்; (க௦) "புனலரங்கமூரென்று போயினார்" என்று - நாயகனும்

(க) தி-வாய்-சு-உ-அ. (உ) தி-மொ-கூ-உ-க. (ங) (ச) (ரு) (சு)
(எ) தி-வாய்-ரு-ரு-க. (அ) தி-வாய்ரு-ங-சு. (கூ) கஉ. (க௦) உச.